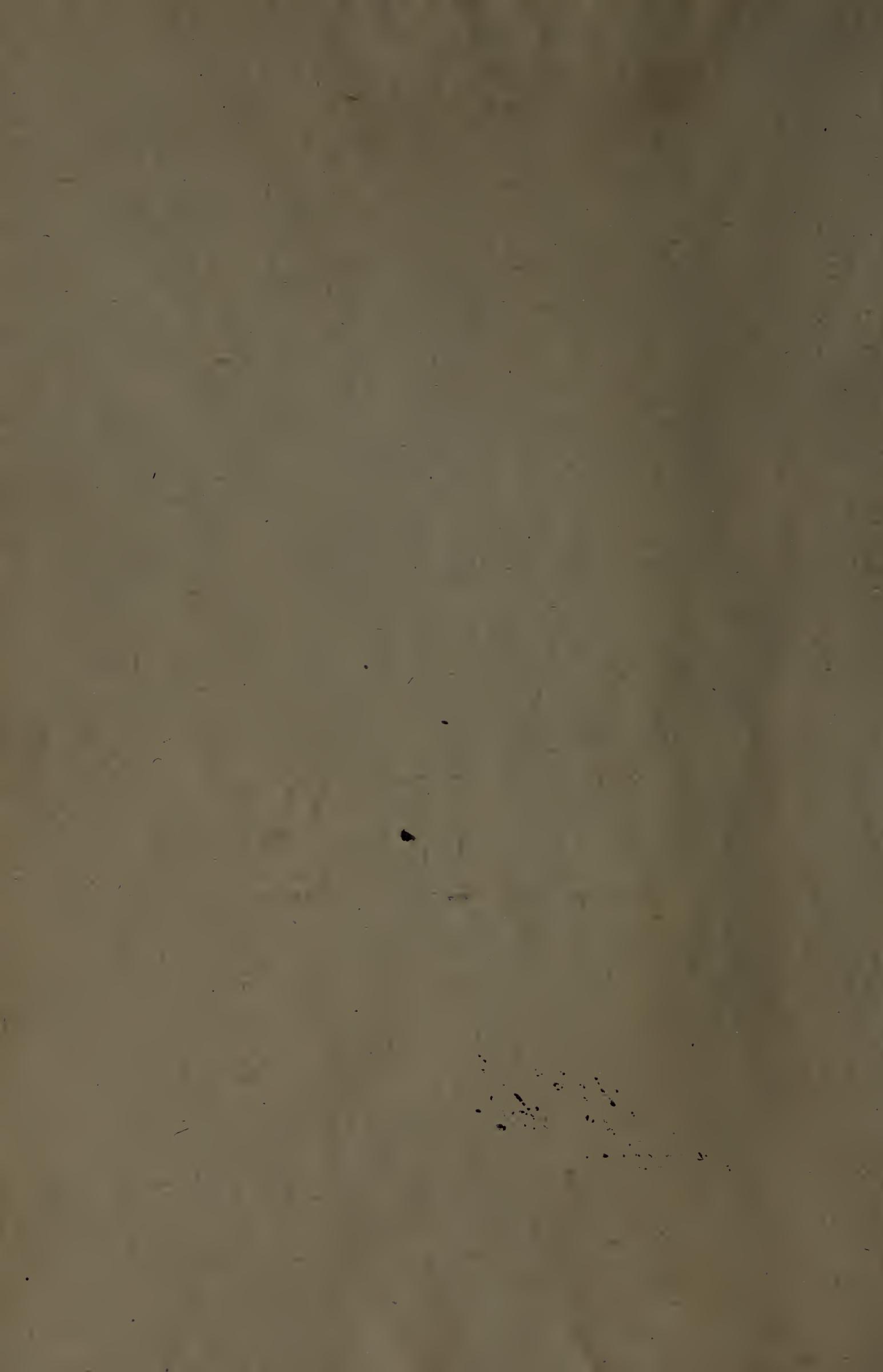

No. G. 402.8

The Public Library of the City of Boston.

ZACHARIAS LILIUS VICENTINVS
CANONICVS REGVLARIS MAT
THAEO BOSSO VERONEN
SI CONCANONICO PA
TRIQ. SVO OPT. AC VE
NERAN. P.S. IN DOMINO

e TSI COMPLVRES EXCELLEN
ti ingenio tiri Obseruādissime pater
orbis sitū miro studio ac diligentia
pſcripſere: qualis Pōponius mela/ Strabo gno
ſius/ Claudius Ptolemeus/ Plinius Secundus/
auctores preſtātissimi: nullus tamē eorū hunc
ordinē fecutus est. Quā obrem op̄epretiū exi
ſtimauī/totius orbis prouincias/regiones/insu
las/ac peninsulas quascunq; a græcis latinisq;
ſcriptoribus colligere potui: alphabeti ordine
hockbro inſerere: additis quæ in natura regio
num incolarūq; memorāda ſunt. Sic. n. facilior
querentibus labor erit: & ipſe ordo ac gerū con
templatio omnibus plane iocūdior. Hunc autē
ego librum mei ſupioris ocii & tēporis ſtudiū
Matthēe tibi dicaui: a quo erectū adiutūq; me
profiteor ad eā que eſt ī deo uitā gloriosam &
imortalē. Quod ad grati ī primis animi ſignū:
deniq; ut noſtræ lucubrationes p te cenſorem

a i

Chadobeth Harris Jr.

BOSTON PUBLIC LIBRARY

BOSTON

eruditum & amicissimū pōderent effici: qbus
inuigilasse p̄eclare actū esse arbitrabor/ si sapiē
tissimo iudicio tuō cō p̄bari itellexero. Insulas
aut̄ esse cōplures/ quas nō cōmemoraui/ haud
inficias eo. Sed omissis quæ nec cognoscendi
uolūtate iocūdē/ nec necessarię uisę sunt: eas so-
lū describere curauit/ quæ aspici cognosciq; di-
gnissimæ/ et a probatis scriptoribus celebratæ
essēt. Cuius rei auctoritas penes illos ē quos se-
cuti sumus. Quid eīm noui afferre possumus/
qd̄ ppriū nostrū esse possit: cū nihil maiores no-
stri omiserint/ qd̄ intactū ad hoc usq; tempus p̄
maneret. Siqd̄ at minus emēdate positū est dif-
ficultatē affert auctořū diuersitas. Verū haud
ullo ī genere uenia iustior ē(ut īqt Plinius) nec
mirū uideri debet hoīem genitū nō oīa huma-
na nouisse. Et Ptolemeus li.ii. Quæ at loca mi-
nus p̄agrata fuerūt p̄p̄ rarā īcertāq; eorū cogni-
tionē nō ita emēdate scribi putandum est. Sed
iam accipe librū ipsū obseruāde pater: quem si
nō ea facūdia aut orationis dignitate excultū
inuenies: que tua foret sapiētia digna: quia te-
nus in nobis idicēdi riuus: est: ipsū tamen pro-
singulari humanitate tua hilari queso frōte suę
scipias/ putesq; satis eruditū et magnum qd̄ abi-
aio maximo ac certe tibi deditissimo pficiſci

VIAARUJ OLIJBURJ

MOTTOE

MATTHAEVS BOSSVS VERONEN
 SIS CANONICVS REGVLARIS.
 ZACHARIAE LILIO DVLCISSIONIS
 FRATRI ET CONCANONICO
 PL. IN CHRISTO AETERNAMQ.
 SAL.

FACIS Profecto me maximi Zacharia
 confrater in Christo: quem orbe terra
 rū toto donasti/ plurima a te cura sin-
 gulariꝝ eloquentia breue in epitoma coacto/
 & sub alphabeti litteris cōmode fideliterq; par-
 tito: ut nullus sit labor in exquirēdo sitū orbis
 terræ/ & eius partis quascūq; malueris. Munus
 tam nobile nō me modo uiro qdem pexiguo
 dignū censuerim! sed his regibus sane atq; pri-
 cipibus uel dignissimū/ q mūdū ipsum summā
 quadā potestate gubernant atq; tuen̄. Sanctū
 ego tamē & amicū tuū erga me animū lāetus in-
 spicio: & i hoc mihi & religiosis ceteris nostris
 laboris industriæq; tuæ fructū/ & quidē uberi-
 mū suscepturnis uehemēter ad gratulor. Magna
 nanq; ex parte prisca locorum oīum aut igno-
 ta etati nostræ/ aut corrupta/ aut īmutata sūt no-
 mina: quod effecit uel cupiditas gloriae eorū.
 ſēpe qui uoluerūt ex se ea noīari/ uel icolarū in
 cōstātissima leuitas/ uel uaria regnis & populis

hostiliter dominata barbaries. Sunt multi præ-
terea qui ornati etiam reliquis bonarum artiū
studiis histoniam tamē ignorāt; partim q̄ ipsi
nequierint adnixi etiā ass̄ equi plura; partim
q̄ nullum rātum tempus uita illis suppeditare
ualuerit: partim q̄ ignauiae pmulti dediti tam
multa non curant. Inde fit cū legimus siue gē-
tiliū siue nostrorū sāctissimorum hominū ge-
sta: & ubi signis atq; uirtutibus claruerunt: hæ-
reamus pers̄pē ambigamus titubemus: orās/
maria/gentes/ & populos/ de quibus legimus
ignorātes. Verum unū hoc cōmodū tu Zacha-
ria nobis præstitisti: ut sine Ptolemeo/ Strabo-
ne/ Herodoto/ Plinio/ Mela/ & Cosmographis
huiusmodi ceteris orbis sectiōes/ climata/ oras
prouincias/ insulas/ peninsulas/ maria/ montes
& quicquid rerū hoīum ue in his extitit aliquā
do memorabile atq; magnificum: paruo & ex-
quisito quisq; cōpēdio possit agnoscere. Qua-
re pro munere isto, ipso pulcherrimo tuo/ hoc
ego uicissim/ cum maius aliud paruus ipse nō
possum tibi repēdere: statui studiose curare/ ut
ab uno eo archetypo/ quod docta tua manu
exarasti meq; donasti: impressorū officio/ plu-
rima ad posteros se turba spargat atq; diffūdat
Quod facturus equidē sum / cum grati animi

uinculo/tum potiore isto consilio: ut te uendi
cem prorsus ab omni cogitatione uel cura pre
teritæ uitæ/sacræ religionis & christi militiæ ty
rocinium nobiscum meditantē. In quo aliquā
nemo proficiet:nisi a tenellis rudimentis uitæ
sāctissimæ:cui regenerat nouus homo/ si uere
emoritur sāculo:se a pristinis curis/rebusq; ge
rēdis prorsus eximat:donec formetur ad chri
stum/concrescatq; neruosisior. Quod cum incē
so studio/animiq; constātia contēderis: equi
dem spero: ut qui terrena inferioraq; denien
sus ingenio ante fuisti: nūc quoq; ad superna
illa/quæ oēm ēsupant sensū atq; ingenium/di
uina te purgāte collustranteq; gratia sustolare.
Quod sane ut Christo auxiliante assequi pos
sis: stude: enitere/labora/ desuda indefesse ad
sanguinem usq; mi Zacharia. Id ego etiam tibi
fraterna charitate semper orabo. Vale& felici
ter perge.

ZACHARIAE LILII
VICENTINI
CANONICI
REGVLA
RIS OR
BIS BRE
VIARIUM
FIDE/COM
PENDIO/OR
DINEQ. CAP
TV AC MEMO
RATV FACILLIMVM
FOELIX ET GRATVS LEGITO

ERRARVM ORBIS VNIVERSVS

in qnq; distinguiſt partes/ quas uocat
zonas. Media solis torretur flammis.

Vltimas eternū infestat gelu. Duæ ha-

bitabiles inter exustā et rigentes. Altera a qui-
bus incolitur teste Macrobio/ nō licuit unquā
nobis nec licebit agnoscere. Interiecta. n. torri-
da utriq; hominum generi commertium ad se
denegat cōmeandi. Sola ergo superior incoli-
tur/ uidelicet inter septētrionem & æquinoctia-
lem circulum. Ut alii uoluerūt/ inter tropicum
æstiuum & circulum arcticum/ ab omni quale
scire possumus hominum genere: Romani greci
ue sint/ uel barbaræ cuiusq; nationis. Hæc er-
go ab ortu porrecta ad occasum longiore est/ q
ubi latissima. Quo palam fit/ quātum hinc ua-
por abstulerit/ illinc rigor. Eā in tres partes ma-
iores nostri diuiserūt. Asiam/ Aphricam/ Euro-
pam. Asia a meridie per orientem usq; ad sep-
tentriōnem protenditur. Europa a septētrione
usq; ad occidentem. Aphrica ab occidēte usq;
ad meridiē/ mediterraneo mari ab Europa dis-
iuncta. Asiæ termini/ a meridie Nilus. A septē-
trione Tanais.

AD LXXII

AD LXVII

Circulus arcticus septentrionalis

Tropicus cancri estiualis

Circulus equinoctialis

Tropicus capricorni hyemalis

Circulus australis

Oriens

A S I A

Septentrion

Meridies

Tanais

Nilus

EVROPA

APHRICA

Mare mediterraneū

Occidens

a Barimon regio est Scythiae iuxta Ima
uum montem: in qua ut Plinius refert
libro. vii. silvestres uiuunt homines
auersis post crura plantis eximiae ue
locitatis: passim cum feris uagates.

Achaia quae & Hellas diciuntur ut libro. iii. refert Pto
lemeus prouincia est grecie ab Acheo antiquore
ge cognominata: quem primo Danaa dicta fuit:
ut Herodoto placet. Vnde greci acheni atque achi
ui & danaei dicti sunt. Ea limites habet ab occa
su Epiri: a septentrione Macedoniâ: ab ortu solis
parte aegaei maris: a meridie creticum pelagus. Ut
uero Pomponius scribit libro. ii. quâ sol oritur
aegaeis: qua occidit ionis fluctibus obiacet. Ab
isthmo autem peloponesi incipit Achaia: quae un
dique est circumspta mari præter quam a septentrione.
Vrbius quas habet eorum maxime memoradæ sunt.
Thebae Boetiæ duorum numinum Liberi atque Her
culis patria ut libro. iv. Plinius refert. Megara/
quae megaridi regioni nomen dedit. In attide
Eleusis Cereri cœscrata: & clariores quam ut indica
ri egeant Athenæ. Pithia. Delphi. Calcis. Regio
nes Attica. Boetia. Megaris. Etholia. Phocis in
qua est mons Parnassus: quem alio nomine Aonia dici
tur. Vnde Aonides sœpe muse dicti sunt. Est etiam
eodem nomine Achaia regio quedam in peloponeso:

cognitorum

Plinius

et alii

Ptolemeus

Herodotus

Pomponius

Plinius

- Ptolemeus in qua urbs Patræ sita est, ut libro. iii. refert Ptolemeus. Est & Epidaurus Limera cognomine ut
et in illis Plinius libro. iiiij. Plinius auctor est. v. ond.
- Solinus ¹⁴ ~~autem~~ ^H A carmania regio est Epiri: in qua clarum oppidū est Leucas. Eam Achelous fluuius ab ætholia diuidit: siue ut ait Solinus, Pindus mōs q̄ acheron parit: in quo iuenitur lapis galactites: qui si iteratur reddit succum album ad lactis saporem. Foeminis nutrientibus illigatus fecundat ubera. Eodem quoq; nomine uocatur regiūcula quædam in ægypto, ut Seruius scribit super quinto eneidos.
- Pōponius ^{autem} ^{scilicet} Agathyrsi populi sunt in Scythia ab Agathyrsō Herculis filio cognomiati: q̄ ut Pōponius refert, ora artusq; pingūt, & sic ut ablui nequeant. Virgilius, iiii. æneidos. Cretesq; dryopesq; fremūt: pictiq; agathyrsi.
- Albania regio est Scythiae Europæ: quæ ad in eotidas paludes pertingit.
- Albania puincia est asiæ: quæ a septentrione sarmathis adhæret. Ab occasu Iberia, a meridie parte maioris armeniæ usq; hyrcanū mare terminatur. In ea Albania ciuitas, & Albanus fluuius. Albani, ut Solinus refert, posteros se Iasonis credi uolunt. Albo crine nascuntur. Color igitur capillorum genti nomen dedit. Glauca oculis inest.

26

pupilla. Ideo nocte q̄ die plus cernunt. Apud
hos canes ferocissimi qui tauros & leones peri-
mant. Quales petēti India. **Alexandro Magnol**
Rex albaniæ dono dedit.

Alyba regio est non lōge a Mysia: ubi Homerus
argentifodinas esse tradit.

Amazonia regio est Scythiae ut libro v. scribit
Prolemēus. Fuerūt. n. Amazones scythicæ fēmi-
næ iuxta Tanaim fluuiū primū inhabitātes. De-
inde ad loca iuxta flumen Thermodoonta de-
uenerunt. Et ulterius pcedentes magnā asię par-
tem armis occupauere. Virgilius. xi. æneidos.
Pulsant & pictis bellantur amazones armis.

Seū circum hypolitem; seu cūm semartia currū
Penthesilea refert: magnoq; ululante tumultu
Foeminea exultant lunatis agmina peltis
Harum Regina Penthesilea cōtra græcos troia-
no bello interfuit. Cuius ī re militari māgne vir-
tutis documēta extitere. Sine uiris hę foeminæ
degētes in uere tantum cum illis delectari con-
sueuerunt: quo usq; se grauidas persentirent ut
libro. ii. Iustinus refert. Et si mares nascabantur:
interficiebant illos. Foeminas uero idexterion
bus mammis inustisi ad uenationes & rei belli
ex officia exercebat. Vnde amazones dictę sūt
quasi sine mamma.

b ii

- A** manthes populi sunt in Aphrica proximi Troglodytis: qui salibus domos extruunt. Et tanta ibi huiusceuenie copia est: ut tecta faciat ex salinis. Apud eos/ ut Solinus refert/ carbunculi gemmæ inueniuntur.
- Solinus**
- A** mathus isula est in mari egeo. Veneris sacra: ipsa dicente apud Virgiliū. Est amathus/ est celsa mihi paphos atq; cythera. Est at metallorū foecundissima. Vnde Ouidius methamor. x. At si forte reges foecundam amathuntā metallis.
- Virgilius**
- A** ndegauia regio ē galliae ducatus titulo insignita, Turonibus ac Bituriensibus finitima, oceanoq; proxima.
- Ouidius**
- A** ndrogynæ populi sūt in aphrica/ ut libro vii. Plinius refert/ utriusq; nature iter se uicibus coeunt. Dextera māma his uirilis/ leua muliebris.
- Plinius**
- A** ngilæ populi sūt in aphrica uersus garamantas/ qui ut libro primo Pōponius refert/ manes tātū deos purat. Eos ut oracula cōsulūt. Quæ uolunt super tumulos precant. Pro responsis sōnia accipiunt. Foeminis eorum solēne est/ nocte qua nubūt/ oīum/ stupro patere. Quæ cū munere adueniunt/ & cū plurimis cōcubuisse ferūt: maximū decus. In reliquum pudicicia insignis est.
- Pōponius**
- A** ntandriū saxū est magis q̄ insula inter tenedum & chium: qua ægeus sinus pandit: a dextera na-

uigātibus. Est etiā ciuitas ī phrygia dicta Antan
dros. ut sup. iii. Aen. Seruius scribit. Vnde Vir
gilius. Class emq; sub ipsa Antandro:

Seruius
Virgilius

Anticyra insula est in mari ἑρακλείῳ uersus Corinthū/
portū habēs amplū/ habetq; oppidū eiusdē no
minis. In ea Elleborum nascitur/ quod est genus
herbæ medicinalis.

Anthropophagi populi sūt Scythię/ qbus execrā
di cibi sūt humana uiscera ut Solinus refert. quē
morē impię gentis adiacētiū terrarū pdit tristissi
ma solitudo: quos ob nefarium ritū finitimae
nationes metu pfugae reliquerunt. Ptolemeus
at lib. vii. dixit illos esse ī India extra gangem.

Solinus

Ptolemeus

Aonia est pars boetiæ mōtana/ ab Aone Rege dic
ta: quæ alio noīe Phocis appellatur: in qua sub
mōte pamaso est ciuitas delphi/ Apollinis ora
culo clarissima. Ibi aonides mōtes Musis conse
crati. In Delphi natā fēnit Sibyllā/ de qua Chri
sippus loquitur in lib. de diuinatione. Que de
Christo cecinisse fertur. Ipsum tuum cognosce
Deum/ qui Dei filius est.

Sibylla
Chrisippus

Apamea ī ūla est a Tigridis fluuiō circūfusa/ cui
Apamea Antiochi regis mater nomē imposuit.

Aphrica duplex est regio/ maior & minor: Minor
ab occasu numidia: ab ortu cyrenaica: a septen
trione mediterraneo: mari termina. In ea olim

Carthago fuit a Didone cōstructa: quæ Publiū
Terentium genuit comēdiarum scriptorem. Ea
quondam fuit alterum post urbem Romam ter
rarū decus: quæ a Scipione Aphricano post an
nos septingentos trigintaseptē q̄ fuerat extruc
ta/ut Solino placet/ euersa est. In ea est Utica ci
uitas fato Catonis insignis. Hippo regius/ Ru
sicade/ & Trabaca/ Tapsus/ Hadrumētum/ Clu
pea. Flumen Bragada. Maior incipit a meridie/
& usque ad occasum protenditur: ab Europa
mediterraneo mari disiuncta. Aphricam grēci li
byam appellauere. Aphrica interpretari potest
sine frigore/ quasi aprica id est gaudēs Sole. Ple
riq; ab Apher uno ex posteris Abrae aphricam
appellari uoluerūt. Ea regio /ut Plinius refert li
bro. viii. multiformes animaliū partus generat
inopia aquarum: ad paucos omnes congregan
tibus se feris: ac uarie foeminis cuiusq; generis
mares aut ui aut uoluptate miscente. Vnde etiā
uulgare grēciae dictum. Semper aliquid noui
aphricam afferre. Ex ea regione complures exti
terunt rei bellicę gloria insignes. Imprimis qui
dem Hanō & Hamilcar Carthaginenses rei mi
litaris disciplina præstantissimi. Sed præcipua
laude & uirtute Hanibal Poenus cæteris duci
bus præstare uisus est: qui minor quinque & ui

Solinus

Plinius

Hanibal

ginti annis Carthaginensium imperator effec-
tus hispaniam bello subegit: alpes trāsiuit. Ro-
manorum duces tribus prēliis uicit. Apoeninū
transiliens apud ea loca ubi nunc est Florentia
dextrum oculum amisit: & rāmen. C. Flamineū
consulem apud Thrasumenū lacum occidit. In
apuliam exercitum traduxit: ubi apud Cannas
maxima clade Romanos affecit: & tandem semi-
per inuictus cogitura ciuibus suis italiā relin-
quere: & opem patrię afferre.

Apsorus insula est in mari adriatico adiacens Li-
burniæ/ ut lib. i. refert Ptolemeus: in qua ciuita-
tes duæ Crepsa/ & apsorus.

Aprutium regio est italiæ/ quæ quōdam Samniū
dicebatur/ inter apuliam & picenum sita. Regio
est amplissima/ uariis populis onisq; distincta.
In ea urbes clarissimæ. Adria Romanorum co-
lonia/ arduo in colle sita: quæ ciue ornatissima
fuit Adriano imperatore Romano.

Aquila urbs prēclara. Amitemū urbs iam euer-
sa/ quæ magni ornamenti ciuem habuit Salu-
stium Crispum nobilem historicum.

Sulmo oppidum celebre/ Ouidi poetę excellen-
tissimi patria.

Ortona urbs uetustissima mari contigua. Arpi-
nū fama celeberrimum. M. T. Ciceronis Plauti-

Ptolemeus

Adrianus
Imperator
Salustius

Ouidius
Cicero
Plautus

C. Marius
Toma
Iuuenalis
Strabo
Virgilius

& C. Marii quos habuit ciues. Aquinū Toma sanctissimo ecclesiæ doctore ac Iuuenale poeta ciuibus decoratum. Eam urbem Strabo lib. v. in latio posuit. Athina urbs uetusſiſma quā Virgilius libro. VII. scribit arīma Aeneæ fabricasse. Quinq; adeo magnę positis in cūdibus urbes Tela nouāt athina potens tiburq; ſupbum. Beniuēntū a Diomedē cōditā apud quā. xxx. milia ſānitū cēſa fuerūt Sulpitio & Petilio cōſulibus. Corfinium oppidū apud aternū amnem in quo Domitius Enobardus cū. xxx. cohortibus ſeſe C. Gēſari ne Pōpetū pſequeretur oppoſuit. Thelesia urbs uetusſa; in qua flūuius orīeſante frigiditatis ut nullos gignat pisces. Peliſgni populi in hac regione fuerūt Sulmo & Corfiniū oppida ſunt pelignorū. In ea quōdam reſione fuerūt Precutini Pēnenses Frentanit peligri Marucini Furconēſes Amiternini Vestini populi loca plurimā poffidētes. A pulia regio est italię mari adriatico cōtermina inter dauniā & calabryā: q̄q nōnulli & dauniā cum apulia eſſe uolūta Dauno Piluni filio cognōminata. Accolae uero tractū omnē post cālābroſ apuliā uocāt ut li. vi. Strabo refert. Cumq; aquarū indiga eſt nihilominus lēta ſuppeditat paſcua: & arboribus referta ſpectatur. Ea quoq;

Iapigia dicta est. In qua est mons garganus Virgilius
gilius Vndeclimo ēneidos.

Victor gargani cōdebat iapigis agris

Nā Dioinedes i Iapigia cōdidit urbē Argiripā.
i sūmitate eius mōtis præclarū extat sācti Ange
li oppidū ornatū pulcherrimo templo beati Mi
chaelis archāgeli. Apuliā græci dauniā uocant/
ut libro .V. Strabo refert. De qua in Iapigia plu
ra dicemus.

Aquitania regio ē galliē quæ ut li. ii. refert Ptole
mēus ab occasu mari aq̄tanico: ab ortu & septē
trione lugdunense regione terminaē: a meridie
pireneis mōtibus. Cuius insignes ciuitates. Me
diolanū & Burdigala. Populi/ auerni/ pictones/
Santones/ Bituriges/ Cotueni: quorum ciuitas
Lugdunū quā Plācus orator Ciceronis discipu
lus cū galliā comitatā regeret cōdidisse tradunt.
Amnes clari Liger/ & Garūna.

Arabia quæ & Saba noiaē puincia ē asiē maioris/
Iudeā ab ægypto disterninās: ab Arabo Apol
linis ex babylone filio cognosciata/ cinamī et thu
ris/ aliorūq; odorū maxime ferax. Diuidiē i ara
biā fēlicē/ petreā & desertā/ ut li. V. refert ptole
mēus/ In ea mōs Syna q & Oreb: in quo legeim
Moysel accepit: Suei i eā aduecti illico moriunt
ut Solinus refert/ Ibi nascit̄ aūis phœnix / aqlæ

Virgilius

Strabo

Ptolemeus

Ptolemeus

Solinus

- Phoenix** magnitudine/ capite honorato incomū plumis extantibus/cristatis faucibus/ circa colla fulgo re aureo/ postera parte purpureus. In cauda rō sēis pēnis ceruleus interscribitur nitor. Quadra ginta & quingētis eum durare annis perhibēt. Ut autem scribit Plinius libro. x. uiuit ānis sex centis sexaginta. Cum huius alitis uita magni conuersione mē anni fieri prodit Manilius Sena tor. Vmbre quę nobis dextre sunt/ illis sinistre. In ea Sardonis gemma Molochites cōtra infan tum pericula. Iris sicut crystallū. Andromadans nitoris argentei: Pederotes/ q̄ suauitate oculos afficit/ detinet intuentes.
- Plinius**
- Manilius**
- Gēmē uarię**
- Prolemēus** A rāchosia puincia ē afiæ maioriſ/ quæ ut lib .vi. refert Prolemēus ab occaſu drangiana: a ſepten trione paropanisade: ab oriēte india terminaſ. Cuius iſignes ciuitates Alexādria & Arachōrus/ Aricada/ phoclis/ Rhizaua/ Arbaca/ Sigara Choaspa/ Gāmaica/ malliana/ & Daminana. Po puli Pargyeterē/ Sidri/ Roplute/ & Eoritæ.
- A rchadia regio eſt in peloponeſo/ ab Archade Iouis filio cognoiata. In hac cōperta fistula diſparibus cicutis. Ibi palus lernęa/ ubi ab Hercule hydra occiſa fuit. Habet fluuiū magnū Eryman thū/ & mōrē eiusdē noīs demiſſū. Ab eſton lapi dē gignit ferrei coloris: q̄ ſemel accēſus extiguit

non pōt ut Solino placet. In ea circa cyllenē mō
tem merulæ cādidissimæ quę alibi fuluæ sūt.

Solinus

Arda insula est in mari in qua ut Eusebius de temporibus refert Curtius Talassus cum quatuor cohortibus uiuus combustus est q̄ tri buta grauius exigeret.

Eusebius

Argia siue argos regio est in peloponeso ut lib. iii. refert Ptolemeus. In qua sunt ciuitates Nemea Celone Mycenę Epidaurus Argos & tēplū Iunonis uerustate & religione pcelebre ut Pōponio placet. Apud Argiuos primus oīum regna re coepit Inachus Oceani & Terræ filius ut Eusebius de temporibus refert: a quo Inachus fluvius nomen accepit: qui argolicū secat tractū.

Ptolemeus

Aria prouincia est maioris asiæ iuxta Margianā a septētrione: ab occasu Parthiæ adhæret: ab oriente paropanisade terminatur ut lib. vi. refert Ptolemeus. Cuius ciuitates insignes. Ariai Bitaxa Alexandria Artacagna. Pars Ariæ quæ ad auro ram imminet omnium ferax est preter oleū ut lib. xi. Strabo refert. Eius prouinciae lōgitudo ad duo milia stadiorum. Latitudo ducenta. Optimiq; uini ferax est quod ad generationes tris perdurat.

Pōponius

Arimphei populi sūt asiæ septētrionalis ppe mōres ripheos; ubi cadētes assidue niues adeo iuia

Eusebius

Ptolemeus

Strabo

Pōponius

efficiūt ut ultra adire nō possint. His iustissimi
mores ut lib. i. Pōponius refert. Pro domibus
nemora. Alimēta baccę. Et maribus & foeminis
nuda sunt capita. Vterq;. n. sexus coinas tōdēt.
Sacri itaq; habenēt: adeoq; ipsos nemo de tam fe-
ris gentibus uiolat: ut aliis quoq; ad eos confu-
gisse pro asylo sit. Ultra surgūt mōtes riphei: ul-
traq; eos iacet ora quę spectat oceanum.

Plinius

A rimaspi teste Plinio lib. vii. populi sunt Scythiae
europęuersus aquilonis exortū unicū oculum
in media fronte tenētes: q cū gryphis continua
bella gerūt. Nam gemmas & aurū quod gryphi
erūt/ ui capiūt Arimaspi. Sunt aut̄ gryphes/ ut
Solinus refert/ alites ferocissimę & ultra omnē
rabiem sequiētes. Quonū immanitate aduenis ac-
cessus difficultis/ ac rarus ē. Quippe uisos discer-
punt uelut geniti ad plectendam auaritę tem-
ritatem.

Prolemeus

A rmenia p̄uincia est asiæ/ quę ut lib. v. refert Pro-
lemeus/ a septentrione parte colchidis/ Iberię &
albanię terminatur. Ab occasu parte Cappado-
cię. Ab oriente parte hyrcani maris & Medię.
A meridie parte Mesopotamię & assyrię. Ab
Armenio Iasonis comite cognominata.. Diui-
ditur āt in maiorem Armeniā & minorem. In ea
mōs Ararath/ ut libro decimoquarto ethymo.

11

Isidorus refert: ī quo archa Noe post diluuiū re-
sedisse ferūt. Ab ea deducta fuerūt pruna arme-
nia suauissimi odoris. Araxes fluuius & pars
Eufratis & Tigridis p̄ eā excurrūt ut Ptolemeo
placet. Eufrates i star Nili terras foecūdat: diuer-
sisq; nitet gēniis. Ciuitates ī signes / Artaxata / Af-
mauria / Tospia / Artemita. Vt autē scribit Iose-
phus libro primo antiquitatis iudeorū. Otrus fi-
lius Aram Armenos instituit.

A lībystē populi sunt libyę intra maxime continen-
tem sīci ut Dionysius refert ubi tēplū illud uul-
gatissimū libyci dei medias ī ter arenas cōditū ē
Asia est tertia pars orbiſ: & ē maior & minor. Ma-
ior a meridie p̄ orientē usq; ad septētrionē protē
diē. Terminos habet a meridie Nilū / a septētriō
ne Tanaim. Minor asia mediterraneo mari cin-
gitur: & phrygia ac lycia conclusis terminatur:
ab Asia nymphā filia Oceani cognōīata: quę im-
periū circa eā loca tenuit. Vt autē libro. v. refert
Ptolemeus / a septentrione Bithynia: ab occasu
propōtide: ab oriētelycia terminaſ. Ephesus in
ea ūrbs clarissima est. Epheso decus tēplum Dia-
næ adeo magnificū: ut Xerxes cū oīa asiatica tē-
pla igni daret: huic uni pepercerit. Est & perga-
mus / quæ Apollodorum oratorē genuit / Augu-
sti præceptorē & Galienū medicum insignem;

Isidorus
Ptolemeus
Iosephus

Dionysius

Ptolemeus

Apollodo-
rus
Galienus

quē tradūt edidisse uolumina cētū q̄nquaſita.
Ingenia asiatica inclyta p̄orbē fuere. Poetæ Ana
creō, Minermus, Antimachus, Alceus, & Sapho
mulier. Historię cōditores Exāthus, Herodotus
Theopōpus. Septē sapiētia præditi, Tales, Bias,
Pitacus, Cleantes, Anaxagoras, Heraclitus, &
Anaximander.

Aſſyria prouincia eſt maioris asiæ ab Assur filio
Sem cognosciata, qui eā regionē post diluuiū pri
mus incoluit, ut Isidoro placet. Quę ut libro. v.
refert Ptolemyens, ab ortu media, ab occasu me
ſopotamia terminaſt. A meridie Susiana. A sep
tentrione parte armeniæ. In ea primū inuentus
eſt uſus purpuræ, odores, & unguenta, quibus
Romanorū atq; grecorū effluxit luxuria. In hac
eſt Adiabene regio: initium assyriorū: cuius eſt
Abellitis regio, ut Solinus refert. Quo in loco
Alexander Magnus copias Darii fudit, ipsūq;
subegit. Expugnatissq; eius castris, i. reliquo ap
paratu Regis, reperit ſcriniū unguentis refertū.
In ea Assur filius Sem Niniuem cōſtituit ciuita
tem, ut Iosephus refert libro. i. antiquitatis iudeo
rum. Quidā a Nino cōditā fuisse prodiderunt.

Aſtypalea iſula ē i mari ægeo una ex cycladibus.
Aſtomorū gens ad extremos fines indiae ſita eſt,
quæ auctore Plinio libro. vii. ſine ore, corpore
toto hirta frondium lanugine uestiſt, halitu tan-

Septē sapiē
tes

Isidorus
Ptolemęus

Solinus

Iosephus

Plinius

tuin uiuēs. Nullus illis cibus. Nullus potus.

Attica Atte prius dicta regio est Achaiæ. In qua

fuerunt Athénæ ciuitas preclarissima/ philoso-

phorū mater. Hellas quoq; dicta est/ quā uolūc

uerā esse græciā/ ut Solino placet. Primus oīum

Cecrops regnauit ī attica/ ut Eusebius de tēpo

ribus refert/ qui duabus naturis dicebatur/ siue

ob lōgitudinē corporis/ siue q̄ cum ēsset ægyp-

tius/ utrāq; linguā sciebat græcā & egyptiacam.

Atlantes populi sunt ultra deserta libyæ/ ut Pom-

ponius scribit. Qui Solē execranſ/ & dū oritur/

& dum occidit: ut ipsiſ agrisq; pestiferū. Nō ue-

scuntur animalibus. Et teste Solino ab humāno

ritu prorsus exulāt. Nulli proprium uocabulū.

Nulli speciale nomē. Diris uultibus Solis ortus

excipiūt: diris occasū prosequuntur: usq; un-

diq; torrentis plagæ sidere oderūt Deū lucis.

Atragorū gens Serice regioni contermina. Qui

bus/ ut Solino placet/ temperies celi miram aeris

clementiam subministrat. Arcent sane afflatum

noxium colles/ qui salubri apricitate undiq; ob-

iecti prohibent auras pestilentes . Ideo par illis

& hiperboreis genus uitę est.

Auerni populi fuerūt gallię aqtanię/ q auctore Stra-

bone li. iiii. frequēter aduersus Romanos bella

gesserūt/ ātea qdē. cc. milibus bellatorū/ deide

Solinus

Eusebius

Pōponius

Solinus

Solinus

Strabo

duplicatis. Torn. cōtra diuum Cesarē in ilibus
cum Vergēto rige p̄elium cōmiserunt.

Aurea chersonesus peninsula ē in idia extra gāgē
Ptolomeus ut libro. vii. refert Ptolemeus. In qua sūr ciuita
res Tacola/ Emporiū/ Sabana/ Calipolis/ perimū
la/ Balonca/ Tharra/ Malāda/ & alię cōplures.

B

b Abylonia regio ē asię maioris/ quę a Ba
byloniē ciuitate nomē sūpsit. Est. n. Ba
bylon/ ut Solinus refert/ Caldeę gentis.
caput: urbs à Semiramide regina cōdita/ tam no
bilis/ ut ppter eā & Assyrii & Mesopotamii in
babylonīæ nomen trāsierint. Vrbs est sexaginta
milibus passuū circuitu patēs: muris circūdata:
quorū altitudo .cc. pedes detinet. Latitudo qn
quaginta: qui ternis digitis in singulos pedes
excedūt mēnsurā nostrā. Amne īterluitur Eufra
te. Beli ibi Iouis tēplū: quē īuentorē cælestis di
scipline tradiderūt. In ēmulatiōnē huius urbis.
Thesiphontē Parthi cōdiderūt. Isidorus uero
ethy. libro. xv. scribit a Nēbroth gigāte Babylo
nem cōstructā: quā Semiramis regina āpliauit.
Vocabulū aut̄ sūpsit a confusione linguanū ædi
ficantiū turrim: cuius altitudo qnq; milium cen
tū septuaginta quatuor passuū fuit. In ea regiō
ne Seleucia ciuitas sita ē/ secus Tigrim nō lōge

Solinus

Isidorus

**Turris Ba
bylonię**

a babylone/ut libro.xi.Strabo refert. Ea quoq; Strabo
regio berillum parit qui auro est pretiosior.

Bactra prouincia ē asiæ/quæ ut lib. vii. Ptolemeus Ptolemeus
refert terminos habet ab occasu margianam:ab
ortu Solis Sogdianos: a meridie Ariæ partē: cu
iis ciuitates iſignes sunt Charachaita/ Zarispā/
& Bactra Regia. Virgilius georg. ii. Neq; bactra Virgilius
neq; indi laudibus italiæ certent. Habet popu
los bellicosos plurimū/assuetos uiuere rapto:
qui persarum luxus abhominantes semp in ar
mis uersabāt. Hęc fortissimos mittit camelos:
pedes nūq; atterētes. Horū rex fuit Zoroastres Zoroastres
artis magice inuentor. Eām gentē primus insti
tuit Geter filius Aram/ut libri: antiquitatis iu
dorum auctor est Iosephus. Trādunt etiā Ale Iosephus
xandrum Macedonē octo urbes in bactriana et
Sogdiana condidisse/ut libro. xi. Strabo referti
e quibus fuit Cariata.

Baleares insule in hiberico mari sitæ/a Baleo Her
culis comites sic dictæ. Sunt aut̄ duæ/ Maiorica
& Minorica: quarum incolas primitus fundarū
usum comp̄erisse Vegetius auctor ē. Virgilius Vegetius
primo geor. Stupea torquentem balearis uerbe Virgilius
ra fundæ.

Balθia ſiue bāſilia iſula ē in oceano septētriona
li immensę magnitudinis:quā Plinius li: iii. di Plinius

odm.2. **X**it a littore Scytanū tridui nauigatione distare.

Bannonia isula est in oceano scythico ī quam ut
Plinius Plinius trādit lib. iii. ueris temporibus electrū
fluctibus eiiciatur.

Strabo **B**ardi populi fuenū galliæ qui auctore Strabone
lib. iii. laudationibus rebusq; poeticis student.

Bragmani populi sūt indiæ ultra gangē positi ibi
te integrimæ: quorū prīceps ad Alexandrum
Macedonē scripsit epistolā: in qua multa conti
nenū ad cultū unius ueri dei spectāta. Inter cæ
tera. Deus uerbū est: & illud uerbū mundum &
uniuersa creauit. Hoc uerbo oīa uiuunt. Nos il
lud colimus. Illud adoramus. Deus spiritus &
mens est: ideo nil aliud amat nisi mūdā mentē.

Basilidii populi sunt scythiaæ europei ut Pompo
Pōponius nius refert lib. ii. quibus ab Hercule & Echidna
generis principia sunt. Mores habēt regios. Ar
ma tantum sagittæ.

Belge seu belgica regio est galliæ a Belgis ciuitatē
renūcupata: que a Scalda amne ad Sequanā flu
uum sita est. Dicitur aut belgica quasi bellorū
gens uel bella gerens.

Hirtius **B**ellouaci populi sunt galliæ qui teste Hirtio ī ul
timo cōmentario belli gloria gallos omnes bel
gasq; prestabant. Quos Cēsar bello superauit &
duce eorum Corbeio interfecto.

B ethys regio ē hispaniæ/ quæ a fluuio p eā decur
rētenomē assūpsit. In ea est corduba ciuitas/ Se
nec & Lucani patria. Et Hispalis/ quæ Auicenā
Medicū celeberrimum genuit. Australe latus be
thycē fines habet oceānū & herculeum fretū/ ut
libro. ii. refert Ptolem̄eus. Vbi ē Calpe mōs Abi
lē oppositus. Et i exteriori mari gades ifula. Eā
nūc regionē pleriq; Granatā esse pdiderūt.

Ptolem̄eus

Granata

B lemii populi sunt in aphrica ultra deserta ipsius
regionis/ ut. li. i. Pōponius refert. Quibus capi
ta absunt; uultus habent in pectore.

Pōponius

B ithynia puincia est minoris asiæ/ aduersa Thra
ciæ/ & proxima Troadi/ quæ prius bebrytia dic
ta fuit. Virgilius. v. æneidos.

Virgilius

Solinus

Qui se bebrytia ueniēs de gēte ferebat. Postea
Bithynia a Bithynio rege dicta est/ quæ teste So
lino diues est urbiū & opulēta rerū. In bithynio
agro Libyss a locus est Nicomediæ p̄ximus/ se
pulchro Hānibalis iſignis: q uenenī poculo ani
mā expulit: & romanis se uiculis morte defēdit.

Hānibal

B ritannia insula est oceanii/ clara græcis/ nostrisq;
monumētis/ quæ ab ortu germanico oceano/ ab
occasu ibemicō alluiſ/ ab omni cōtinēte diuīſai
ut li. ii. refert Ptolem̄eus: de qua Virg. in buco.
Et penitus toto diuīſos orbe britannos. Hæc
quoq; Albiō dicta fuit a qbusdā albis mōtibus

Ptolem̄eus

c ii.

Solinus

Plinius

Cesar

augustus

Plinius

Iuuenalis

Solinus

Strabo

Plinius

qui ad eas in nauigantibus primo appareret. Ceterum a Britone rege Britannia postea appellata fuit. Quae teste Solino & plinio in longu portigitur octingentis milibus passuum. Latitudo eius constat trecentis milibus passuum. Eam Iulius Cesar subiugare adortus extra orbem terrarum Romanum propagauit imperium. In hac tempore solstitii estiui fiunt dies longiores quam in italia & noctes breuiores. Nam ut libr. ii. Plinius refert. In italia dies longissimus continet horas. xv. in Britannia uero decem & septem: & nox septem. Vnde iuuentalis satyra. ii. v. 11. ait. Ait enim illud. quod dicitur. Et minima contentos nocte britannos. Multa & magna flumina in ea: ut Solinus refert. Fotes calidi & salubres: metallorum larga & uaria copia: Gagates lapis ibi plurimus: optimusque: qui ardet in aqua: oleo restinguitur: attritu calefactus applicata detinet. Marganitae quoque in ea repenuntur. Tellus est frugifera auctore Strabone libro: iii. pecore abundas: auro: argento: & ferro. Ibi Londinum oppidum nunc Londra: copia negotiorum: & lanificii arte celebre.

Britannia minor regio est galliae belgicæ: ut libro iii. Plinius refert. Quae nunc ducatus titulo insignis habet: eam nunc plerique Turoniæ esse dixerunt. Boetia regio est europe in achaia sita: a boue quam

indomitā Cadmus Agenoris filius ibi cōperiēs
imolauit/sic cognōiata. In ea Thebæ ciuitas p̄e-
clara ab Amphione cōdita: & mōs citherō fabu-
lis carminibusq; celeberrimus. In boetia/ut Pli-
nius refert li. xxxi. iuxta flumē Erynū duo sunt
fōtes: quorū alter memoriā alter obliuionē affert

B ōemia regio est mysiæ europæ a Boemo p̄īcipe
cognōiata. Est aūt ultra Danubiū sita/ rerū opu-
lenta/ arboribus foecūda/ fluminibus irrigua/ di-
uerfarūq; ferarū generibus referta. Cuius metro-
polis ē Praga ciuitas p̄imaxima. Regio est frigi-
dissima/ uersus aquilonē posita. Nōnulli eā ger-
maniæ partem esse tradiderunt.

B oii populi fuerūt galliæ cisalpinæ inter Padum
& Trebiam siti.

B orystenes populi sunt Scythiæ europæ in. vi. cli-
mate cōstituti. Sic dicti a nobilissimo fluuio Bo-
rystene qui in pontū defluēs teste Pōponio/ma-
gnos pīces alit: qbus & optimus sapor/ & nul-
la ossa sunt. Est etiā insula in ponto eiusdēno-
minis/ ut lib. iii. scribit ptolemeus.

B rutii populi sunt italiæ inter lucaniā & Reginū
siti: apud quos/ ut Solinus refert/ Vlixes īsigne
Mineruæ templum extruxit. Hæc regio auctore
Strabone lib. vi. Oenotria quondam dicta fuit:
Cuius metropolis est urbs Cosēcia. Supra illam

Ptolemeus

Solinus
Strabo

Pandosia est ualidum propugnaculū: ubi Molossorum rex Alexander trucidatus est. Est & Rhegium a Calcidensibus cōdita: cuius ingēs olim potentia fuit.

Burgundia regio est galliæ celticæ quę longo tempore sub regibus fuit. Nunc aut̄ regia dignitate amissa ducatus titulo insignis est: cuius duces ceterorum christianorū duces facile præcellūt.

Pōponius

CAcēria insula est in ponto Martis sacra. Eam Pomponius lib. ii. Collisariā uocat, In qua uolucres cū aduenis penarum ictu pugnare uidentur.

Cadana insula est in persico pelago adiacens carmaniae;

Calabrya regio est italiæ post lucaniam sita a grecis sic cognominata q̄a bonis omnibus scater. In ea est Brundusium ciuitas pulcherrimo portu insignis, Pacuuii tragēdiarum scriptoris clarissimi patria. Est Tarentū urbs inclita, a Tara Neptuni filio cōdita: seu ab Achiuis ut Straboni placet, quæ Ennio poëta & Archita tarētino philosopho præstatiſſimo ciuibus ornata fuit. Eas urbes Strabo libro sexto in Apulia posuit. Caldea regio est aſſe maioris in qua Babylon ci

Strabo

uitas magna fuit. Caldeos Arphaxat instituit;
 & a se Arphaxateos nominauit; ut Iosephus re
 fert li.i. antiquitatis iudeorum.

Iosephus

Calcidica regio est Macedonię/ut libro secundo
 refert Ptolemeus: in qua est Panormus portus
 & ciuitas. Athos a promontorium & ciuitas. In
 mediterranea regione Augea ciuitas/ & Athos
 mons altissimus.

Ptolemeus

Chalybes populi sunt in asia/ assyrię contermini/
 ut Dionysius refert/ genus hominū durissimū:
 qui nūq; i elaborādo ferro/ parandisq; ad bella
 armis/ a maleis neq; ab īcudibus uacāt: totaq; il
 la regio arida: nulliq; apta cultui: fumo conten
 ta ardere uidetur: & ferramentorum structuris
 ictibusq; in horrere.

Dionysius

Claros insula est una ex cyclādibus: a qua/ut Ho
 merus refert/ Apollo Clarius dictus est.

Homerus

Campania regio est italiæ quæ nunc diciēt terra le
 boris: regio oīum italiæ fertilissima bis uernat:
 temperies grata/aer purus & blandus. In ea Ca
 pua urbs uetus a Capye Troiano/ uel a locis
 campestribus sic appellata. Virgilius.li.x.
 Et Capys/hinc nomē campanę diciēt urbi.

Virgilius

Ea enim urbs propter fertilitatem agrorū a Ro
 manis seruata est. Ait.n. Cicero oratione in Rul
 lum.ii. Vnū ne fundū pulcherrimū populi Ro.

Cicero

caput uestrę pecuniæ pacis omamētū subsidium
belli/ fundamentū uectigaliū horreū legionū
solatium annonæ disperire patiemini? Hāc Tu
sci condideret uiso falconis augurio: qui tusca
lingua capys dicitur. In hac etiam Neapolis est
urbs preclara; Parthenope a tumulo Syrenis ap
pellata. Ibi cumarū urbs/a qua Sibylla cumana/
quæ nūc diruta iacet. Eā Sibyllā de Christo hæc
præcinisse tradunt. Et mortis fatū finiet/ triū die
rū sōno suscepto: tūc a mortuis regressus ī lucē
ueniet: primus resurrectionis initiū ostēdēs. In
ea fuerūt Bayę urbs opulēta. Vescuus mons cū
ius incēdia dū Plinius inspicere uoluit/necatus
ē. De hac regione plura uidēbis ī terra leboris.

Chananea regio ē Syriæ a Chananeo filio Cham
sic cognominata/ qui eā regionē/ quæ nūc Iu
dea nūcupat̄ inhabitans/a se chananeā appella
uit ut Iosephus refert lib. i. antiquitatis iudēorū.

Iosephus

Pōponius

Virgilius

Canopus insula ē obuia Nīli hostio/ ut pompo
nius refert lib. ii. quod Canopicū uocāt. Mene
lai gubernator nauis Canopus/ ibi moriens no
mē insulę illa hostio dedit. Est etiā ciuitas eius
dēnoīs: quā Alexāder Magnus ī eadē insula in
star ciuitatis suę macedonicę/ quę pella diceba
tur/ cōdidit. Vnde Virgilius. iiiii. georgicorum.
Nam qua pellei gens fortunata canopi

Accolit effuso stagnante flumine Nilum.
Cantabri populi sunt hispaniae tarragonensis uer
sus oceanum septentrionale/ ut libr. ii. refert Pto
lemeus. Quorū ciuitates mediterraneæ Conco
na/Octauiola. Argenomescū/ & aliæ cōplures.

Chaonia regio est alpestris Epiri: quandoq; pro
tota Epiro sūmitur. Dicta est autem Chaonia a
Chaone Heleni fratre Virgilio teste. li. iii. ænei.
Morte Neoptolemi regnorū reddita cessit
Pars heleno/ qui chaonios cognoie campos
Chaoniāq; omnē troiano a chaone dixit.

Est etiam Chaonia mons in Epiro in quo silua
fuit Dodona carminibus poetarum pcelebris:
glandibus superabundans. Erat in ea templum
Ioui Dodoneo sacrum: in quo duas e celo co
lumbas descendisse ferunt: & inde ueteribus so
litas insidere quercubus / responsa dātes postu
lantibus. Vnde Virgilius. ii. geor.

Aesculus atq; habitæ grais oracula quercus
Cappadocia prouincia est asiæ maioris/ & ut So
linus refert gētium uniuersarum quæ pontum
accolunt/ precipua. Ab Armenia maiore diuisa
Eufrate amne. Multæ in ea urbes inclytæ. Ter
ra illa ante alias altrix equorum: & prouentu
equino accōmodatissima. Equis inesse iudiciū
documentis plurimis parefactum est: cum ali

Prolemeus

Virgilius

Virgilius

Solinus

**Equus Ale
xandri** **Equus Cesa
ris**

quot inuenti sunt: q̄ non nisi primos dominos agnoscerent. Inimicos partis suę norunt. Adeo ut inter prælia hostes morsu perant. Alexandri Magni equus Bucephalus neminem unq; aliū præter dominum uehere dignatus ē. Equus. C. Cesaris nullum præter Cesarem dorso recepit. Regem Scytharum cum singulari certamine interēptum aduersarius uictor spoliare uellet ab equo eius calcibus morsuq; laniatus est.

Plinius

Capriā insula est in mari tuſco capris abundās, quam gr̄ci ἔgilon dicunt. Alii eam i mari ligustico esse dixerunt.

Caria regio est minoris asię a Cara rege cognita. Qui teste Plinio, lib. vii. auguria ex auibus primus comperit. Gens quōdam armorum pugnēq; amans; adeo ut aliena etiam bella mercede ageret. In ea est Halicarnasus ciuitas maritima: i qua Mausolei nobilis extat opus. Fuit at Mausoleum nobile sepulchrum ab uxore Artemisia factum Mausolo Carię regulo, ut Martialis lib. x/ epigrāmatū refert.

Marmora parua quidem! sed nō cessura uiator Mauseoli saxis pyramidumq; lege.

Quod opus ut Plinius refert. libr. xxxvi. inter septem miracula cōputatur quod maximi eius tēporis sculptores Scopas, Bryas, Timotheus,

& Leochares celauere. Patetq; i circuitu pedes
quadringentos undecim. Attollitur in altitudi
ne. xxv. cubitis. Cingitur colubris. xxxvi.

Carystos insula est una ex cycladibus in euboico
mari sita: uarii marmoris feracissima. De qua Se
neca in Troade. An ferax uarii lapidis Carystos.
In ea Titanos regnasse Solinus auctor est. Est
etiam ciuitas eiusdem nominis in euboia/ut lib. iii.
scribit Ptolemeus

Carpathius insula est inter egyptum & Rhodium/
in qua regnauit Proteus maximus uates Ocea
ni & Tethyos filius. Ea insula mari carpathio
nomen dedit.

Carmania prouincia est asiae maioris/ que a septem
trione Carmania deserta terminatur. Ab oriente
Gedrosia. Ab occasu parte persicis. In ea sunt ci
uitates/Carmania metropolis/ Taspis/ Alexan
dria/ & alię multę. Carmanii teste Pomponio si
ne ueste ac fruge/ sine pecore ac sedibus/ coriis
piscium uestiuntur. Quidam testudinis carne
uiuunt: præter capita toto corpore hirsuti.

Casiterides decem insulę sunt in oceano occiden
tali: ex aduerso celtiberię: a fertilitate strani dic
te. Quas q; plūbo abundāt/ uno oēs noīe cassi
terides appellant/ ut li. iii. Pōponius auctore est.

Caunos insula ē in mari oceano proxima Tyle.

Seneca

Solinus

Ptolemeus

Pōponius

Pōponius

Creta insula est in ægeo mari a Ceo Titani filio cognominata.

Plinius **C**ephalonia insula est in mari ionio: quæ quondam fuit sub Vlixis imperio. Hæc teste Plinio Menala olim dicebatur, & est contra Epirum sita.

Lucanus **C**eltæ siue Lugdunenses fuerūt populi gallorū, & est tertia pars galliæ: quæ ueniētes ad iberū fluuiū hispaniæ ibiq; cōsidētes Celtiberi dicti sūt. Vnde Lucanus libro. iii. Profugiq; a gente uetus ta Gallorum celte miscentes nomen hiberis:

Solinus **C**helonophagi ut scribit Solinus populi sūt Carmaniae, quæ non alia q̄ testudinis carne uiuunt. Piscium cutē se uelant.

Strabo **C**eltiberi populi fuerūt hispaniæ, quorū nobilissima ciuitas fuit Numātia, quæ auctore Strabone li. iii. ī bello celtilberico quod aduersus Ro. pugnatum est, uirtutē p̄priā ostentauit: quod uigesimū perdurauit ad annū. Bilbilis quoq; ciuitas ī celtilberis annumerat. Est autem natio frequētissima, aurum atq; argēti copia excellens. Nā. M. Marcellus tributum ex celtilberia exegisse fertur talentum sexcentorum.

Pōponius **C**hemnis insula ē, ut pōponius scribit ī quodā lacu ægypti lucos siluasq; & Apollinis grādes sustinens templum. Natat: & quocunq; uēti agūt pellitur. In ea pyramides sunt tres tricēnū pedū.

Lapidibus extructæ: quārū maxima quatuor fe
 res soli augera occupat: totidē i altitudinē erigē
Cenomani populi fuerūt galliç cisalpinæ: quorū
 caput urbs Brixia fuit a gallis condita: ut Iusti
 nus tradidit. q[uod] dicitur de origine gentium. **Iustinus**
Centaui fuerūt thessaliae populi sicut monte pe
 lium habitantes: qui in media parte uiri & media
 equi describuntur. H[ic] a Lapitis originē traxeret
 qui & ipsi alpestres populi i thessalia fuerunt.
Cherronesus uel chersonesus terra ē fere undiq;
 mari cincta: que nisi paruo congiueretur insula
 dici possit. Vna est in India quæ aurea Cherso
 nesus describitur a Ptolemeo. Altera in thracia:
 ob multa memorabilis: ut Pōponius refert. lib.
 ii. In ea flumen ægös naufragio classis attice in
 signe. Est & Abydo obiacēs Sestos Leādri amo
 re pernobilis. Est & locus in quo persarū exer
 citus diuinas spatio pelagoq; terras ausus pon
 tibus iungere mirū atq; ingēs facinus. Ex asia i
 græciam pedes trās gressus est. Sunt Prothesilai
 ossa consecrata delubro. Est & portus Sceolos/
 Atheniēsibus & lacedemoniis nauali acie decer
 nentibus laconicæ classis signatus excidio. Est
 Cynosenia tumulus Hecubæ siue ex figura ca
 nis i quā cōuersa tradit: siue ex fortuna in quā
 deciderat humili noīe accepto. Altera Cherso

Ptolemeus
Pōponius

Nelus est iuxta chimerū bosphorū quę tauricā
thersonesus appellat̄ ut inferius describemus.

Creta ingēs insula a Crete nymphā Hesperidis fi
lia cognōiata: uel a Crete Curetum rege: ut Soli
no placet. Alii a tēperie celi Aereā primū dictām
existimauere. Deinde Macaroneson. i. beatā insu
lam. In ea Minos regnauit: ac insulas circūiacen
tes subegit. In hac etiā Iupiter enutritus ē. Fuit
ea insula nobilis: & centū quondā urbibus ha
bitata. De qua Virgilius lib. iii. ēneidos.

Crete iouis magni medio iacet insula ponto.
Mons ideus ibi: & gētis cunabula nostre q̄dib
Centū urbes habitāt magnas: uberrima regna.
Inter ortū p̄nrigit & occasū tractu lōgissimod.
Hinc grēcia: inde Cyrenis obiacētibus. A septē
triōne egeis estibus uerberat̄. Ab austro libycis
undis p̄fundit̄. Habet i lōgitudine. cclxx. mil.
passuum. In latitudine quāquagīta milia. Circui
tus eius. D. lxxxix. milia passuum cōpletebitur.
Prima ut Solinus refert nauibus & sagittis cla
ruit. Prima litteris iura finxit. Equestres turmas
prima docuit. Ex qua disciplina rei bellicae con
ualuit. Studiū musicū inde coeptū. Siluestriū ca
prarū copiosa est. Ceruis eget. Lupos uulpes/
aliaq; quadrupedū noxia nūsq; educat. Serpēs
ibi nullus. Auē noctuā non habet. Larga est ui

Solinus

Virgilius

Solinus

tibus. Optimū iūhi feracissimā. Mira ī ea solis In
dulgētia. Arborarii prouētūs abundātes. Cēlæ
cupressi repullulāt. Herba alimos ibi est; quæ ad
morsa diurnā famē prohibet. Caristias aues gi-
gnit: quæ flārias impune inuolant. In ea quon-
dā fuit labyrinthus memorabile opus a Dæda-
lo fabricatū famosum quidē & a poētis decāta-
tum. Vnde Ouidius: viii. Methamor.
Dēdalus ingenio fabræ celeberrimus artis
Ponit onus: turbatq; notas & limina flexu.
Dicit in errorē uariarum ambage uiaruī.
Sed ut plinius scribit li: xxxvi: nat. hist. centesi-
mā tantū portionē labyrinthi ægyptii Dēdalus
accepit: quē pro exēplo habuit. Insigniū urbiū
principatus est: penes Cortinā Cydoneā Gno-
sum: quæ fuit Minois regia: & ut quidā uolūt;
Strabonis cosmographi patria.

Cianitē uel cianeæ & Simplegades insulæ sunt ua-
gæ & errabundæ contra thracium bosphorum/
paruoq; distātes: quæ aliquādo creditæ sūt con-
currere: ut libro. ii. Pomponius testatur & Stra-
bo li. iii.

Cyclades insulæ sunt ī mari ægeo: sic quoq; dictę
qua in morē cycli hoc est: rotundi disponuntur.
Sunt aut̄ omnes numero qn̄quāgintatres.
Cilicia prouincia est ī minori asia: inter paup̄hi

Ouidius

Plinius

Strabo

Pomponius
Strabo

iliam & Taurū inōtem sita: plurimā iacet cāpo /
inīu lato: quæ a Cilice Agenoris filio nomē sor
bita est. Matrē urbium habet Tharsos: quā Da
nes proles nobilissima Perseus locauit. Hāc ur
bem interfecat Cidinus amnis mirē suavitatis.
Circa Coryciū Cilicię urbē crocus plurimus op
timus q̄. In ea regiōne ē Corycius specus / ut Pō
ponius scribit singulari ingenio / ac supra q̄ ut
describi facile possit / eximius / adeo mirificus ac
pulcher / ut mentes accendentium primo aspectu
cōsternat. Descēsus eius. q̄ngentorum & mille
passuū p̄ amoenas umbras. Terret ingrediētes
sonitus cymbalorum diuinitus crepitatiū. In
eo Tiphonis gigāris cubile positū accolē credi
derunt. Heliopolis antiquū oppidū cilicię fuit/
patria Chrisippi stoicæ sapientię præstatiſſimi.
Cilices mediterraneo mari proximi / pyrate fue
runt: quos Magnus Pōpeius / ut Florus tradit/
funditus deleuit. Cilices antiquitus Tharsi uo
cabantur a Tharsō nepote Iaphet / qui eos insti
tuit / ut libri. i. antiquitatis Iudeorū Iosephus
auctor est. Tarsus nāq̄ apud eos ciuitatum me
tropolis appellatur.

Cimas est insula maximā inter istri hostia. Et ut
Pomponius refert / urbem habet / quam quia Bi
thini incolunt / Bithinida appellatur.

Corycius
specus.○
Pōponius

Tipho gi
gas

Florus

Iosephus

Pōponius

Cimbri populi fuerūt germanie septentrionalis: q.
lingua gallica ut Festus tradit latrones dicun
tur: nunc flamingos appellat: qui olim oceano
inundante relictis sedibus Romanorum fines
inuaserunt: ac magna clade primum Romanos
affecerūt. Tandem incredibili cedē a C. Mario ut
Florus prodidit ī cāpo Raudio deleti sūt. Et ut
Eusebius de tēporibus refert uiginti milia cim-
brorum iuxta Eridanū Marius cecidit: & octo
ginta milia cepit. Cimbri latrocinando incertis
errabundi sedibus ad paludē usq; meotim mili-
tiā agitarūt ut li. vii. auctori est Strabo. Ab eis
.n. Cimerius uocatus est bosphorus: quasi cim-
bricus: cū gr̄corum lingua cimerios cimbros
nominent:

Festus

Florus

Eusebius

Strabo

Cyprus insula est Veneri sacra quæ inter ciliciam
syriamq; porrigitur: inter alias orbis insulas fa-
mosissima: diuitiis abundās: luxui plurimum
dedita. Vrbes in ea clarissimæ Salamis Paphos
& Cythera: a qua Venus ipsa Cytherea cognoscatur. Ea quondam teste Plinio lib. v. nouē regnorum sedes fuit. Vino abundant & oleo. Fru-
menti quoq; satis habet: æris etiam metallæ in
quibus uitriolum & rubigo æris nascitur ad
medicinæ usum idonea. Canamellis multa in
cypro reperitur ex qua zucharum excoquitur

Plinius

di

Iustinus
Ex pilis quoq; caprarum pannus conficitur /
cui zambellocro nostra ętas nomē dedit. Mul-
tas res insula ad alias gentes mittit / ex quibus
lucra non pauca redundāt. Sed aerem parū salu-
brem habet. Tota insula delitiis affluit. Foemi-
næ admodum lasciuę sūt. Et ut Iustinus tradit,
Cyprię uirgines prius q̄ nuptui tradantur / exte-
ris nautis se prostituere consueuerūt: ut nō ab
re Veneri sacratam cyprum ueteres pdiderint.

Cyrene prouincia est in aphrica / cui ab oriēte egyp-
tus. Ab occasu aphrica minor. A septentrione
mediterraneū mare. A Cyrene metropoli sic nū
cupata. Calimachi poëtæ patria / quā Batus lace-
demonius cōdidit. Est autē ea prouincia bono-
rum equorū parens / quę & Pentapolis diciēt / a
quinq; urbibus / quae in ea sunt / idest Cyrene /
Beronice / Arsinoe / Apollonia / Ptolomais. Cy-
rene clara est Hamonis oraculo / & fonte quem
Solis appellāt. Qui teste Solino humū stringit:
fauillam in cespitē solidat. Ut uero Pōponius
refert fons ille media nocte feruet: fit luce frigi-
dus: per meridiem maxime riget. Ibi & lapis le-
gitur Hamonis / quem uocāt Cornu / ita tortuo-
sus est / fulgore aureo. Somnia repræsentare di-
citur subiectus capiti incubantium. Deserta hu-
ius prouinciae generant basiliscum / malum i ter-

Solinus
Pōponius

Basiliscus

ris singulare/cuius oculos qui uidere/ cōfestim
expirāt/ut Plinius refert li.vii .Necat fructices/
herbas exurit/rumpit saxa.

Plinius

Crisæ & Argiræ insule sunt i oceano indico/ adeo
metallorum copia foecundæ/ ut pleriq; eas su
perficiem auream & argenteam habere prodi
derint.

Chius insula est in mari ægeo habens Aruisium
promotorium optimi uini ferax: a quo aruisia
uina/de quibus Virgilius in daphni.

Virgilius

Vina nouum fundam calathis aruisia nectar.

Codanonia insula est in codono sinu: quam Teu
thoni tenēt: & ut foecunditate alias/ ita magni
tudine antestat.

Codanus sinus est in germanico oceano/ a Seuo
monte usque ad Gimbrorum promontorium/
ingens profecto plurimisq; insulis refertus

odno

Colchos prouincia est maioris asiæ iuxta pontū/
in qua Oera filius Solis rex poterissimus regna
uit. Fuit autem efferus & crudelis/ qui hospites
necabat: eosq; pro uictimis imolabat. Ea quon
dam prouincia a barbaris ac efferis nationibus
hospitibusq; infensis habitata fuit. Ad ea loca
Iasonē ferūt cū argonautis ex thessalia nauigas
se ad uulgatū uellus aureū rapiēdū/ ut li.v. Dio
dorus refert. Quod ut aptius intelliga/ paulo

Diodorus

d ii

altius repetendum est. Phrixū Athamātis The
barum Regis filium aiunt nouerçे insidias de
clinantem una cū sorore Helle e grēcia fugisse.
Transfretantibus illis ex Europā in asiam sup
aureo ariete uirginē in mare delapsā hellespon
to mari nōmē dedisse. Phrixum uero delatū in
colchida arietem iuxta acceptū oraculum sacri
ficasse; & pellē in templo Martis suspēdisse. Ut
autē Eusebius de tēporibus refert, fuit nauis ei
parata cuius insigne aries erat. Quidam uolūt
nutritorē eius Arietē uocatū: p. quem liberatus
est ab insidis nouerçe. Oetē uero in pōto regnā
ti responsum datū illum tūc mortē obitūrum /
cum externi nauigio delati aureū uellus sustu
dissent. Regio est fructibus & omnibūs quē ad
fabricandas naues pertinēt. Opportuna ut libr.
xi. Strabō refert. Sed precipue linūm canabēm
cāram & picēm gignit. Lanificium quidē uul
gatum est. Nam & i peregrina exportatur loca.
In eā urbs Sibaris colchiorum regia est.

Colidos insula est i oceano indico ut Dionysio
placet: quā ferunt Veneri dedicatā extitisse etan
teq̄ esse altitudinis prodiderunt. ut illuc aues
Inon aduolent. hī x̄ etiū pro ḡ s̄ uolūt. Colid
Colidenses populi fuerunt in insula Rhodo ad
quos Paulus apostolus complures scripsit epi

Eusebius

Strabo

Insulæ mi
ræ altitudi
nis

Stolas: nunc Rhodienses appellantur.

Coluimbaria insula est in mari Tusco, auium huius nominis mater.

Columnæ Herculis sunt duo promontoria in extremitate terrarum, uersus occasum. Quorum alterum in aphyrica, ei quod ex aduerso hispania attollit, obiectum. Hoc Abilam: illud Calpē uocat. Herculem ferūt iunctos olim perpetuo iugo montes diremisse: atq; ita exclusū mole montium oceanū aperuisse terras: & inter Aphricam euro pāq; inundans, usq; ad littora syriæ se p̄tēdit.

Comagena regio est Syrie, quæ quondam in ea metropolis fuit sic cognominata.

Corcyra insula est in mari Ionio Epiro adiacens, fertilis & copiosa, in qua regnauit Alcinous, diligens hortorum cultor. De quo Virgilius. ii. geor. Pomaq; & Alcinoi silue, id est arbores pomifere, quas ille plātauerat. Est & alia eiusdem nominis insula, quæ uocatur Corcyra nigra, adiacens dalmatiæ, de qua scribit Ptolemeus. li. ii. Hanc esse crediderim, quā patris sermone Curzulā uocat.

Corsica insula est in mari ligustico, quæ Cymus quoq; dicta ē a Cymo Herculis filio. Soli ubertate & nascentium copia spectatissima. Vitiū optimi, uini feracissima. Gignit lætissima pabula & lapidē Cathochitom: qui ut Solino placet,

Hercules

Virgilius

Ptolemeus

Solinus
d. iii

impositas manus detinet: ita se iunctis corpori
bus annexet: ut cū ipsis hęc eat/a qbus tangit. ○
Est aut̄ a septētrione in meridiem projecta: lon-
ga passuū. cl. milibus :lata maiore ex parte. L. ○
Circuitus eius. cccxxii. mil. pass. Abest a Sardi-
nia. viiiii. mil. passibus. Ea ısula auctore Strabo-
neli. v. maligne colitur/aspera/ & plurimis i par-
tibus inaccessibilis: adeo ut qui eius mōtes ha-
bitant/ex latrociniis uitā degentes superent ip-
sas imanitate beluas. Mirabile siquidē uisu est:
q̄ agrestis eorum uideatur effigies: q̄q; bestia-
rum appareat diritas faciesq; truculentre.

Iginus C ous insula est in mari ægeo/i quæ teste Igino/a

Strabo ta ē. Fuit Hippocratis & Apellis patria. Strabo

Apelles at li. xiii. Apellé ex ephelo natū pdidit q̄ fuit
pictor eximius omnēs q̄ prius genitos ac furu

Plinius ros postea superauit ut li. xxxv. Plinius refert
in libro de Natura Rerum quod Venerem ab eo pietate excepisse.

Quidius et mari. Vnde Quidius in. iii. de arte.

Si Venerem couis nunq̄ pinxit et Apelles:
Mersa sub equoreis illa lateret aquis.

Varro Ex ea iſula ut Varr̄o scribit li. ii. de agricultura
Vindemias romā deportabāt. Nā duobus mō
tibus uina optima pducētibus est fertilissima.
Prima in arte lanificii foeminarū ornamētis de-

- dita claruit. de qua Ouidius de arte: quā amas
Siue erit in tyriis/tyrios laudabis amictus. Ouidius
- Siue erit in cois/coa decere puta.
- Ea quoq; celebris est Homeri sepulchro/ut Soli
eno placet/quod in Naxo posuit Martialis. Solinus
- Curetes populi fuerūt ī Creta/qui una cum Cory
bantibus infantē louē aluere. Sunt & alii eiusdē
noīs populi ætholis cōuicini/ qui cū ipsis etho
lis bella gessere. Alios tradūt feroceſ populos
in Dalmatia. De quibus Lucanus lib. iiiii. Lucanus
- Quos alit adriaco tellus circūflua ponto.
- Apud istos. M. Antonius fuit a Pōpeianis clau
sus cum magno ipsius discrimine.
- Curicta iusula est in mari adriatico/adiacēs libur
nię/ut libr. i, refert Ptolemeus. In qua ciuitates
duæ Phulfinum & Curicum. Ptolemeus
- D.
- A TIA prouincia est Europæ: quæ ut
scribit Ptolemeus a septētrione parte Ptolemeus
Salmatiæ a Carpato monte/ a meridie
danubio terminat̄. Plurimis referta est ciuitati
bus: Sed earū insignes/Salinæ/ & Zarmis/ Ege
thusa Regia. Eam nūc plerique Valachiam ma
gnam esse uoluerunt. Nonnulli tradiderūt Da
cos populos Danubio fluuiō/silueq; herciniæ.
d. iiiii

finitimos olim Vngarie partē scoluisse: & post
in maritima loca Noruegię p̄ximā cōcessisse.

Dalmatia pars est illyrii/contermina liburniæ uer
sus occasū. Gens olim fuit bellicosa/ ut Cicero
testatur. In ea ladera ciuitas/ portu iſignis/ & re
rum opulēta. Epidaurū nūc Rāgusiū urbs to
tius dalmatiæ celeberrima/ & alię cōplures.

Dardania regio ē phrygię/ quę postea Troia co
gnōiata ē. Fuit aut̄ dardania uocitata a Darda
no Iouis filio ex Electra: De quo Virgilius vii.
aeneidos:

Dardanus idęas phrygię penetrauit ad urbes.

Dangiana puincia est in asia maiori: quae ut re
fert Ptolemeus ab occasu & septentrione Aria
& Bagoo mōte terminaꝝ. Ab oriēte Arachosia:
A meridie parte Gedrosiæ. Cuius ciuitates insi
gnes sunt Prothasia & Ariaspa.

Decapolis quā nūc pleriq; cęſareā esse dixerūt/ te
ste Plinio a numero oppidorū sic cognōiata ē:
quas urbes regiorū instar singulas esse dixit.
Est autem pars Iudeæ.

Delos iſula est in aēgo mari cycladū clarissima: i
qua Apollo & Diana orti sūt. Alii Pyrpilem uō
cāt: igne ibi primū repto/ ut Plinius refert. li. iiiii
Solinus Ortygiā appellauit: in qua primū uisę
sūt coturnices aues: quas ortygiās grēci uocāt

Virgilius

Ptolemeus

Plinius

Plinius

Solinus

Eā ante oēs terras radiis solis illuminatā ferūt:
cū post primū diluuiū Ogygii tēporibus nouē
& ap̄lius mēsibus cōtinua nox diē iūmbrasset;
sortitaq; ex eo nomē est; q̄ prima redditā foret
uisib; Inter Ogygium sane & Deucalionem
annos. Dcc. fluxisse tradiderūt: Cingitūr quin
que mil: pāssuum.

25

Diluuium

D iomedea īsula est in mari Ionio / ut Plinius re
fert. lib. x. contra Apuliam sita / tumulo ac delu
bro Diomedis insignis. Diomedea aues sola
nutrit: q̄bus color cādidus / ignei oculi / ora dē
tata. Cōgregate uolitāt. Duces duę sunt que re
gunt cursū. Altera agmē anteit: Altera insequi
tur. Illa ut ductu iter dirigat. Hæc ut urgeat tar
ditatem. Et ut Solino placet / inter aduenas iudi
cant. Græcis uelut ciuib; blādius adulātur. Si
qs erit alterius gētis inuolāt & ipugnant Aedē
sacrā omni die celebrāt. Alis madefactis excus
so humore purificant. Ob hoc credūt Diome
dis socios ī aues esse cōuersos. Eā nūc insulam
Tremitam appellant. In qua templū spectabile
eminet: ubi signis ac beneficiis claret Virgo &
genitrix Dei. Et Coenobiū Canonicorū Regu
larium adiacet tantra rē sacrā deuotione tractan
tium: & appulsis pietate succurrētiū: ut nō tam
maritimis ī colis / q̄ enauigātibus cūctis reueren

Plinius

Aues Dio
medis

- Prolemeus** dum atq; per celebre sit. Prolemeus uero tabula vi. europæ Diomedeads insulas quiq; esse testatur. Strabo aut li. vi. duas tantū posuit. Ex quibus alteram habitatores habere dixit; reliquā desertā esse: in qua Diomedem disparuisse quidam fabulantur.
- Dryopes** populi fuerūt iuxta Parnasum montē Apollinem maxime uenerātes. Eos quidā phocenses dixere. Virgilius. iii. ænei.
- Virgilius** Cretesq; dryopesq; fremūt/ pictiq; agathyrsi.
- Dryidae** fuerunt gallorum populi/ religioni dediti/ peritissimi ac sapiētes/ in siluis habitare soliti: fueruntq; iustissimi oīum opinione/ ut Strabo refert libro. iii. Galli. n. dryidas suos appellat magos idest sapiētes. Pleriq; Sēnotheos appellat idest castos & uenerabiles. De his Cesar meminit in sexto cōmentariorum
- Strabo**
- Cesar**
- Doria & Dorica** pars est Achaiæ/ quæ Athenis propinqua est. Nā pro Achiuis mutato nomine Doni appellati sūt a Dorico/ qui eos exules ī patriā restituit. Quidā uero a Doro Neptuni filio eos sic dictos uoluere.
- Achilles** Diromios achilleos insula est in pōto: ī qua Achilem ferunt/ cū infesta clāsse mare ponticū ingressus fuisset: ludicro certamie celebrasse uictoriā. Et cū ab armis quies erat/ se ac suos cursu exerci

tauiffe. Ideo dromos Achilleos dicta est.

D

D

Vlixes

Vmbria

Plinius

Q. Sertorius

Vespasianus

Proptius

- Gentilis** propinquo i loco ad annū. Dccxl. funditus ex cīsē. Fuisse tamē legimus alios in ūbris Fulgina res: / qui apud Tudertinos habitasse uidentur. Omata uero fuit Fulginei ciuitas. Gentili medico celeberrimo. Assisia urbs uetustissima/ arduo in colle sita: quā Propertius poeta Axim appellat. Ea ornata fuit Francisco & clara uirtute & sanctitate illustribus. Interānia ciuitas uetusta/cuius prata quater in anno irrigua secan tur. Tudertum ciuitas uetusta/ tertio Martino pontifice ciue ornata. Narnia ciuitas arduo in colle sita/ Gattamelatā genuit clarissimum belli ductorē. In ea quoq; regione quondā fuit Sabina oīum: italiæ ciuitas uetustissima. Fuerūt etiā Archades genus a Palanthe profectum.
- S. Frāciscus** Duracii populi fuerūt in regno frāconū siti. Auenis & Ligeri fluuio propinqui: qui ppetuo in amicitiam nianserunt romanorum.
- Martinius** **tertius** **Gattamela** **ta** **Sabina** **Pōponius** **Solinus**
- E** Bissus insula est in mari hiberico: cuius terram serpentes fugiunt. Eam Pomponius Ebuson appellat. Ebudes sūt insulē qnq; numero i oceano britāni co/ angusto freto diuisē: quarū īcole ut Solinus refert nesciūt fruges: piscibus tātū & lacte uiuūt Rex unus est uniuersis/ qui nihil suum habet.

Omnia uniuersorum. Ad equitatem certis legibus stringitur; ac ne auaritia diuertat a uero: dicit paupertate iustitiam/ut pote cui nihil sit rei familiaris. Verum alitur e publico. Nulla illi datur foemina propria/sed p uicissitudines i quā cūq; cōmotus sit/ usurariam sūmit. Vnde ei nec uotum nec spes conceditur liberorum.

Echinades insulæ sunt/ut lib. hist. ii. scribit Herodotus in malico mari ex opposito ad hostium Acheloi fluuii/uel ut Homero placet/ ex opposito ad Helladē. Est autē malea promontorium laconiq; quod p quinquaginta milia passus in mare protēditur: ubi unda adeo est sequa/ q; persequi nauigantes appareat. Vnde Statius Thebaidos. li. vii. Et raucae circūsonat ira maleæ. Virgilius. v. ēne.

Heredotus

Homerus

Statius

Virgilius

Ptolemæus

Iosephus

Egyptus prouincia est aphricæ. Est autē superior & inferior/ut scribit Ptolemæus ab Aegypto fratre Danai sic nuncupata. Ut autē Iosephus refert li. i. antiquitatis iudeorū: Merseis filius Cham Merseos istituit/ quos nunc Aegyptios uocat. Hæc prouincia ab oriente rubro mari/ Syriae q;

coniungitur. Ab occasu Cyrenem & Aphricę re-
siduum habet. A meridie uero usque in æthio-
piam protenditur. A septentrione mare haberet
ægyptium. Incipit autem a Syene in qua fines
æthiopum / & inde usq; ad mare se protendit. In
ægypto nunquā pluere uisum est: sed Nili inun-
datione foecundatur. Aegyptii bouem miran-
Crocodilus tur Apim uocant. Eum ut numen colunt. Cro-
codilus malum quadrupes & in terra & i flumi-
ne in ea gignitur/ plerunq; ad triginta ulnas ma-
gnitudinis. Linguam non habet. Maxillam su-
periorem mouet. Morsus eius horribilis. Arma-
tus est etiam unguium immanitate. Circūdatur
maxime cutis firmitate/ adeo ut ictus quois
tormento adactos tergore repercutiat. Est &
Delphines Delphinum genus in Nilo/ quorum dorsa fer-
ratis habet cristas. De arboribus præcipua est
Ficus ficus/ poma nō ramis tantum gestans: sed ex
caudice quoq;. Septies in anno fructum efficit.
Vnde pomum decerpseris/ alterū sine mora pro-
Palma tuberat. Palma quoq; ægyptia gustata arcet si-
tim/ si immatura decerpatur. Si matura summa-
tur sensum intercipit: uitiumq; ebrietatis imita-
tur. Inter ægyptias urbes prima oīum est Syene
supra Alexādriam sita uersus meridiem quinq;
milibus stadiis/ ut libr. ii. Plinius refert/ sub tro-

Delphines

Ficus

Palma

Syene

Plinius

pico Cancri directe locata. Sole igitur existente
in Cácro medio solstitii die supra uerticem cui
tatis cadēs nullam prorsus in ea umbram facit.

Quod Lucanus in. ii. testatur.

Lucanus

Vmbras nunquā flectente Syene. Et in octauo.
Nam quis ad exustam cancro torrente syenem
Ibit? In ea puteus est mire altitudinis: quē Sol
octauo kalendas iulias recto perlustrat ītuitu.
Sunt Thebæ urbs nobilis: que ut Pomponius
scribit cētum portas haber: siue ut alii dicunt/
centum aulas totidemq; p̄cipū domos. Hinc
regio thebaica. Abedos & ipsa nobilis olim
Mēnonis regia. Nunc Osiris fano exculta. Ale
xādriam & operis ipsius magnitudo & auctor
Alexander Macedo nobilitant. Cambises Rex
ægyptum superans ciuitatem extruxit cui Ba
bylon nomen dedit: quæ nunc caput regionis
existit. Aegyptii uerustissimi ut p̄dicāt homi
num trecētos & triginta reges ante Aīnasim: &
supra tredecim annorū ætates certis annalibus
referunt. Mortuos simo obliti plangūt: nec cre
mare aut fodere fas putant. Verum arte medica
tos intra penetralia collocāt. Forum ac negocia
foeminę: uiri pensa ac domus curant. Labyrin
thus egypti domos mille & regias duodecim
habuit marmore extractus ac tectus unū in se

Thebę
Pōponius

Abedos
Alexādria

Cambises

Labyrīthus

descensū habet: intus pene innumerabiles uias; multis ambagibus huc & illuc remeātibus: sed porticibus sæpe reuocatis ācipites/ quib[us] sub inde alium super alios orbeā agentibus/ & tantum redeūte flexu/ quantum pcesserat: magno & explicabili tamen errore pplexus est. Pyramides turre[s] sunt in egypto ex quadratis lapidibus admirandę/ fastigiatę ultra omnē excelsitatem quæ manu fieri possit. Itaq[ue] mensurā umbrarum egressę nullas habent umbras. Ex inferiori parte erant latiores paulatim/ graciles cētes in acuitatem desinebant. Fuerūtq[ue] sub eis reges sepulti. Vnde & sepulchra a nobis uocātur. Lucanus libro nono.

Non mihi pyramidum tumulis euulsus amasis. Fuit pfecto pyramis admirabilis/ quā Chēnis rex egypti struxit ex lapide duro/ longe a Nilo stadiis quinq[ue] & quadragīta: quæ teste Diodoro lib. historianū. ii. & artificio & operis magnitudine mirabilem stuporem aspicientibus præber. Ad quam edificandā trecenta & sexaginta hominum milia deputata fuerunt/ quam uiginati ferme annis absoluērunt. Et annumerat̄ inter septem p̄eclarissima opa: Habebat. n. quattuor latera/ quorū quodlibet ab iferiori parte iugera septē cōtinebat. Altitudo quoq[ue] amplius q[uod] sex

Pyramides

iugera tollit latus quodlibet deducta paulatī
 usq; ad uerticem. Habet Aegyptus Nilū amnē
 oīum ī mare nostrum decurrentiū insignem ac
 maximum: qui totā terrā irrigat & foecundat:
 efficitq; insulam Meroem late patentē: deinde
 in plures scissus parres efficit formā deltæ/ sep
 tēq; in ora se scindens/ singulis rāmen grandis
 in mare euoluit. Vnde Virgilius i.iii. georg.
 Diuersa ruens septem discurrit in ora
 Usq; coloratis amnis deuexus ab indis
 idest nigris æthiopibus. In loco uero ubi Ni
 lus efficit formam deltæ Ogelous Rex ægypti
 Memphis cōdidit ambitus stadiorū cētum &
 quinquagīta/ urbē omniū Aegypti præclarissi
 mā/ opportuniōri totius eius oræ loco. Quo
 fit/ ut tanquā in Nili claustro posita aditū præ
 beat/ prohibeatq; ad superiora loca nauiganti
 bus. Et ad cohīēdam aquarum inundationē/
 uersus nothum aggeres ingētes opposuit: et a
 partibus cæteris undiq; effossus est lacus īgēs
 ac profundus: qui urbem efficit munitissimā.
 Vnde & posteri reges fere omnes relictis The
 bis/ & regiam & habitatiōnes in ea ędificarūt.
 Hæc ciuitas & deorum donis/ plurimisq; deco
 rata rebus/ adeo exornat/ ut prima apud quos
 dam/ aut secunda in orbe habeatur.

Nilus

Virgilius

Memphis

e i

Elamitę populi fuerūt in Perside ab Elam nepo
te Noe sic cognominati ut li. i. antiquitatis Iu
Josephus dęorum auctor est Josephus.

Emathia prouincia est europę quae postea Mace
donia dicta fuit ut in ea uidebimus.

Emilia siue Flaminia nūc Romādiola regio ē ita
Ariminum lie in qua urbes insignes. Ariminū uetus clu
riq; noīs colonia romanorum. Cesena de qua
Plinius Plinius uina scribēs Italiæ optimæ cōnumerat
cesenaticum. Sassinā uetusissima ciuitas quæ
Plautus Plautū comicū ciuē habuit. Rauēna urbs uetu
sta a Thessalīs cōdita quę uiros genuit doctos
Ioānes pōt. & celeberrimos. Ioannē. xvii. Pont. Ro. Petrū
Petrūs ra Rauennatē q̄ multos sacri eloquii codices elo
uennas quentissimē dilucidauit. Cassiodorū urbis Ro
Cassiodo mæ Senatorē: q̄ præter scripta s̄ecularibus littē
rus haudquaq̄ corēnenda libros de sacris littē
rus grauissime ac eruditissime scriptos reliq̄t:
Imola Imola flaminiq; seu emiliq; ciuitas uetus a pri
scis forūcornelii appellata post troianæ urbis
excidiū sed incerto auctore eā initiū habuisse
p̄diderunt. Fauētia emiliq; urbs insignis haud
p̄cul ab Imola cōstituta uno eodēq; tēpore cō
ditā fuisse tradūt quā Totila Gothorū rex p̄
nitus diruit. Tandē una cū Imola in Māfredo
rum familiā deuenit: q̄ eā moenibus ualidissi

mis/aliisq; pulcherrimis edificiis muniuerunt.
Forūliui ciuitas uetus Galli poetæ patria: ac
Rainerii iuris consulti Bartholi præceptoris. Bo
nonia urbs uetus & opulēta genuit. L. Pōpo
niū & Ruffū de quo Martialis.

Gallus poe
ta
Bononia
Martialis

Fide tuo lachrymas orbata bononia ruffo:
Et resonet totā plānctus in emilia.

Ferraria ueteri pado apposita ciuitas nobilissi
ma quæ palatio eximie cōstructo/ arce munitif
sima/ foro pulcherrimo/ magnificisq; ciuiū ædi
bus decorat. In ea regione trādunt olim fuisse
Adriam urbē clarissimā/ quæ mari adriatico
nomen dedit.

E monia priori sèculo Pirrhea dicta fuit/ a Pirrhā
Deucalionis uxore ut Strabo refert li.. viiiii. po
stea æmonia ab Aemone principe: a cuius filio

Strabo

Theffalo thessalia uocata ē: quæ sæpe nomē a
principibus mutauit. In ea sitū est tēpe nemus
iocundissimū inter Ossā & Olympū/ qnq; mili
bus passuū in lōgitudinē tendēs/ arboribus se
in celū tollētibus/ quę umbrā placidissimā red
dunt. Per eius mediū amnis Peneus a Pindirā
dicibus pfluēs iocūdissime discurrit/ auiū con
centu & aquarū sonitu pamoenus. Vnde Oui
dius primo metha.

Est nemus æmoniæ prærupta qđūdiq; claudit

Tēpenemus

peneus anis

Ouidius

Silua: uocat tēpe/p quę peneus ab imo
Effusus pindo spumosis uoluitur undis.

Plinius **E**nīgia insula est in oceano septentrionali pma
xima/ quam habitari ad uisulā usq; fluuiū a Sar
matis/Benedis/scyris/hyrris tradūt. Eā Plinius
commemorat li.iiii.

Eolia regio est asiæ media īter Mysiam & ionia;
quæ quondam græcorū colonia fuit. Aeolios
primū Heliseos dixerunt: quos Helisas nepos
Iaphet a se no minauit: qui nunc sunt Aeoli ut
Iosephus refert li.i. antiquitatis iudeorum.

Solinus **E**olie siue Vulcaniæ insulæ sunt in freto Siculo/ut
Solino placet/ Ephistiæ prius dictæ/ ab Aeolo
Iouis filio cognōiatæ. In eis natura solii ignea.
Aut. n. mutuantur Etnæ incendia: aut submini
strant. Septē numero sunt. Lipare a Liparo Re
ge/ qui eam ante Aeolū rexit. Altera Hiera/præ
cipue Vulcano sacrata/ quæ plurimū colle emi
uentissimo nocte ardet. Strongile tertia/ Aeoli
domus. Ex cuius fumo incolæ præsentiscūt/ q
nam flatus ī triduo sunt futuri. Quare Aeolus

Aeolus rex
uentorū **R**ex uentorum creditus est. Cæterę Didymes/
Eriphysa/ Phoenicusa/ Euonymō/ aliis similes.

Epidaurus īsula est ī illyrico mari iuxta dalmatiā
de qua Lucanus lib.ii.

Lucanus **I**llyris ionias uergens epidaurus in undas.

Quę tamē īsula esse desiit/ut scribit Plinius li.
ii. Eām nunc esse urbem illā crediderim: quam
Ragusium appellāt: auro & argēto ditissimā.
Est etiā Epidaurus ciuitas Achaiae Aesculapii
delubro pcelebris. Vnde Romani pestilētia ue
xati/inspectis libris Sibyllinis sub forma serpē
tis Aesculapiū uelut fatale remediū ad Vrbem
ex Epidauro duxerūt: a qua Aesculapius ipse
Epidaurus dictus est. De quo Ouidius li.i.de

Plinius

Ouidius

Afferat ipse licet sacras epidaurius herbas
Sanabit nulla uulnera cordis ope.

Epirus puincia est Europę/quæ aliquando Mo
lossa dicta fuit. Eadem & Chaonia a Chaone
fratre Heleni. Hanc pleriq; cognomen accepis
se uolunt a Pyrtho Achillis filio ex Deidamia
qui fuit rex Epiri. Terminatur at Epirus a sep
tentriōne macedonia. Ab oriente Achaia. Pars
occidētalis ionio mari. In ea ciuitates insignes
Nicopolis/& Ambracia/ut libr.iii. refert Ptole
męs. Est & Chaonia/Chomorum/Antigoma
Phoenica/& Epidānus/quā nunc Dyrhachiū
appellāt. Leucas pmōtoriū. Amnes clari. Ache
lous/Acheron. Ibi Tomarus mōs/circa radices
nobilis centum fontibus/ut Solino placet. Est
fons sacer i Epiro frigidus ultra omnes aquas

Ptolemeus

Solinus

**in quo si ardenti immegas facē extinguit:
si extinctū inflammat.**

Erembi populi sunt in extrema parte Arabiæ uerus zephyrum/ut Dionysius refert/Robustissimum quidem hominum genus & agreste/ qui montana colentes intra specus & prærupta saxa inhabitant. Nudi prorsus & desiccati nimia uiuendi asperitate/qui nigrum colorem & adustam cutem contraxere.

Erythrea insula est in mari gaditano pulcherrima/ ut Dionysio placet/ armentorum copia refertissima: tataq; aeris benignitate prædita/ ut homines pariar continentissime ac pene immortalis vivitæ. In ea Gerionem habitasse a quibus dā exi stimatur: quo deuictō eius armēta Hercules rapuit. Sunt qui aliām esse & contra Lusitaniam positam arbitrentur/eodem noīe dictam.

Esseni populi fuerūt i iudea uersus occidētem: q; ut Solinus refert/ memorabili disciplina prædicti recesserūt a ritu gentiū uniuersarū/ maiestatis pudētia ad hunc morē destinati. Nullę ibi foeminae. Venere se penitus abdicauerūt. Pecuniā nesciūt. Palinis uictitāt. Nemo ibi nasci: nō tam deficit hominum multitudo. Locus ipse addictus ē pudicitię: ad quem plurimi licet undiq; gentiū pperēt>nullus admittit; nisi quę ca-

titatis fides & inocētiæ meritū prosequaſt. Nā
q̄ reus est uel leuis culpæ/ q̄uis ſūma ope adipi-
ſci ingressū uelit: diuinitus ſubmouet. Ita p̄im
mensū ſpatiū ſeculorū incredibile dictu/ eterna
gens ē/ ceſſatibus puerpiis. Engada oppidum
infra Eſſenes fuit/ inclytis nemoribus/ lucisq;
palmarum insigne.

Eſſedones populi ſunt i Scythia/ q̄bus mōs ē/ ut
Pōponius refert li. ii. parentū funera cātu pſeq̄
& cōgregato familiarium cētu corpora ipsa la-
niata pecorū uiceribus imixta epulādo conſu-
mūt. Oſſa capitū auro incincta pro poculis ge-
rūt. Hæc ſunt apud eos ultima pietatis officia.

Ethalia iſula ē i ligustico pelago/ ut li. iii. ſcribit
Prolemeus. Eſt at populonie oppoſita urbi/ ut
Diodorus refert li. vi. diſtat a continēti ſtadiis
ferme cētu: quæ ab Ethalio duce/ q̄ ei præfuit
nomē ſortita ē. In ea effodiūt petre/ q̄bus i for-
nace decoctis ferrū liquefactum mercatores ad
emporia deferūt. Hoc admiratione dignū hēt iſ-
ula/ ut exhauſta effoſſionibus loca/ tēporibus
rufus repleta cernāt/ ut li. v. Strabo auctoreſt.

Ethiopia puincia eſt aphricæ ſupra egyptum uer-
ſus meridiē: quā Aethiops Vulcani filius qui
aethiopię præfuit ſic nōmīauit. Aethiopes ſolis
calore torrentur/ ut Plinius refert lib. ii. Deniq;
e iiii

Pōponius

Prolemeus
Diodorus

Strabo

Plinius

uum sideris pdit hoium color. In ea plurimi po-
puli mōstruose gētium facies. Alię sine naribus
æquali totius corporis planicie informes hēnt
uultus. Aliis cōcreta ora sūt: modicoq; forami-
ne calamis auenarū pastus hauriūt. Nōnulli lin-
guis carēti sermonis loco nutibus utētes. Dra-
conū & serpentū magna copia est: ex quorū ce-
rebro gēmæ extrahūt. Hiacinctus & Crisopas
sus ibi repiunēt. Cinamū i ea colligiſt. Ferarum
quoq; uaria genera e qbus Gameleopardus/
collo equino/pedibus bubalinis/capite camelī
no/nitore rutilo/cādidis maculis. Rinoceron:
cui ē color buxeus/ i naribus cornu unicū. For-
micæ ibi ad formam canis maximi/ arenas au-
reas pedibus eruētes: quas custodiunt ne quis
auferat. Mittit Licaonē lupū ceruice iubatū:&
tot modis uariū/ ut nullum illi colorē dicāt ab
esse. Mittit & Parādrū boū magnitudine/ Illius
cēli ales ē pegasus/eqno capite ut Plinius refert
li.x. Tragoga quoq; auis maior aquilis/corni-
bus arietinis p̄ferēs armatū caput. Aethiopes
quōdā Chusei uocati sūt a Chuso filio Cham/
ut refert Iosephus li.i.antiquitatis Iudeorum.
Etolia regio ē cōtigua Acarnanię: quæ corinthia
co sinu a pelopōneso diuidit: ab Aetolo rege
Martis filio nomē sortita. Cuius p̄ mediumi ut

Plinius

Iosephus

Dionysio placet/ Achelous amnis fluēs in Tri
nacię usq; fretū argenteis arenis dilabitur.

Euboia insula ē pcelebris i mari quod ab illa eu
boicū dicit̄: & tā modico spatio a cōtinēti Boe
tiæ diuidit̄: q̄ teste Solino dubiū fuerit/ an de
buerit inter ̄sulas numerari. Opulentissimę i ea
ciuitates Caristos/ & Calcis/ Eretria/ & Amarin
thus.

Europa ē tertia pars orbis/ ab Europa Agenoris
phoenicū regis filia cognōiata. Eā Plinius scri
bit altricē fuiss'e uictoris oīum gentiū populi:
longeq; terrarū pulcherimā: quā pleriq; meri
to nō tertiā portionē fecere: uerū æquā i duas
partes ab amne Tanai ad Gaditanū fretū uni
uerso orbe diuiso. Incipit at a flumine Tanai &
p septētrionalē oceanū usq; ad fines hispaniæ
p̄tēdit̄. Pars oriētalīs & meridiana a ponto cō
surgēs/ tota mari magno abitut usq; ad gades.

F

ABaria insula est in oceano germanicō
a frugis similitudine spōte proueniētis
cognōiata/ quę olim Burcana dicebāt/ ut libro
iiii. Plinius auctor est.

Fanei populi sūt i oceano septētrionali/ quorū
nuda corpora teste Plinio li. ii. pregrādes ipso
rū aures tota integrūt. Eos Pōponius Satmalos

Dionysius

Solinus

Plinius

Plinius

Plinius

appellar.

Flandria regio ē germanię ad littora oceani septentrionalis posita. Varios habet populos, qui prisco nomine Cimbri dicti sūt. Eos a Dacia uenisse quidā prodiderūt. In ea regione pāni ex lana miro artificio pulcherrime cōficiuntur: in quibus uariæ picture intexte sunt. Aulea uocantur: q̄ primum in aula Attali regis Asiae inuenita sunt. Virgilius geor. iii.

Purpurea intexti tollat aulea britanni.

Aliaque genera pānorū nō uulgariū flamingi ex lana cōficiūt/ quos ad alias urbes mittunt.

Friges populi sūt græciæ: qui primum Tigranei appellati sunt/ quos Tigran filius Gomer instaurit/ ut libr. i. antiquitatis iudeorum Iosephus auctor est.

Plinius

Fortunate insulæ/ ut Plinius refert librō yi. numero sex positæ sunt in oceano meridionali proximæ occasui. In prima earū cui nomē est Ombrión/ edificia non sunt/ nec fuerunt. Ferule ibi surgunt ad arboris magnitudinem: ex quibus aqua exprimatur/ ex nigris amara: ex cādido ribus potui iocunda. Iuga montiū stagnis mā descūt. Alteram insulā Iunoniā appellatam ferunt. In ea ædiculā esse tantū lapide extructā. Tertia huic proxima eodem nomine. Deinde

Capraria lacertis grandibus refeita . Sequitur Niuaria à perpetua niue nebulosa. Proxima ei Canaria plena canibus ingētis magnitudinis. Cū autē copia omnes pomorum & auiū oīs generis abundant: hanc & palmentis cariotas ferentibus ac nuce pinea/melle/ & piscibus abū dare pdiderunt. Ut uero Pōponius scribit lib. ultimo/ abundāt sua sponte genitis beatius q̄ aliæ urbes exultæ. Vna duorum fontiū maxi me insignis. Alterum qui gustauerit risu solui tur in mortē. Remediū est ex altero bibere. Sūt autem adeo fertiles ut gentilium error putaue rit ppter soli foecūditatē/ easdē esse paradisiū.

Forumiuliū regio est italię/ quæ quondā lapidia dicebatur. Vnde Virgilius geor. iii.

Castella in tumulis & iapidis arua timauī. Incipit autem ad Alsæ seu leminis fluuii dexteram/ usque ad formionem amnem: qui nūc Tisanus appellatur/ inter Muglā & Iustinopolim defluētē. Vrbes ī ea insignes: Aqleia urbs quōdā eius regionis potentissima: quę genuit hos viros præstātes. Sitū virū doctissimū. Chroīmā riū ad quę glōriosus Hieronymus multa iscri psit opa: Et Rufinū presbyterū latinis grēcisq; litteris eruditissimū. Utinū præstas ditissimūq; regionis oppidū. Ciuitas austriæ nūc Ciuidale

Pōponius

Aquileia

Rufinus

appellata. Tergestū urbs uetus/a romāna colo
nia/tertio &. xxx. miliario distās ab Aquileia.
Amnes clari ī ea regione Tiliamētū/Anasū/ Al
sa/& Natiso. Est ēt inter Aqleia & Tergestū/ut
Pomponius & Plinius tradunt/ Timauus flu
uius/qui nouem fontibus surgens/uno ore in
adriaticum mare decurrit.

G

g Ades ísula ē in fine bethicæ regionis si
ta: ī qua Herculis colūnæ uisunt: & ut
Dionysius refert/una adhuc cōspiciēt/quaē tota
gnea ē/ tantæq; altitudinis/ut trāscēdere nubes
uideaēt. Est āt a cōtinēti angusto spatio/& uelu
ti flumine abscissa/ut li. iii. Pomponius scribit:
qua oceanū spectat duobus p̄montoriis in altū
euecta est. In altero cornu eiusdē noīs urbē hēt
opulentā: in altero tēplū ægyptii Herculis:con
ditoribus/religione/uetustate/opibus illustre.
Ossa eius ibi sita sūt. Tirii a rubro mari pfecti
cōdiderūt. Nascit̄ in ea arbor similis palmæ: cu
ius gūma infectū uitrū cerauniū gēmā reddit.
In hac Gerionē æuū agitauisse pbaē. Pleriq; ue
ro Herculis colūnas esse uoluerūt Abilā & Cal
pem p̄montoria/ut sūpra loco suo uidimus.
Galatia puincia est asie minoris/a gallis qui eam
occupauerūt nomē sortita. Nā galli bithinię re

Pōponius

Plinius

Dionysius

Pōponius

Hercules
ægyptius

gi subsidiū præstantes regnū cum eo parta uictoria diuiserūt: Sicq; deinde græcis admixti/pri mū gallogræci:nūc galathē dicuntur. Qui pri scis tēporibus Gomoritæ nūcupati sunt/ a Go iner Iaphet filio ut Iosephus refert libro.i.anti quitatis iudiciorum.

Galilea regio est palestinæ/sic nuncupata q̄ can didiores hoīes gignat/q̄ palestina. Est aut̄ con termina Syriæ/Arabiæ/atq; Aegypto. Terra opima/& ferax/& fructibus satis abundans.

Gallia puincia est europæ a cādore populi nūcupata. Gala.n. gr̄ce lac dicitur. Nā montes & rigor cæli ab ea parte solis ardorem excludunt. Quo fit/ut cādida corpora nō colorentur. Lōgitudo eius.ccccxx. M. passuū. Latitudo.ccc. xiii. computaſ. Gallia oīs comata/teste Plinio uno nō oīe appellata in tria populorū genera diuiditur. Belgicā/Lugdunēsem/siue Celticam/Aqtaniā. Belgica a Scalda amne ad Sequanā. Ab eo fluuiο ad garūnam amnē Lugdunēsis. Inde ad Pirenei mōtis excursū Aqtania. Ptole myeus addit Narbonensem ad mare mediterraneum. Terra est frumenti pr̄cipue & pabuli ferax/amoena lucis īmanibus/noxio genere animaliū minime frequēs. Fluminibus & fōribus irrigua. Duobus magnis fluuiis Rheno & Ro

Galathē

Iosephus

Plinius

Ptolem̄eus

Pōponius dano iſignis. Omnia ad uſū animantiū foetu
beatissima. Vt autē Pōponius scribit lib. iii. gēs
est superba/ſupſticioſa/ aliquādo ēt immanis.
Habent tamē & facūdiam ſuā/ magiſtroſq; ſa
piētiæ dryidas: qui terræ mundi q; magnitudi
nē & formā motus celi & ſiderū/ ac qd dii uelit
ſcire pfitenē. Gallię ciuitates iſignes/ ut li. ii. re
fert Ptolemeus. In Aqtania Burdigala/ Medio
lanū/ Rutenū. In Lugdunēſi Rotomagus/ Lug
dunū/ Parisius. In Belgica Gesoriacū/ Brugis/
Durocotorū. In Narbonēſi Massilia/ Narbon
Viēna/ Tolosa/ Valentia/ Auenio/ Genebra. In
Narbonēſi regione Q. Fabius maximus. xxx.
uix militū milibus ducēta gallorū milia ad in
ternitionē dedit: & de lapide cādido ibidētro
phēū erexit: ac tēpla duo: Marti qdē unū/ Her
culi uero alterū/ ut lib. ivi. Strabo auctor est. In
gallia ē Arduēna ſilua totius galliæ maxima:
quæ auctore Cēſare i. vi cōmentariorū ab ripis
Rheni/ finibusq; treuiorū ad Neruios priuet.
Milibus āplius quīgētis i longitudinē pater.
Iuſtinus Gallitia regio ē hispaniæ/ quæ ut Iuſtinus refert
lib. xlivii. a Teucro Thelaſmonis filio & fratre
Aiacis/ qui ad ea loca ueniēs ibi ſedes posuit/
nomen ſortita eſt. Regio eſt cum æris & plūbi
uberrima/ tum minio/ auro quoq; ditissima/

adeo ut etiam aratio frequenter glebas aureas excindat. Huius gentis finibus sacer mons est quem ferro uiolari nefas habet. Sed si quādo fulgure terra proscissa est: quæ in his locis assidue res est dictum aurum uelut Dei munus colligunt. Foemine res domesticas agrorumque culturas administrant: ipsi armis & rapinis servient.

Gamphasates populi sunt libyæ qui nudi degunt: ac exterorū comertia diffugiunt: præliis abstinent: & ut Pomponius refert nec uitare sciunt tela nec iacere. Ideoque obuios fugiunt. Neque aliorum quibus idem ingenii est aut cōgressus aut colloquia patiuntur.

Gangaridæ populi sunt teste Curtio iuxta gangem fluuiuni. Vnde sic quoque cognosciati sunt de quibus Virgilius meminit. li. geor. iii.
In foribus pugnâ ex auro solidoque elephâto Gangaridum faciam: uictorisque arma quirini.

Gangauia insula est maxima in oceano germanico. Sed ut Solinus tradit nihil in ea magnum praeter ipsam.

Garamantes populi sunt libyæ Pæliis contermini a Garamate apollinis filio sic cognosciati: quod cōfertia hoium diffugiunt imbelles sunt & iermes nec priuata matrimonia noscunt sed uulgo oībus

Pomponius

Curtius

Virgilius

Solinus

in Venerem licet. Sunt & alii Garamātes Nilo
proximiores: magnus populus & fortis: qui ter-
ram nudi arāt. Vnde Lucanus lib. iiiii.

Lucanus Nō sup arantē meroem cancriq; sub axe
Qua nudi garamātes arant. Garamātum' oppi-
dum est Debris: fōte miro/ qui ut Solinus scri-
bit/ alternis uicibus die frigeat: Nocte ferueat:
Horū caput est Garamātia. Eos Cornelius Bal-
bus subegit/ primusq; ex iis triūphauit. Armē-
ta eorū obliquis ceruicibus pabulanē. Nam si
recta ad pastum ora dirigāt: officiunt prona in
humū cornua & obnixa.

Solinus Gauleon insula est teste Solino/ libyæ obiacens: i
qua serpēs necq; nascitur/ neq; uiuit iuecta: pul-
uisq; eius quocunq; gentium iactus angues &
scorpiones perimit.

Ptolemeus Gedrosia puincia est asię maioris: que ab occasu
Carmania terminaē/ iuxta descriptionē Ptole-
mēi lib. vi. a septētrione Drangiana & Aracho-
fia: ab oriente india: a meridie indico pelago.
Cuius celebriores ciuitates/ Rhagiana/ Cosam-
ba/ Phizana/ Parlis metropolis/ Arbis/ Oscana
& aliæ complures.

Geloni populi sunt i Scythia a Gelono Herculis
filio cognōati/ Agathiris ppīqui: & ut illi co-
loribus se pingunt. Virg. ii. geor.

Eoasq; domos arabum pictosq; gelonos
Hi discurrentes per deserta Scythiae/ cū sitiunt/
equorū suorū uenas prundunt/ ac sāguinē po-
tant. De quibus Virgilius. iii. georg.

Virgilius

Profuit intensos æstus auertere/ & inter
Ima ferire pedis salientē sanguine uenam
Bifalce quo more solent/ acerq; gelonus.

Cum fugit in rhodopen/ aut in deserta getarū.
Et lac concretum cum sanguine potat equino.
Ea gens teste Pomponio/ de hostium cutibus
equos seq; uelant.

Pōponius

Glesaria īsula ē in oceano germanico quæ ut Solinus refert/ cristallum dat & succinū. Succinū rapit folia/ trahit paleas/ multisq; medeſ malis.
Vt aut̄ scribit Plinius li. iiii. Glesariæ sunt insu-
le sparsę/ quas Electridas græci appellauere/ q
ibi electrum naſceretur.

Solinus

Georgi populi sunt scythie asiaticæ/ qui colunt
exercētq; agros. Furari qd sit ignorāt. Ideoq;
nec sua custodiunt/ nec aliena contingunt.

Plinius

Germania prouincia est europæ/ que a septētrio-
ne oceano. A meridie alpibus terminatur. Vbi
incipit Danubio/ ubi definit Rheno perfundi-
tur. Terra numerosis populis & imanibus fre-
quens. Qui in ea habitant/ teste Pōponio im-
nes sunt animis atq; corporibus. Bellando ani-

Pōponius

f i

mos exercent: corpora ad consuetudines labo
rū. Maxime frigora nudi agunt anteq; puberes
sint. Nādi illis studiū est. Bella cū finitimiſ ge
runt. Causas eorū ex libidine accersūt: neq; im
peritandi prolatandiq; fines: sed ut circa ipsos
quæ iacēt uasta sint. Ius in uiribus habēt: adeo
ut ne latrocinii qdē pudeat. Tantū hospitibus
boni: mitesq; supplicibus uictis. Ita asperi incul
tiq; ut cruda eriam carne uescanē. Terra ipsa
multos hēt fluuios/ multos mótes. Aspera/ &
magna ex parte siluis ac paludibus iuia. Hyrca
nias aues gignit/ quarū pēnæ nocte emicant &
interlucēt. Visontes quoq; feras ultra tauros p
nicipitate uigentes. Dat cristallū: dat & succinum
gēmas: & cerauniū cādidum: & gallaicū uiridē
ut Solinus refert. In germania fons erat aquē
dulcis: qua pota/ ut Plinius refert/ li. xxv. intra
biennium dētes deciderent: cōpagesq; in geni
bus soluerentur. Ei malo repta auxilio est her
ba quę uocatur britannica/ neruīs salutaris. Est
aut̄ duplex germania/ supior iuxta oceanū sep
tentriionalem. Vbi est Codanus ingens sinus /
magnis paruisq; insulis refertus. Et Acie mare
quod gremio littoruī accipitur. Inferior/ iux
ta Rhenū sita est. In ea est hercynia silua totius
germanię maxima: cuius latitudo/ uti Cesarin

Solinus
Plinius

Hercynia
silua

vi. cōmentariorum scribit nouē dierū iter expe
dito patet. Lōgitudo dierum amplius. xl. On
tur ab Heluetiorū & Nemetū & Tauriacorū fi
nibus: & usq; ad fines Dacorū & Anartiū se p
tendit. Multa ī ea genera feratū. Ex qbus ē bos
cerui figura: cui unū cornu excelsū existit cū
ramis ī summa sicut palmē. Sūt Alces cōsimiles
capris: qbus uarietas pelliū: sed magnitudine
capras antecellūt. Crura sine nodis: quę si quo
concederint casu erigere se ac subleuare non
possunt. Sunt & Vri/ magnitudine paulo intra
elephātos/ figura tauri/ quibus magna uis/ ma
gnaq; uelocitas. Neq; hoībus neq; feris parcūt.
Impiū Romanorū ī germaniā trāslatū est āno
salutis. CCCCCCCCCLV. Quo tēpre a roma
næ ecclesiæ parribus urbisq; principibus Otto
germanorum Rex euocatus/ ut corruptos Ioā
nis Pontificis .xii. mores emendaret. Nam in
omnem luxuriam dissolutus erat. In qua urbe
āplissimis honoribus coronā suscepit. Et fuit
primus Germanorū qui imperiales titulos nite
susciperet. Quod postea usq; ī præfēs tempus
obseruatū est. Germaniæ celebriores ciuitates
sunt Amasia/ Lupre/ Eburodanum/ ut libro. ii.
scribit Ptolem̄eus. Sūt & Naualia/ Mediolanū/
Colancorū/ Tuderū/ Amisia/ & cōplures alię.

Alces

Vri

Otto pri
mus īpator

Ptolem̄eus

f ii

Circa Rhēnū incolūt Bisactori/ Sicambri/ Longobardi/ Vargiones. Supradorsum Cimbricæ Chersonesi. Saxones maxime septentrionales Cimbri. Interiora tenent Suevi/ Angili. Plinius uero lib. iiiii. genera germanorū quinq; esse uoluuit. Vindelici/ quoru pars burgundiones/ Varinæ/ Charini/ Gutttones. Alterū genus Ingeunes: quoru pars Cimbri/ Teutoni a chauorum gente. proximi aut Rheno Isteuones: quorum pars Cimbri mediterranei: Hermiones: quoru Suevi/ Hernunduri/ Chatti/ Cherusci. Quinta pars Peucini/ Basterne cōtermini Dacis.

Plinius Græcia hellas prius dicta prouincia est europea rege Græco nomine/ ut Plinius refert li. iiiii. sic cognominata. Quæ ab Isthmi angustiis icipit/ & a septentrione in meridiē uecta/ qua sol oritur ægæsis: qua occidit ioniis fluctibus obiacet. In ea prima Attica/ antiquitus Atte uocata: ī Eleusis Cereri cōsecrata/ ut Pomponio placet. Est & urbs Athenarū/ mater liberaliū artiū/ qua nihil habuit græcia clarius. In ea Marathonii campi/ cruentissimo quondam Persarū p̄glio insignes.

Thebæ Fuerunt & Thebæ Boetiæ non cedentes Atheneis claritate duoru numinū/ Liberi atq; Herculis patria. Est citherō mōs fabulis carminibusq; celeberriimus. Ibi Phocis: ī qua Delphi ciuitas/

& mōs Parnasus, & Apollinis fanū atq; oracū lū. Ibi Hellenes, quos Homerus tribus noībus appellauit: Myrmidonas, & Hellenes, & Achēos. Erithonius primus quadrigā iūxit ī grēcia, ut Eusebio placet. Laterarias ac domos consti tuerūt primi Eurialos ac Hypbios fratres Athe nis, ut libro. vii. Plinius refert. Antea. n. specus erāt pro domibus. Laudatus etiā Athenis Phi lon fuit, armamētario mille nauīū fabricato.

Homerus

Eusebius

Plinius

Armamēta rium

Ouidius

Aprianus

Getæ populi sūt thraciē imanes & feroceſ. De q bus Ouidius de ponto. Nulla getis toto gens est truculētior orbe. Apianus uero insignis hi storicus getas dixit, quos Dacos uocant: Alii gothos: alii Mysios esse uoluerūt a Lucullo su peratos.

Getulia regio ē in aþrica uersus æthiopes: quæ ab oriēte mōtuosa ē: & elephātes gignit, ut Iu uenalis refert. Cum getula ducē portaret beluā luscū. Littora getuliē purpura & murice foecū da sūt. Getulis primū origo fuit Eiulas nepos Cham: qui a se Eiuleos noīauit, q nūc getuli di cīt, ut li. i. antiqtatis iudeorū auctor ē Iosephus.

Iuuenalis

Iosephus

Gyarus insula ē parua, & una ex cycladibus, My coneþpxima: ad quas noxii Romani dānabāt. Vnde Iuuenalis. Aude aliqd breuibū gyaris & carcere dignum, Si uis esse aliquid.

Iuuenalis

Gymnesia & Aphrosiades insule sūt i mari hibérico: quas baleares uocant. Eas uulgus Maioniam & Minoricam appellat.

Gynosophistē fuerūt in dorum philosophi & sapientes. Alii dixerūt caldeorum: quos dryidas Laertius appellauit. Qui obscure & p sētētias philosophātur: dicebāt colēdos esse deos: nil mali agendū: & mortē contēni opportere. Hī arenis feruētibus per torā diē alternis pedibus iſistentes/ orbē solis firmis oculis cōtuētur: ut Plinius refert lib. vii. in ipso globo sideris quēdam secreta rimātes. Eos tradūt cōrēpta fallaci ſeculi uanitate/ in tuguriis ac ſpelūcī degere: nulli nocere: nec cōtra quēpiam arma ſūnere.) Ad eos tradūt Alexādrū macedonē accessisse: illisq; dixisse. Petite qđcunq; uultis. At illi. Danobis imortalitatē/ quā prēcāteris ſemp optamus. Quibus ille ait. Cū ſim mortalis/ imortalitatē nemini præſtare poſſum. Si ergo inquiūt mortalem te eſſe cognoscis/ cur nō cōtētus patruis ſedibus/ oībus infestus totū orbem ſubii cere conaris

Gorgones insule ſūt in oceano ethiopico/ cōtra mōtem atlantē/ bidui nauigatione distantes a cōtinenti in quibus hirta ſūt foeminarū corpora/ aliti pernicitate. Eas Pomponius & Solinus

Plinius

Alexander

**Pōponius
Solinus**

Gorgades uocāt obuersasq; dicunt promōto
rio: cui hesperuceras nomen est. In eis Medusa Medusa
cum sororibus Euryale: Sthenione & Scylla re
gnauit. Fuerūt autem filię Phorci regis eximię
pulchritudinē. Eas aspicientes in lapides uerte
bantur ob stupore admirādæ pulchritudinis.
Sed Medusā dormiētē tradūt à Perseo. Louis &
Danes filio accepto ense & tallaribus Mercurii
& scuto Palladis crystallino: per quod illam
ipune aspicere posset: uno ualidissimo icru pe
remptā: ex cuius sanguine mox fingeñ natus
Pegasus allatus equus/ qui īde usq; ad helico
nem collē puolans/ & pede humū fodiēs/ Heli
conem seu pegasēū fontē eduxit/ musis sacrū.
Quod ideo factū putāt/ quia Perseus sanguine
hoc est diuitiis Medusę præclarā multa pegin.
Nam Atlātem mauritanię regem & Aphricā to
tā subegit: gr̄ciamq; expugnauit. Finixerūt ēt
Poetæ ipsas sorores unicū tātū habuisse oculū
quo singulę plibito utebānt/ hoc est sapientē
quendā habuisse putant/ cuius consilio omnia
regebantur.

Orthia regio ē Europe/ Dacie & Noruegię con
termina. Diuidiēt aūt ī duo regna. Gētes imma
nes & ferocissimę/ qui olīcū Romanis grauiā
bella gesserūt/ actotā italiā armis subegerunt/
ipsāq; urbē Romā prædæ datam incenderūt.

H

b Austisus est pmontoriū Cimborū excurs
rens in mare i efficitq; peninsula uiginti
tria milia passuum.

H edui populi sūt finitimi Auernis / biturigibus /
sequanis / ac sebusianis / iter celtas / iter burgun
dos nūc noīati. Nec aliquos fines habent citra
Ararim flumē: q; nūc Sagona appellaē. Hi trans
Ararim domicilia tenent: primi q; eius regionis
homines in Romanorū amicitia societatēq; ue
nerūt ut li. iiiii. Strabo auctor est.

H eluetii populi sūt inter celtas / bonitatē agri ha
bētes / finitimi Cōstāciēsibus / basiliēsibus / gebe
nēsibus / & bisontinis. Viri fortissimi: quos Cæ
sar apud Rhodanū prēlio supauit.

Ptolemēus Hellas regio ē / quæ & Achaia dicitur / ut placet Pro
lemeo / a nostris græcia appellara a Greco rege
q; primus ī illa regnauit. A cuius filia uocata ē
Attis. Deinde ab Hellene Deucalionis & Pyr
rhē filio dicta fuit hellas. Sed nos antiquū no
mē seruāmus / & græciā dicimus. Incipit autē ab
isthmo corinthio siue strictura peloponesi / &
ad littora ægei māris porrecta / usq; in Macedo
niā & Thessaliā / quā cū omni Boetia intra suū
nomē includit: extēditur. In hac regione urbs
Athenarū fuit / nec indiga ullius preconii / tāta
claritas supfuit. Ab ea. x. milibus passuū distat

Strabo

Cæsar

Ptolemēus

Atheneg

Marathō ciuitas/cuius cāpi cruētissimo prælio
mēmorādi sūt. Nā cētū milia peditū & decē mi-
lia eq̄tū Darii regis psarū ab ātheniēsibus duce
Mylciade solū cū decē milibus armatis ipsius
ducis cōsilio & idustriā p̄fligati sunt. Nec lōge
ab Athenis Argos oppidū a Bacho cōditū. Cē-
terū ab Atti ipsa regio atticā dicta est. Et ab Hel-
lene qui teste Solino i Thessalia natus est/ ipsi
grēci hellenes dicti sunt.

Helene īsula ē in mari ægeo/ut Pōponius referti/
nota stupro helenæ.

Hemodes sūt īsulæ septē i oceano germanico/te-
ste Pōponio cōtra germāniā uectæ/ in illo sinu
quē Codanū dicūt. Ex his Codanonia/quæ &
magnitudine & copia rerū cæteras antecellit.

Hesperia puīcia ē in europa ab hespero Atlantis
fratre dicta/quæ nun chispania uocat̄. Quin &
ab eodē italiā hesperiā fuisse antiquus noīatā/
graii auctores attestat̄. Vnde Virgilius.i.ænei.
Est locus hesperiam graii cognōie dicunt.

Vel ut Macrobio placet ab hespero stella q̄o
casui subiecta sit:hesperia dicta est.

Hesperides insulæ sūt in oceano æthiopico. Fue-
rūt & hesperi fratribus Atlātis filiæ/hesperides uo-
cat̄:quas poetæ finixerūt amēnissimum uirida-
riū cū insōni dracone custodire i quo erāt arbo-
res aurea mala tenētes. Sed tandem Hercules ab

Cāpi Ma-
rathonii

Solinus

Pōponius

Virgilius

Macrobius

- Lucanus Eurystheo Mycenarum rege missus occiso dra
cone aurea mala tulit. Vnde Lucanus. li. viiiii.
Abstulit arboribus preciū: nemoriq; laborem.
Alcides: passusq; inopes sine pondere ramos:
Retulit argolico fulgētia poma tyrāno. Sane
de horto & draconē pugili ratio hēc est: ut So
linus scribit. Fuerūt. n. īsule quę maris flexuo
so meatu/ pcul uisētibus tortuosū āguē mētie
bāt. Sed pr̄eter arbores oleastris similes & Karā
sacrā Herculi: nihil aliud preferūt qđ ppaget
uerustatis memoriā. Ut plerisq; placet: ouīū gre
ges ibidē fuere: quæ purpureā lanā pduentes
ab hercule rapte tradūt. De quo Oui. meth. iiiii
Mille greges illi/ totidēq; armēta per herbas
Errabant/ & humū uicinia nulla premebat.
Arboreæ frondes auro radiante micantes.
Ex auro ramos/ ex auro poma tegebant.
Himatopodes populi sūt libyę/ q̄ teste Solino/
flexis nīsibus crurū repūt potius q̄ icedūt/ et p
gendi usū lapsu magis destināt quā ingressu.
Hyrcania puīcia est in asia/ dicta a silua hyrcana
quæ Scythiæ subiacet/ habet ab oriēte mare ca
spiū/ a meridie Armeniā/ a septētrione Albaniā
ab occasu Iberiā. Est aut̄ siluis aspera et niuibus
copiosa. Vnde Luc. lib. iiiii. Tinxere sagittas
Errantes scythiæ populi quos gurgite batros.
Includit gelido/ uastisq; hyrcania siluis.

Ea regio ut. Q. Curtius scribit: pantheris & par
dis abundat: sed maxime tigribus. Quod Lu
canus testatur libro primo.

Q. Curtius

Lucanus

Vtq; fere tigres nunquā posuere furorem
Quas nemore hyrcano matrum dum lustra se
quūtur: ✕ Et Virgilius. iii. en.

Virgilius

Apianus

Altus cæsorū pauit crux armentorum.

Hyrcanæq; admirūt ubera tigres. ✕

H ispania prouincia est Europæ: quæ a mōribus py
reneis īcipiēs/ ut scribit Apianus clarissimus hi
storicus/ & p colūnas Herculis circuiēs usq; in
borealē oceanū p̄tēdiſ. Cuius magnitudo mul
ta est & īcredibilis. Nā decē milibus stadiis lati
tudo comēsuraſ. Lōgitudo eadē esse uidetur.
Quā gētes quoq; diuersę ihabitāt. Quin & flu
uios plures nauigabiles cōtinet. Terra est felix
& optimarū rerū fertilis. Hec ille. Est at a septē
trione pyreneis mōribus clausa/ reliq; partibus
ūdiq; mari cōclusa. Pyreneus mōs acrebris igni
um fulminibus cognomiatus a tyrrheno īcipit
mari/ & ī oceanū boreale p̄tēdiſ/ habet ex oriē
tali p̄tē celatas galliq; populos/ ex occidētali ibe
rōs. Interfluiunt eam flumina magna/ Bethys/ i
Mineus/ Iberus/ & Tagus aurū trahēs/ ut ī asia
Pactolus & Hermus. Habet regioēs sex/ tarraco
nēs/ carthaginēs. Lusitaniā/ Gallitiā/ Bethicā
& Celtiberiā. Hece adē prius hiberia ab hibero.

Bethys

Mineus

Iberus

Tagus

amne cognoscita fuit: postea ab Hespero fratre
Atlatis hesperia. Postremo ab Hispali urbe Hi-
spania nūcupaſ. Sed duę ab historicis hispanię
describūſ. Citerior quæ ē i septētrionali plagi
& a pyreneis mōtibus usq; ad Carthaginē por-
rigit. Ulterior quæ i meridiea celtiberis usq; ad
gaditanū fretū extēdit. Est aut hæc puincia ut
Pōponius scribit: uiris / equis / ferro / plūbo / ære
argēto / auroq; abūdās & fertilis. In tarragonēſi
regione urbes clarissimę fuerūt Pallantia & Nu-
mātia: nūc ē Cēſarea augusta. Sūt & alię urbes
iſignes / ut Ptolemēus refert / li. ii. Asturica / Au-
gusta / Cluma / Toletū / Valētia romana colonia
quæ mediſraneo mari adiacēt / Carthago noua /
Tarracō / Barcinō romana colonia / & Saguntū:
Populi celebriores: Vascones / Cātabri / Celtibe-
ri. In ea quoq; ē regnū nauariæ uersus septētrio-
nē. Nā uersus oriētē est regnū Tarraconiæ & ca-
telonię. In lusitania uero / quæ oceano occidēta
li alluit: est ciuitas Emerita & regnū portugal-
liæ. In bethyca quæ mediterraneo mari adiacet.
sunt ciuitates Astagi: hispal / quæ Auicenā me-
dicū celeberrimū genuit. Et corduba Senecę &
Lucani poetę patria. Et regnum Granatæ. Hęc
terrarum plaga: ut Solino placet / est optimis
comparanda: nullis posthabenda frugum co-
pia / ubere soli / uinearum & arborum prouentu

Pōponius

Auicena
Seneca

Solinus

Omnium materia affluit/ quæcunq; aut pretio
cara est/ aut usu necessaria. Argentū habet & au-
rum. Ferro nunq; deficit: nec cedit uitibus: uin-
cit oleas: uiger pabulis. Rudentū materiē nau-
ticas subministrat. Ibi nō coquūt sales/ sed effo-
diunt. Tagum flumē ob arenas auriferas cæte-
ris amnibus preferūt. In pximis Olisponis op-
pidi equæ lasciuunt mira foecūditate: Nam spi-
rante fauonio/ uento cōcipiunt. Carthaginem
apud hiberos poeni cōdiderūt. Tarraconē Sci-
piones/ quæ caput est puincę tarragonēsis. Lu-
sitanum littus pollet gēma ceraunio/ quod in-
dicis preferunt. Aduersus uim fulgurū credi-
opitulari. Hæc Solinus. Hispani primū Iobelii
dicti sunt/ ut libr. i. antiquitatis iudeorum Iose-
phus auctor est. Quos Iobel filius Iaphet cōdi-
dit. Qui nostris tēporibus hiberes qui & hispa-
ni: A quibus postea celtiberi nūcupati sunt.

Hyperborei motes & populi sunt scythiae super
aquilonē ripheosq; mōtes/ sub ipso siderū car-
dine cōstituti/ quasi ultra boreā positi. Vbi sol
non quotidie ut nobis: sed primū uerno ēqui-
noctio exortus/ autūnali demum occidit/ ut li.
iii. Pōponius scribit. Et ideo apud illos sex mē-
sibus dies/ & totidem aliis nox usq; continua-
e. Terra aprica/ per se fertilis. Cultores iustissi-

Tagus flu.

Iosephus

Pōponius

mi: & diutius q̄ ulli mortaliū & beatius uiuūt.
Semper lēti. Non bella nouere nō iurgia. Habī
tant lucos siluasq;. Et ubi eos uiuēdi satietas;
magisq; tedium capit: hilares redimiti sertis/se
met ipsi in pelagus ex certa rupe p̄cipiti dāt.
Id eis funus eximium est.

Solinus Hippopodes populi sunt ī oceano scythico: qui
testē Solino/humanā usq; ad uestigiū formam
tenēt. Sed ī eq̄nos pedes desinūt. De q̄bus idē
tradit Plinius li. iiiii.

Plinius Honomadū gens ē in asia minori ut lib. v. Plinius
refert. Quorū oppidū Homana. Castella xlivii.
inter asperas cōualles latent.

Huni populi sunt/qui quondā in scythia europe
sup meotida paludē incoluere. Deīde muratis
sedibus ingēti multitudine pfecti in pānoniā
deuenere: eāq; sibi puīciā ī domiciliū elegerūt.

I

i Abadium insula est ī mari indico cuius
metropōlis est Argētea urbs. Est. n. isu
la feracissma: quæ auri multū generat/
ut lib. vii. auctor est Prolemēus.

I apidia nūnc Forūiulium regio ē italiæ a Iapide
ætholi filio/q ad eas oras deueniēs oppidū de
suo noīe cōdidit. A quo ea pars ubi fluuius est
Timauus iapidia cognominata fuit. Vnde Vir

Virgilius

gilius.li.georg.iii.

Castella in tumulis & iapidis arua timaui.

I apygia regio ē italiæ/ quæ nūc Apulia dicit a la
pyge Dedali filio cognoscata/ ut Herodoto pla Herodotus
cet. De quo Virgilius li.xi.aenei.

Virgilius

Seruius

Lucanus

Plinius

Strabo

Victor gargani condebat iapygis agris.

Vnde Seruius sup dicto libr. iapygiā partē esse
apuliæ dixit: ī qua est inōs garganus. q usq; in
adriaticum tendit pelagus. Lucanus.

Appulus adriacas exit gaganus in undas.

Regio ē populos a ciuitatibus nobilissimis ī cly
ta/ castris & oppidis prēmunita/ frumento uino
& oleo/ diuersi generis fructibus fertilis & fo
cūda. Hic bellatores eq; pueniūt. Eius metropo
lis ē Brūdusiu: quā ætholi Diomedē secuti cō
diderūt. In portu brūdusii teste Plinio li.ii.fōs
scorruptus prēstat aquas nauigātibus. Hæc re
gio auctore Strabone li.yi. aliquando copiosa
mortaliū multitudine floruit: & tredecī urbes
habuit. Nūc at excepto Tarento. atq; Brūdusio
cetera exigua sūt oppidula. E Brūdusio at Ta
rētū uia expedito uiatori uno nauata die/ cher
roneso perquāsimilis est. Eā regionē & Messa
piam & Iapygiam & calabryam & Salentinam
complures communi appellatione nuncupāt.
Brundusii uero portus sua excellentia ceteros

præstat. Multi. n. ore uno portus includuntur.

Iaziges methanastę populi sunt ī europa: qui ut scribit Ptolemęus li. iii. ab oriēte habēt Daciā: ab occasu & austro germanię partē: a septētrio ne Sarmathiā europe. In ea prouincia octo urbes tantū posuit Ptolemęus, uidelicet. Vscenium/ Bormanū/ Abinta/ Trissum/ Parca/ Candanum Passium/ Partiscum.

Iberia prouincia est asiæ hyrcano mari proxima & albaniæ. Virgilius lib. viiiii.

Pictus acu clavidē & ferugine clarus ibera: Ut aurē scribit Dionysius, Iberes populi quoniam a pyreneis mōtibus pfecti ī asia sedes posuere. Vnde ea pars asiæ Iberia nūcupatur. Homines bellicosissimi & uicinis hyrcanis festissimi: Cū quibus atrocissima bella gesserunt. Ciuitates & uille huius regionis, ut libr. v. refert

Ptolemęus/ Agina/ Vasanda/ Varica/ Sura/ Armatica. Est & Pharnasus oppidū iuxta flumē Neoris, ut Plinius refert lib. vi. In ea sunt

Acroceraunia montes excelsi: qui Iberiam ab Armenia distinguant: & a portis caspiis initium deducentes usq; ad fontem tigridis protendunt.

Quæ & ceraunia uocitantur: a crebris fulminibus sic dicta. Vnde Virgilius georg. primo, cū de Ioue loquitur.

Ptolemęus

Virgilius

Dionysius

Ptolemęus

Plinius

Virgilius

Aurathō/ aut rhodopē/ aut alta ceraunia etelo.
Deiicit. Sunt & Ceraunia altissimi mōtes Epīn
de quibus Virgilius. iiii. ænei.

Virgilius

Prōuehimur pelago uicina ceraunia iuxta.

Vnde ite Italiā: cursusq; breuissimus undis

I bernia insula est in oceano septētionali uersus
occasū proxima britānie: spātio terrarū britan
nia aḡustior: sed situ foecūdior: ut Isidorus re
fert. Hęc ab aphrico in boreā porrigitur: cuius
partes priores hiberiā prospectāt: unde & Iber
nia dicta. Gētes habet ferocissimas & bello ap
tissimas: ut Dionysius refert: quę cum pulchro
sint corpore & elato: mēbrisq; robustissimis ac
colore cādido: īgenio quoq; & facilitate liguę
plurimū p̄estāt. Equos parit qui a natura suā
uissimo incessu & modulatione quadā ueluti
more regio deābulare uidentur. Ibi nullus an
guis: uis rara: tapis nulla: adeolut ad uestos in
de pulueres si quis inter aluearia sparsērit: exal
mina fauos deferant.

Isidorus

Dionysius

I caria insula est iter sardū & siculū mare: ab Icaro
Dedali filio: qui cū patre e Crete fugiēs: alarū
fiducia fretus: ultra parentis iussā: altius euola
uit: & solis ardore c̄era qua pēnē cōtinebantur
liquefacta: in eū locū decidit: qđ de suo nomie
Icareū mare dictū est: de quo Oui. de tristibus

edidit

Ouidius

g i

Icatus inimicas nomine fecit aquas.
Sed iuxta historiam ueritatē Dēdālus atheniensis artis fabricę p̄tissimus, qui teste Plinio lib. vii. in ea arte primus ferrā, aſciā, p̄pendiculū & terebrā adinuenit: & in nauigādo malū & antē nam: Cū accusare fuit interemissus sororis filiū: metuēs futurum iudiciū nauī fugit in Cretam ad Minoem Regē. Et propter inuestigabilē fugā aduolasse pēnis existimatus est.

Idumeā regio est in Syria, quę a meridie cōtermi-
na est Arabię. A septentrione uero phoenicię a
qua Libanus eā diuidit, habetq; ciuitatem Idū-
meni, pālmis abundantē. Vnde Lucanus i. iii.
Et arbusto palmārum diues Idume.
Virgilius in. iii. georg. 301 ap. 20.
Primus idumeas referā tibi mātua palmas.
In eas sunt ciuitates Berzamina, Caparosa, Elu-
sa, & Mapsa, ut li. v. scribit Ptolemeus.

Ilba seu illūa insula est in mari Tusco a continen-
ti distans. x. milibus passuum, generosa metallis.
De qua Plinius refert hoc esse mirum: q; in
aliis regionibus effossis metallis terrae sunt ua-
cūę. Apud Ilbām sublata renascuntur, & rursū
de iisdem locis effodiuntur. De qua Virgilius
libro decimo.

Insula inexhaustis calybus generosa metallis.

Plinius

Lucanus
Virgilius

Ptolemeus

Plinius

I llyris seu illyricum prouincia est Europæ / cuius
fines latissimi sūt: A septentrionali plaga utraq;
pannonia terminatur. Ab occidente istria. Ab or-
tu mylia. A meridie habet partem Macedoniae
& mare adriaticum. In ea ut Plinius refert libro
iii. populorum pauca effatur digna aut felicia
nomina. Illyrici latitudo qua maxima est. ccc.
xxv. milia passuum colligit. Lōgitudo a flumi-
ne Arsia ad flumen Drinium dccc. M. pass. Illy-
rici ora multis insulis frequentatur. Mare uado-
sum & sinibus plenum. Vnde Virgilius
Antenor potuit mediis elapsus achiuis
Illyricos penetrare sinus. Iudicioribusq; sic. I
Eius ciuitates insignes sunt: Aluona/ Flauona/
Enona/ Iadera colonia/ Scardona/ Salona/ Epi-
daurus/ nūc Ragusium/ Aruccia/ Saluia/ Sidro
na/ Blanona/ & complures alie/ ut libr. ii. referr
Ptolemeus.

Inarime insula ē in mari tusco/ sinuq; cāpano: in
qua mōs erat instar etnē incēdia eructās. Quā
ob rem dixerūt Typhoeū gigantē Louis impe-
rio sub illo cōprimi. Virgilius. viii. enei.
Tum sonitu p̄cylta alta tremit/ durūq; cubile
Inarime Louis imperiis imposta Typhoeo.
Plinius at scribit/ q̄ Inarime mōs fuit quitterre
motū passus alterā fudit insulā/ quæ p̄cylta ab

Plinius

Plinius

Ptolemeus

Virgilius

Plinius

g ii

effusione dicta ē sita ī mari tusco. De Typheo
diuersa poetæ senserūt. Nam Virgilius scribit:
ad Iouē fulmine ictū & sub Iinarime insula posī
tum. Quod & Lucanus ī iiii sentire uidetur.
Conditus inarimē ēterna molle typhoeus.
Naso uero libro. v. metra. sub trinacria positū
Typhoeum scribit. p. obitum. l. 10.
Vasta giganteis īiecta est insula membris.
Trinacris: & magnis subiectū mollibus urget.
Aethereas ausum sperare typhoea sedes.
Nititur ille quidehi: pugnatq; resurgere s̄epe.
Dextra sed auso nō manus ē subiecta: peloro
Leua pachine tibi: lily beo crura premantur.
Degrauit: ætna caput: sub q̄ resupius hiarenas
Electat: flāmamq; fero uomit ore typhoeus.

I Ndia pūnica est asie majoris in oriente sita: quæ
tabido istamine nōmē assūpsit. Terra fertilis &
uario genere hoīum referta: quę teste Pompō
miō ūanū spatiū littoris occupat: quantū pse
ixagita dies noctesq; uelificatib⁹ cursus est.
Tā pīguis alicubi & tā feracis soli ut mella frō
dibus ī defluāt: lanas silue ferat. Autū dinū ūingu
la ī īēnō dia ueluti natitas bīnos & temnos ūe
hanc. Aut̄ formicas ad magnitudinē canū quę
more grīphonū aurū custodiūt cū ūuma pūnicie
attigētiū. Magnos gignit elephātes: imānesq;

Lucanus

aniliū V

Ouidius

Pōponius

aniliū V

Plinius

serpētes. Vrbiū Nyssa est clarissima & maxima.
 Montiū Meros Ioui sacer. Amniū ganges & in
 dus qui solus post Nilū crocodilos producit.
 Hec Pōponius Gāgē nasci dixerūt in scythicis
 mōribus: influere in eum. xix. amnes. Indus in
 iugo caucasi mōtis quod uocat paropanysus
 aduersus solis ortū effusus: & ipse unde uigin
 ti recipit amnes. ut li. vi. Plinius refert. Iuxta in
 dum fluuiū ut Plinius refert li. ii. duo sūt mon
 tes. Alteri natura est ut ferrū omne teneat: alte
 ri ut respuat. Est autē fauonii spiritu saluberrī
 ma ut Solinus tradit: bis ī āno ēstatē habet: bis
 legit fruges. Tradūt in ea fuisse qnq; milia op
 pidorū. Diu ēt credita ē tertia pars esse terrarū.
 Hipanis ibi nobilissimus fluuius: q Alexādri
 magni iter terminauit. Minima gāgis latitudo
 p octo milia passuū: maxima p. xx. patet. Altī
 tudo ubi uadossissimus ē/ mēsurā cētū pedū de
 uorat. Gāgaridē extimus est īdiē populus. Cu
 ius rex equites mille/ elephātos septīgētos/ pe
 ditū sexagīta milia in paratu belli hēt. Indorū
 quidā agros exercēt/ militiam plurimi/ merces
 alii/ optimi ditissimi q; Ré pu. curāt/ reddūt iu
 dicia/ assidēt regibus. In gāge īsula ē āplissima
 cōtinēs gētē/ quorū rex peditū qnquaqīta mi
 lia/ equitū quatuor milia ī armis habet. Parsia

Pōponius

Plinius

Solinus

g iii

Plinius

Mirabiles
gentium fi
gure

ed. 17

ed. 17

Mirabiles be
stiae

gens ualidissima/ quos palybotros uocant/ ut
Plinius refert li vi. Horū rex sexcēta milia pedi
tū equitū trigīta milia/ elephātos nouē milia oī
bus diebus ad stipēdiū uocat. Pādea gēs afoe
minis regiſ. Ad mórem qui nilo dicit/ teste So
lino habitāt/ quibus auerſe plātæ ſūt/ & octoni
digiti in plātis ſingulis. Per diuersos indiemō
tes ſunt nationes capitibus caninis/ armate un
guibus/ ad sermonē humanum nulla uoce/ ſed
latratibus tantū ſonātes. Apud Clesiā legituri
quas dā foeminas ibi ſemel parere/ natos q; ca
nos illico fieri. Eſſe rursū gentē alterā/ que in iu
uēta ſit cana/ nigreſcat i ſenectute: quibus uitā
ultra æuū nostri temporis. Monoculos quoq;
ibi naſci tradūt/ ſingulis cruribus & ſingulāri
pnicitate/ q; a calore ſe defēdūt plātarū magni
tudine. Gangis fōtē qui accolūt/ odore uiuūt
pomorū ſilueſtriū/ lōgiusq; pgentibus eadē in
pr̄ſidiū gerūt. Sunt q; ceruicibus carēt/ & in hu
meris habēt oculos. Sunt q; ſiluestres hirti cor
pora/ caninis dētibus/ ſtridore terrifīco. Sunt q;
multas ducāt uxores/ & cū maritus decesserit/
quæ officiosior cæteris iudicata fuerit/ rogum
ascendit coniugis/ & ſemet ipsam supremis
eius dat inferias. Sunt illici multæ & mirabiles
bestiae/ quarum Leucotrota uelocitate p̄aſce

dit feras uniuersas ipsa aſini fere magnitudinei
 quæ uoce loquentium hominum sonos æmu-
 latur. Manticora triplicem dentium ordinem
 habet/ faciem hominis/ corpus leoninum/ hu-
 manas carnes auidissime affectat. Monoceros
 monstrum est mugitu horrido/ equino corpo-
 re/ capite ceruino/ media in fronte cornu habet
 splēdore mirifico. Anguillas ad tricenos pedes
 longas educat Ganges. Indica maria balenas
 habent ultra ſparia quatuor iugera. Sola In-
 dia mittit Psitacum auē. Mittit piper/ gariphy-
 lon & hebenū/ ex quo pocula fiunt. Nā q̄cqd
 maleficum fuerit/ tactu eius auertitur. Mittit &
 calamos odoratos. Dat & multa alia fragran-
 tia. Gignit Adamantem lapidem/ Berillum/ Cri-
 sopassum Hiacyntum/ Margaritas & alias gē-
 mas. Ebur quoq; in ea copioſe inueniēt. Ibi mō-
 tes aureis uenis referti/ quos ne effodiant̄/ dra-
 cones gryphesq; custodiūt. In ea regiōe/ ut Pli-
 nius tradit li. vii. arbores rāte pceritatis sūt/ ut
 ſagittis ſupari nequeāt. Hęc facit ubertas ſoli/
 rēperies cęli/ aquarū abūdātia. Si libeat credere/
 ut ſub una ficu turmæ cōdan̄ equitū. Multos
 ibi q̄na cubita cōſtat lōgitudine excedere. Nō
 expuere/ nō capit is/ nō dētiū/ aut oculorū ullo
 dolore affici/ tā moderato ſolis uapore durari.

Plinius

g. iii

Plinius

Herodotus

In ea est mons Caucasus ex eo latere quo ad septentrionem est contermina Scythiae ut Plinius refert lib. vi. Hunc dixit Herodotus lib. hist. i. esse oīum mōtiū altissimū: qui ab eois surgit lit toribus. Deinde inter ægyptiū & pāphilicū pelagus obiectus septentrioni dextero latere leuo meridianę plagę occurrit. Sed pro gentium ac uarietate linguarum plurifariam nominat̄ Apud indos Imaus: Apud Parthos paropany sus: inde Taurus. Vbi ī excellētissimā sublimitatē consurgit Caucasus: aliisq; noībus.

Plinius

Infernus quē alii tartarū: qui cōturbationē significat: quia illic oīa pturbata dicunt̄: Alii stygē quæ tristitia interpretant̄: Alii herebū & orcū dicunt: locus est in medio terræ: esseq; eo tricies centena ducēta & quadraginta qnq; milia pdi derūt. Plinius uero. li. ii. refert inuentam fuisse epistolā in sepulchro Dionisyodori geometrę peruenisse eum a sepulchro ad medium terræ esseq; ad eum locum stadiorum. XLII. milia. Inferorum imperium Plutoni Saturni filio datū finxere poetę: cuius aspectum terribilem dixerunt. Vnde Statius.

Statius

Forte sedens media regni infelicitis in arce
Dux herebi: populos poscebat crima uite;
Nil hominū miserans: iratusq; oībus umbris

Virgilius ac. vi. ænei. Apud inferos nocētū ex
 plorare culpās dixit Rhadamantū Iouis filiū:
 q̄ fuit rex lyciæ uir seuerus & iustitiæ executor.
 Gnosius hęc Rhadamātus hęc durissima regna
 Castigatq; auditq; dolos subigitq; fateri
 Quæ quis apud supos farto letatus inani
 Distulit in seram cōmissa piacula mortem.
 Eodēq; libro mala quę sūt i inferno descripsit
 his uerbis. Primisq; in fauibus orci
 Luctus & ultrices posuere cubilia curę.
 Pallētesq; habitant morbi: tristisq; senectus:
 Et metus & mala suada famēs: ac turpis egestas.
 Terribiles uisu formę letumq; labosq;.
 Tum cōsanguineus leti sopor: & mala mētis
 Gaudia: mortiferumq; aduerso in limine bellū
 Ferreiq; heumenidū talami & discordia demēs
 Vipereum crinem uittis innexa cruentis.
 In hoc loco dānātē q̄ se uoluptatibus corpo
 ris rebusq; terrenis dediderūt ac uitiorū labi
 bus inq̄nauerūt p̄ide ab oīpotēti deo æterno
 igne uariisq; poenarū generibus cruciantur.
 Theologi uero inferna quatuor esse dixerunt
 Vnū in cētro terre i quo dānati sēsibilē poenā
 patiūt̄ & gratia ac uisiōe diuina priuāt̄. Alterū
 sup hūc ēē uoluerūt ubi animę puerorū q̄ uida
 nō p̄cepere baptismi carēt gratia & diuina uisio

Vigilius

ne! sed poenā fēsibilē minime patiuntur. Quē
lōcū puerorū libū uocauerūt. Sup hūc tertīū po-
suere: ubi poenā animæ sentiūt! sed gratia diui-
na nō priuantur: quod purgatoriū appellant.
Quartus omnibus supiori in quo nulla extat
pēna: & limbum sanctorū patrū uocari malue-
rūt. In hūc solū Christū descēdisse & sāctos pā-
tres ibi existētes ab iferis adduxisse pdiderūt.

Insubres populi fuerūt gallię cisalpineę: quibus
Cygnus Stelenei Regis filius primus oīum im-
perasse dicit̄: qui ea in regione iuxta lacū maio-
rem quē Verbanū appellāt/ Sepriū oppidū cō-
didit. Hic aut̄ Cygnus post interitū Phaetōtis
quē ardēter amabat/ ex longo ploratu ī cygnū
auē cādidiſſimā/ ut poete finixerūt/ cōuersus ē:
Eius regionis ciuitates sūt Mediolanū/ Papiar-
Lauda/ Nouaria/ Vercelleę/ & Comū: quā urbēi
cūbētes Rheti uastauerāt/ ut li.y. Strabo refert.
Sed Pōpeius Strabo Pompei Magni pater colo-
nos in ea restituit. Inde nouū Comū appellata
Larius lacus est. In cuius agro larius ē lacus/ q̄ amnē Ticinū
emittit/ sicut Benacus in agro Veronensi Min-
ciūm aninēm eiicit.

Ionia regio est asię minoris media inter Cariā &
æoliā/ ab Ionio atheniensiu duce cognōiata/ q̄
cā regionē subegit: uel ab Iano Iaphet filio/ ut

Strabo

Larius lacus

Benacus

lib. i. antiquitatis iudeorum Iosephus auctor ē. In ea Miletū urbs quōdā Ionię totius belli pacisq; artibus caput & princeps / ut Pōponius refert: Taletis astrologi patria / & Thymothei musicu / & Anaximandri phisici / & Pitaci philosophi / aliorūq; ciuiū inclytis ingeniiis merito inclyta. Ibi Lamius mōs Endymionis a Luna / ut ferūt adāmati fabula nobilis. De quo. ii. rūsculanū scribit Cicero: cū sup Lamio mōte obdormisset a Luna deosculatus ē. Vnde. Ouid. iii. de arte. Lamius Endymion nō est tibi luna pudori. Sed Plinius li. ii. natural. hist. figmētūm omne enodauit. Nā primus hoīum Endymion lunæ cursū naturāq; deprehēdit: & ob id amore eius captus fama tradiſ. Ibi Prienis urbs / Biātis philosophi patria. Ibi Ephesus urbs preclarai quæ Parrhasiū & Apelle pictores celeberrimos genuit. Et Clazomena urbs / ex qua Anaxagoras phūs prestatissimus originē duxit. Meāder fluuius nobilissimus inter Ioniā & Cariā defluit. Ista īsula ē in mari adriatico adiacēs dalmatię / ut li. ii. refer Ptolem. In qua ē ciuitas eiusdē nōis. Iauria regio est asię minoris sic dicta qā undiq; aurarū flatibus pateat. Metropolim habet Seleuciam a Seleuco cōditam. Israel regio est Asię maioris Samarię cōtermina

Iosephus

Pōponius

Endymiō

Cicero

Ouidius

Plinius

Parrhasius

Apelles

ptolemeus

Isidorus

ab Israel filio Ysaac sic cognoscata/ ut Isidorus
refert li. viii. Israelitæ n. prius hebrei uocati sūt.
Patriarchā uero hebreonū fuisse Israel sacrę lit-
terę tradunt. A quo. xii. Iudeorū tribus israelis
uocabulū sortitæ sūt. Nā Iudei primū hebræi si-
ue Israelitæ nūcupabāt. Sed postq; ī duo regna
populus hebreonū diuisus est: tunc duæ tribus
quæ de stirpe Iuda reges habebāt: Iudeorū no-
men sortitæ sunt. Reliquæ decē tribus pristinū
Israelis nomen tenuerunt.

Ouidius

Isthmos ē ea pars terræ angusta/ quæ inter duo
maria cōclusa iter ad Cherronesum porrigit/ de
quo Ouidius ī epistolis heroidum.

Aequor abina suis oppugnat fluctibus isthmō
Et tenuis tellus audit utrumq; mare. Et Luca
nus in primo. Gracilis mare sepat isthmos.

Inter cæteros at̄ duo celebres describūt. Thra-
cius sup quo ut Pōponius refert li. ii. & Plinius
li. iii. Cardia ciuitas fuit. Achaicus/ de quo Pō-
ponius testa; hoc ideo isthmo cognomē esse

qua quattuor miliū spatio ægeū mare ab ionio
submouens/ angusto tramite helladi polopo-
nesū annexit. In eo ē oppidū Chencerea fanū
Neptūni: Corīthus olim clara opibus/ nūc Ro-
mana colonia: ex lūma ipsius arce maria utraq;
contuens.

Lucanus

Pōponius
Plinius

Istria regio est italiæ illyrio cōtermina quæ latitudine quadraginta milia passuum. In circuitu cxxv. milia complectit a Pohmionenūc Tisano fluuio ad fanaticū sinū quē nūc Carnarium appellant in quo Arsia amnis decurrens Istriam ab illyrio disternat. Iustinus autē lib. xxxii. ide Istria hæc scribit. Istriorum gentem fama est originem a Colchis ducere missis ab Oeta Rege ad Argonautas raptoreſq; filiæ persequendos: qui ut à ponto intrauerunt Istrum alueo Sabii fluminis penitus iuicti uestigia argonatarum in sequentes naues suas humeris per iugum montium usq; ad littus adriatici maris transstulerunt: cognito q; argonautæ h̄idem propter longitudinē nauis priores fecissent. Quos ut adiectoſ Colchi nō reperiūt: siue metu regis / siue redio longæ nauigationis iuxta Aquilegiā cōsedere: Istriq; ex uocabulo amnis quo a mari concesserant appellari. Vrbes eius clariores. Iustinopolis quā Iustinus impator edificauit. Pauli Vergerii patria iuris cōsulti & philosophi præstatiſſimi ac inter primos oratores eloquētiſſimi. Insula oppidum distans a Iustinopoli quinq; milia passus. Et post tandem Piranū oppidum nobile. Deinde Humagum oppidum: a quo quinq; milia passus abest Hemonia quæ

Iustinus

lis

Iustinopo

Paul. Verg

Piranum

Humagū

Hemonia

nunc ciuitas noua appellatur. Prope eam Nau
porti sunt hostia fluminis quieti nūc appellati;
inter Hemoniā alpesq; exoriēris: in quē Argo
nauim tradunt fuisse demissam. Nā ut Plinius
refert li. iii. Argo nauis. flumine in mare adria
ticū descendit: nec procul Tergeste. Nec iam cō
stat quo flumine. Humeris traiectā alpes dili
gētores tradūt. Subiisse aut̄ Istro: dein Sao. De
in Nauporto: cui ex ea causa nomen ē. De quo
Strabo libr. v. Neq; uero omittēdū uide ē q; qui
dam scriptores p uero tradūt. Argonautas per
Istrum nauigātes; atq; ad eius fontes delatos;
postea ad sinū adriaticū peruenisse. Post Nau
portū prima est Parentiū ciuitas uetus. Dein
de Ruuignū oppidū. Post illud urbs Pola/ Ro
mana colonia/ à Colchis ut Strabo refert/ cōdi
ta istriæ ac italiæ urbiū postrema. Hæc regio op
timi uini ferax/ oleo ac fructibus omīs generis.
abundat. Stridon oppidū nūc Sdrigna uocatū
in agro iustinopolitano sitū est. A quo glorio
sissimus ecclesiæ Dei doctor Hieronymus ori
ginē duxit: ut tantū uirū cōstet/ nō alienigenā!
sed i italiā natū fuisse: quod uerba sua de seip
so scripta in libro de uiris illustribus certissimū
efficiūt. Hieronymus præsbiter patre natus Eu
sebio ex oppido Stridonis/ qđ a gothis euersū

Plinius

Strabo

Parentium

Pola

Strabo

Sdrigna

.S.

Hierōymus

dalmatię quōdā pānonięq; cōfiniū fuit. Siqui
uero ptinaces contendent beatū Hieronymū
ideo illyricū fuisse: q̄ eius gētis idiomate usus
sit: respōdemus illis. Maiorē atq; nobiliorē Ita-
lię esse partē calabryā q̄ sit Istria: qua ī regione
semp uiguit & nunc quoq; uiget grēcæ lingue
usu. Pari modo ap̄ Vicētiā & Veronā precla-
ras elegātissimasq; moribus italię urbes: multi
sūt uici: multa oppida: quorū incolæ theutoni-
ca frequētius q̄ itala locutione utuntur.

I thaca insula est ante Epitū sita: Vlixis domino
illusbris. In qua est ciuitas eiusdē noīs/ut li. iii.
refert Prolemēus. Est & mons Neritos/ a quo
tota insula nōnunq̄ Neritos appellata fuit. Vn
de Virgilius.iii.enei. Neritos ardua saxis.

ITALIA prouincia est europę & oīum totius or-
bis celeberrima/numine diuino electa/ quæ or-
bem ipsum clariorem faceret/ sparsa cōgregaret
impiā/ ritusq; molliret/ humānitatē mortalibus
daret/ cūctarūq; gētiū patria fieret. Ibi locorū sa-
lubritas/ accēli tēperies/ ubertas soli/ aprica col-
liū/ opaca nemorū/ rā munifica siluarū genera/
inoxii saltus: tanta frugū/ uitiiū/ olearumq;/ fer-
tilitas: amicti uitibus montes: atq; ut ueteres di-
xere/ sūmū Liberi patris cum Cerere certamen.
Hic falerni/ massici/ gaurani/ surētiniq; montes

Prolemēus

Laudes Ita-
lie

uinetis atq; fructetis amoenissimi. Hic bellato-
res eq; nobilia pecori uellera/tam opima tauris;
colla/tot ānes/lacus tanti/tot maria/ ac nobiles
portus/oræq; patētibus terrarū gremiis cōmer-
tio orbis accommodatæ. Ad hæc auri & argēti
oīumq; metallorū uenę fertilissimę. Tot calidi-
fontes diuersis ægritudinibus remediū saluta-
re præstātes. Tot urbes egregiæ. Tam clarum
decus ueterū oppidorū: quę primum græci/po-
stremo uictores Romani cōdiderunt. Neq; uir-
tute moribusq; excellētes uiros commemoroi-
aut ingenio & armis supatas gentes. Ipsi ea de-
re iudicauere græci/galli/poeni/atq; hispani to-
tiens uicti ac pénitus subacti. Quas ob res
Omnibus in terris quæ sunt a gadibus usque
Auroram & gangem/Italia equo iure preferen-
da est. Nā si priſcos in illa reges cōmemores/il-
lustrata est Saturno/Ianoq; regibus. Quorum
alter Vir sūmę iustitiæ fuit/alter pater & deorū
deus appellatus est. Quē ob magnitudinē sa-
pientiæ bifrontē esse dixerūt. In re militari sem-
per adeo prēpotens Italia fuit/ut nullo unq; tē-
pore sine splēdido imperio extiterit. Hæc pro-
temporū diuersitate uariū quoq; sortita ē no-
men. Nā prius quidē dicta est Hesperia ab He-
spero Atlantis fratre/ uel ut Macrobio placet/

Saturnus
Ianus

Hesperia

ab hespero stella q̄ occasui subiecta sit. Dehīc
Oenotria dicta fuit ab Oenotro Sabinorū Re
ge. Post Italia ab Italo Siculorū Rege. Vnde Vir
gilius primo ēneidos.

Oenotria
Italia
Virgilius

Est locus/hesperiam graii cognoīe dicūt.

Terra antiqua: potēs armis/atq; ubere glebe.
Oenotrii coluere uiri, nunc fama minores
Italiā dixisse ducis de nomine gentem.

Est & italiæ pars latiū/ sic dictū a Latino Rege/
ut Varroni placet: uel a latendo/ ut Virgilius
viii. ēnei. scribit/cū Euandrum Aeneę loquen
tem induceret.

Primus ab ethereo uenit saturnus olympos/
Arma iouis fugiens/ & regnis exul ademptis.
Is genus indocile/ & dispersum mōtibus altis
Composuit/ legesq; dedit/ latiumq; uocari
Maluit: his quoniā latuiss et tutus in oris.

Idē sensit Ouidius lib. fastorū primo
Dicta quoq; est latiū terra latente deo.

Rursū hæc oīs ora nōnunq; Ausonia dicta fuit
ab Ausonio Vlixis filio. Vnde Virg. viii. aene.
Tum manus ausoniæ & gentes uenere sicanæ.
Sēpius & nomē posuit saturnia tellus.

Iustinus aut̄ scribit Italiae cultores primos Abo
rigines fuisse: quorum Rex Saturnus uir sūmę
iustitię fuit: unde italia Regis nomē Saturnia

Latium

Ouidius

Iustinus

Saturnia

Situs italiæ

appellata fuit. Est autē querno folio assimilis: prōceritate amplior q̄ latitudine: quæ mari gēmino maxima parte clauditur. Ab oriente enī adriatico siue supero. A meridie atque occasu tyrrheno siue infero in modū penininsulæ cingitur. Ad septentrionem uero mōtes habet cōtinuos: qui inter utrumq; mare extensi mirabili altitudine a mediterranea regione illam cōmu niunt. Hi montes lingua gallica alpes uocantur: quasi albæ: quia ppetuis fere niuibus albescunt. Apeninus autē mons paulo supra inferum ma re ab alpibus oritur: qui per medium ferme italiam in Siculum fretum discurrit usq; ad oppidum Reginū. In ultimo sui ī duo cornua scandit: quorū alterum ionium spectat mare: alterum Siculum. In medio sinus Tarentinus. Ea quondam ora magna græcia nuncupata fuit. Planiciem uero inter apeninum & alpes positā secat padus fluuius italiæ celeberrimus/ingeniti aquarum multitudine ī adriaticum mare de currens. Verum italiæ lōgitudo ab alpino fine prētorię augustę per urbem Capuam ad oppidum Reginū/ut Plinius tradit/decies centena & uiginti milia passuum colligit. Latitudo eius a Varo ad Arsiam quadringenta .x. Vniuersę autē ambitus trices cētēna .lviii.milia cō

Magna græcia
Padus flu.

Italię
Lōgitudo
Latitudo
Circuitus

plectitur. Vmbilicum eius in agro esse reatino
Varro auctor est.

Italia/ ut ferūt/ in sex & decem regiones sine in
sulis est diuisa. Suntq; Liguria/ Etruria/ Latium
Campania/ nunc terra leboris. Lucania/ nūc pñ
cipatus. Brucii. Calabrya/ Iapygia siue Daunia
nūc Apulia. Samniū/ nunc Aprutiū. Picenum/
nunc Marchia anconitana. Flaminia & Emilia/
nunc Romandiola. Vmbria/ nūc ducatus spo
letanus. Gallia cisalpina/ nunc Lombardia. Ve
netia. nūc Marchia taruisana. Iapidia & Carnia
nunc Forumiulum. Istria. Italię ciuitates insi
gnes. In latio urbs Roma terrarum caput. In cā
pania Neapolis. In eturia Florentia. In gallia
cisalpina Mediolanū. In liguria Genua. In Ve
netia urbs Venetiarum. in romandiola Bononia
Hæc est italia Diis sacra/ quæ teste Plinio li. iii.
L. Aemilio Paulo. C. Statilio Regulo consuli
bus/ nūntiato gallico tumultu/ sola sine exter
nis ullis auxiliis atq; etiā sine traspadanis/ equi
tum octoginta milia: peditum septingenta mi
lia armavit.

Iudæa puīcia est asie/ quę ab oriente atq; meridie
Arabia terminaꝝ: a septētriōe Syria. Hāc Ptole
mœus palestinā syrię appellat: ī q̄ ē galilea/ Idu
mœa/ Phoenice/ Iordanis. fluuius/ Cæsarea stra

Vmbelicus italix agrum
Reatium

Ciuitates i
signes

Equites 8000
Pedites 70000

Ptolemeus

tonis. Appolonia/ Ioppa/ Azotus/ Ascalō/ La-
cus asphaltides/ Lacus thiberiadis/ Gaza/ Emā
us/ Engada/ Samaria/ Mōs libanus/ Pentapolis
quę igne consūpta ē/ & hierosolima clarissima
urbiū oriētis/ ut Plinius tradit. In hierosolima
est mons Syon qui specula īterpreta ē. Erat n.
in sūmitate eius arx cōstructa ad defensionē ci-
uitatis/ quę de lōge ueniētes facile cernebat. Ut
aut̄ Iustinus refert li. xxxvi. Iudeorū vires tātę
fuere: ut post Demetriū nullū macedonū regē
tulerit/ domesticisq; īperiis usi Syriam magnis
bellis infestauerint. Nanq; iudeis origo dama-
scena: quæ Syrię nobillissima ciuitas est. Mos
fuit apud Iudeos: ut eos dē & reges & sacerdo-
tes haberet/ quorū iustitia religione pmixta/ in-
credibile quātū coaluere. Opes gēti ex uectiga-
libus opobalsami creuere/ quod in his tātū re-
gionibus gigni ē. Est nāq; uallis: quæ cōtinuis
mōribus uelut mūro quodā istar hortorū clau-
di ē. Spatiū loci ducenta milia iugera: nomi ne
Hierico dicit̄. In ea silua ē & ubertate & amoe-
nitate īsignis. Siqdē palmeto & opobalsamo
distinguunt̄. Et arbores opobalsami formā simi-
lē pyceis arboribus habēt: nisi q; sunt humiles
magis/ & in uinearum more excollūtur. In ea re-
gione lacus est/ qui propter magnitudinem &

Iustinus

Balsamus

Hierico

aquæ imobilitatē mortuū mare dicit: nec ma-
 teriā ullā sustinet: nisi quę alumine illustratur:
 Iudea teste Solino/ illustris est aquis. Iordanis
 amnis eximię suavitatis/ Panea de fōte demis-
 sus regiones p̄terfluit amoenissimas. Ut aut̄
 scribit Diuus Hieronimus sup Matheū Iorda-
 nis fluuius ad radices oriſ libani: duobusq; fō-
 tibus surgit. Alteri nomē ior: alteri dan: qui si-
 mul iūcti iordanis nomen efficiūt. Lacus thibe-
 riadis omnibus anteponiſ: ad sanitatē usu effi-
 caci. In hac tantū balsamus naſciſ. Similes uiti-
 bus stirpes habēt/ malleolis digeruntur/ aquis
 gaudēt/ amant āputari. Iudea ex nomine Iude
 appellata est: ut Isidoro placet: hec ē paleſtina
 regio quæ prius Canaam dicta est: a filio Chā
 Terra est opum diues: frugibüs fertilis: opima
 balsamis. Vnde ob singularē aeris téperiē et ele-
 mētorū gratiā existimauerūt iudei eā pmissā
 patribus terrā lācte & melle fluētem. In ea Solo-
 mō regnauit annis quadragīta/ uir oīum sapiē
 rissimus/ qui téplū toto orbe celeberrimū hiero-
 solimis extruxit ex lapide albo & polito miri-
 fica arte cōstructū/ interius exteriusq; laminis
 aureis ornatum: cuius pauimētū pretioso mar-
 more sterni fecit. Altare quoq; æneū longitudi-
 nis cubitorū. xx. in eo erexit. Vasaq; oīa ad di-

Iordanis fl.

Lacus thi-
beriadis
Balsamus

Isidorus

Solomon

h. iii

Vespasia
nus
Iosephus

Statius

uinū cultū spectantiā aurea esse uoluit. Longitudinē templi sexaginta cūbitorū prodiderūt Latitudinē. xx. Altitudinē. c. xx. in quo archā domini & tabulas duas testamēti: umāq; manna plenā & uirgā Aaron sūma cū ueneratione/ iūgētiq; hostiarū pompa/ omni populo astante collocauit. Regiā quoq; sibi & quidē supbissimā prope tēplū edificauit/ aliisq; inumeris edi ficiis tam publicis q̄ priuatis urbē ipsam exornauit/ quam postea romani principes Vespasianus & Titus penitus euerterunt. Et ut Iosephus refert: centū milia captiuorū uendita fuerunt: & undecies centena milia fame & gladio perierunt. Ut autē tanta multitudo hierosolimę reperiretur/ causa azimorum fuisse refert. Nam ex omni iudea ad eam urbem confluxerunt.

L

I ACONIA regio ē in pelopōneso/ quæ & Oebalia dicta fuit. Vnde Statius in Achilleide.

Soluerat oebalio classem de littore pastor.
Dardanis. In ea fuit Amicla ciuitas. Castoris & pollucis patria. Ibi Eurotas fluuius qui urbem lacedēmona prēterfluit/ cuius ripę lauro abūdant/ ideo illum poetæ Apollini sacrarum

dixere: de quo Virgilius ī Sileno
 Oia quæ phoebo quondam meditante beatus
 Audiit eurotas iussitq; ediscere lauros.

Fuit autē lacedēmonia siue lacedēmon urbs la
 conię a Lacedēmone Iouis filio condita. Hęc
 eadē alio noīe Sparta nūcupaē: Ipsa autē regio
 nōnunq; lacedēmonia dicta fuit.

Lapite fuerūt in thessalia alpestres populi/ q bel
 la cū centauris gessere. De qbus Virgi.ii.geor.
 Et magno ileum lapitis craterē minātem.

Larodii populi fuerūt in scythia asiæ/ ut lib.iiif.
 scribit Herodotus.

Latium regio est clarissima italię: cuius fines ab
 hostiis Tyberinis ad sitanum sinum. Est enī
 media īter Etruriam & Cāpaniam nobilissimis
 populis & ciuitatibus ornata. Est autē glorio
 sum hominum genus/ ut Dionysio placet/ so
 liq; ubertate ac ingeniorum excellentia foecū
 dum. Quā in regione per mediū decurrens ty
 beris a propinquo tadē mari placidissimo sinu
 apud hostiam excipitur. Fluuius quidem cæ
 terorum omnium princeps & imperator/ qui
 clarissimam illam & præpotentem interfecat
 Romam nostrorum regum domicilium atque
 omnium aliarum regionum caput a Romulo
 condita anno mundi. IIII.M. CCCC.XXXX.

Virgilius

Virgilius

Herodotus

Dionysius

Roma

h. iiiii

ut Eusebius de temporibus refert/xii. M. passuum
mari proxima. Cuius olim magnitudine ac tecto
rum altitudinē siq; pcenseat>nullius urbis am
plitudinē in toto orbe potuisse ei cōparari fate
bit. Iam uero florētissimas opes/maximū nobis
litatis numerū/amplissimā senatus maiestatē/
nauium multitudinē/tot īstructas paratasq; clas
ses/ingentes exercitus/res terra mariq; gestas/
prēlia/victorias & triūphos quo tādem narrari
debet ope? Ita.n.late p orbē terrarū anima circū
tulit:ut qui res eius legūt non unius populi!
sed generis humani facta discant. Hęc est quæ
genuit Fabios/Scipiones/Merellos/Lucullos/
Sillā/Mariū/Marcellū/Pōpeiū/& ipsum deniq;
Cæsarē/cuius ī re militari uirtus & gloria ad cę
lū usq; pfloruit. Hęc illa urbs ē/quæ tot excellē
tes ingenio uiros edidit:quales Varronē/Tul
liū/Catonē/Salustiū/Hortensium/Graccū/M.
Antoniū/& cæteros quos enumerare/īfiniti pe
ne laboris esset. Hęc tādē illa ē/quæ pdomito
orbē terrarū ad id sūmi culminis fastigiū pue
nit:ut oīum populorū regna/oīum gentiū im
peria magnitudine/potentia/uirtute:gloria su
perauerit. In ea quoq; regione ē Ardea ciuitas
a Dane Persei matre cōdita/quæ Leonē secūdū
Romanū pōt. genuit. Terracina antea Trachi

Cesar

Ardea

na id est aspera uocata. Cui objecta palus ingēs
ē ut li. v. Strabo auctor ē mari adiūgiē. Funda
na ciuitas decimo a Terracina miliario distat.
Sothero pōtifice Romāno omata. Caieta urbs
a nutrice Aeneę dicta sicut Virgilius sexti prin
cipio cecinīt.

Strabo

Caieta

Virgilius

Tu quoq; littoribus nostris aeneia nutrix
Aeternā moriēs fama caieta dedisti. Est āt urbs
portu arcēq; munitissima uitibus citris malis
aureis amēnissima. Velitre ciuitas uetussta. xx
ab urbe miliario distās. A qua Cesaris Augusti
p̄genitores originē duxerūt: qntoq; ab ea mi
liajio est uetusissimi nōis oppidū Chora ab
uno triū fratrū conditū: quorū alter Tibur aedi
ficauit: alter Catillo cognomē dedit. Vnde Vir
gilius in vii.

Tum gemini fratres tiburtia moenia linquunt
Fratis tiburti dictam cognomine gentem
Catillusq; acerq; Choras argiuā iuuentus.

Preneste urbs à græcis condita quæ ut Strabo
refert li. y. habuit Fortunæ tēplū illustre unde
certa edebāt oracula. Est āt sita ī mōtana regio
ne. Tusculū ciuitas olim egregiis ornamētis ī
signis. Eā uineta coronant tectaq; magnifica.
Teanū quod Sidicinū uocat: maxima quōdā
inter latinas urbes. Calenū urbs imprimis exi

Preneste
Strabo

Tusculum

Terracina
āxur dicta

Plinius	mia. Setia urbs uetus/a arduo in colle sita/ pre tiosissimi uini ferax. Nā ut Plinius refert libro xiiii. diuus Augustus uinū setinū prētulit cūc tis. Priuernū ciuitas olim insignis: cuius alūna fuit Camilla uirgo. Alba ciuitas .xvi. ab urbe lapide/ trecētis annis ante Romā ab Ascanio cōdita. De qua Virgilius i. viii.
Camilla	Ascanius clari cōdet cognominis albā. Anania ciuitas ī hernicis uetusissima/de q̄ Virgilius. Hernica saxa colūt/ quos diues anania pascit. Ea urbs Innocētio. iii. & Bonifacio. viii. ciuibus decorat̄. Tibur ciuitas multo ante Romam a græcis cōdita. Vnde decima Sibylla dicta tibur tina originē duxit: cuius consilio ut multi pdi derūt: Cæsar Augustus Christum adorauit. In eius libris scriptū inueniē. Nasceñ Christus ī be thleē/ & annūtiabit̄ ī Nazareth. Ofelix illa ma ter/ cuius ubera illū lactabūt. In agro tiburtino ut Strabo refert li. v. mira ē fructuū abundātia: præter lapidis effossiones/q̄ tiburtinus dicīt. Quinquaginta tres populos in hac regione in teriisse Plinius auctor est. In ea Circeus mons/ & Pōtina palus. Fuerūt Marsi populi/ & Maru bia urbs. Fuerūt Amiclæ/q̄ a serpentibus deleti sunt. Ausones populi a q̄bus mare ausonium. Phormiæ urbs amoenissimi situs: ī qua Cicero
Virgilius	
Sibylla	
Augustus	
Strabo	

phormianā habuit uillā & cōplures aliæ/ quæ
nunc dirutæ iacent.

Laue ī ūlā est ī pōto/boristenis hōstio obiecta.

Et q̄ ibi Achilles situs est/achillea cognōata.

Leleges populi sūt ī grēcia/ quos alio noīe thes
salos uocant/ qui ceteris grēcię populis olim
præstare uideban̄. Herodotus uero lib. hist. i.
hos dixit maritimos fuisse populos/q̄ postea
Cāres appellati sunt.

Lēnos ūlā ē ī ægēo māri/in quā Iuno Vulcanū
filiū/cū eū turpē pepiss e cōspiceret/ e cālo deie
cit. Ibiq; ut scribit Seruius ī buco/a simiis nutri
tus fuit: uel potius a Sīthiis populis/ut pleriq;
uoluerūt. Hic postea cū deorū faber effectus es
set/ab ætna ad hanc ūlā refocilatiōis causa ue
nire solebat. Vnde Statius li. v. thebaidos.

Lemnius ignifera fessus respirat ab etna.

Vestit athos:nemorūq; obscurat imagine pōtū
Athos mōs ē altissimus macedonię/a lēno sex
& lxxx. M. passuū distās:q̄ ut historici attestāt
ad eā usq; ūlā umbrā iacit. Quod iter miracu
la notauerūt. Est āt adeo sublimis teste Solino
q̄ altior estimatur/q̄ unde hymbres cadūt. In
aris.n. quas ī cacumine sustinet/ nūnq̄ cineres
eluunt̄: nec q̄c q̄ ex ageribus suis perdunt.

Lerna regiuncula quædam est in Archadia a Ler
no Rege cognominata. In qua lerna palus ubi

Herodotus

Seruius

Solinus

fuit hydra quinquaginta capitum ab Hercule
interfecta.

Lesbos insula est in mari ægeo/nō lōge ab helespō
to/ut scribit Ptolemēus: alio nomine Mitylene co
gnoīata. In ea qnq; olim oppida fuerunt: quæ
Pōponius enumerat: Antisa/ Pyra/ Cresos/ Ci
raua/ Mitylenes/ quam Seruius Methinam uo
cat: quæ habent pretiosissimum uinū/ De qua
Virgilius. ii. georg.

Non eadē arboribus pēdet uindemia nostris.

Quā methymneo carpit de palmite lesbos.

Lestorū regio est Indiæ extra gangē/ cuius inco
lē siluestres esse dicuntur/ & in specubus habita
re: & pellē habere similem Hippotamis/ que sa
gittis minime traici potest. Sunt in ea galli gal
linacei barbari/ & corui/ & psitaci albi.

Lestrigones fuerūt populi feritate famosi/ in ex
trema ora italię uersus Siciliam. Ad quos teste
Homero/ cum Vlixes diuerteret: illosq; aduer
fos experiretur: unica perdita nauie diffugiens
peruenit ad Circē. Hos ut scribit Aulus Gellius
libro decimoquinto noctium acticarum/ prudē
tia/ uirtute/ uiribus præstatiſſimos Iouis filios
poetę appellauit/ ut Eacum & Minoa & Serpe
dona: ferociſſimos & immanes: & alienos ab
omni humanitate.

Ptolemēus

Pōponius
Seruius

Virgilius

Homerus

Gellius

Leucas insula est ut scribit Pomponius contra Ambraciū sinum posita iuxta Epīrū mēmorabilis uictoria Augusti cōtra M. Antonium & Cleopatrā. Eadē olim fuit cōtinētī coniuncta ut lib. xv. meth. Ouidius scribit. Leucada cōtinuā ueteres habuere coloni. Nūc freta circueunt. Est ēt Leucas oppidū p̄ce lebre in Acarnania Epīri regione.

Leucosia insula est in mari tyrrheno lucaniæ ad iacens ut lib. li. vi. auctor est Strabo: paruū ad continentem habēs cursum: nomen ē Sirenum una sortita quæ hoc ī loco iniecta periit: cum ī profundū (ut fabulæ tradunt) se se abiecisset.

Liburnia pars est illyrici ut libro. ii. refert Ptolemeus Istrię cōtermina. In ea populi sunt laciniensēs Scultini Brunistē Orbonēses ut lib. iii. Plinius tradit.

Libya seu libye prouincia est in aphyrica a Libya filia Epaphi Iouis filii sic nuncupata. Cui ab oriēte Marmarica ab occasu Sirtes a septētrione mare libycū a meridie ethiopia. Ut autē scribit Iosephus libro primo antiquitatis iudeorū Phut filius Cham libyam instituit Phuto s a se uocans. Est autē fluuius in Mauritania qui isto nomine nuncupatur. Nonnunq̄ pro tota regione accipiēt. Et tunc teste Solino Ab atlāte

Pōponius

Ouidius

Strabo

Ptolemeus

Plinius

Iosephus

mauritanię monte incipit: & usq; ad canopum
nili hostiū pandiē. Libyę ciuitates insignes ut
li. iii. refert Ptolemeus: sunt Arzita/nigira/me
tropolis: Garami & ipsa metropolis Salathos
Bagaza/Babila/Tagana/Magura & Garaman
tes. Ut aſit scribit Plinius li. v. eā ī colūt Marma
rides/Adirmachideę/Mareotę. Amnes clari/ Ni
giros/Cyniphis. Ea in regione natā ferūt Sibyl
lā secūdā: cuius meminit Euripides/ quæ ī hūc
modū de Christo uaticinata est. In manus ini
quas ueniet/dabunt deo alapas manibus ince
ſtis/miserabilis & ignominiosus miserabilibus
ſpem prebebit.

L ycaonia pars est Archadię/ quæ in pelopōneſo
ſita ē/ a Lycaone rege Archadiæ Titani & Ter
re filio cognominata. Qui cū ſolitus eſſet ho
ſpires necare/ & Iouē ſimiliter hospitio ſuſcep
tū necare uellet/ ilupū a Ioue mutaſ. Fuitq; pa
ter Caliſtonis/ quę ī arctō cōmutata cēlo locata
fuit. Vnde Virgilius. i. geor. clarāq; Lycaonis
arcton. Et Quidius de tristibus.

Quæq; lycaonio terra ſub axe iacet.
Sūt ēt Lycaones populi in Asia minori prope
Lyciam: ut lib. quinto refert Ptolemeus: ſagit
tandi uſu peritissimi.

L ycia puincia eſt in minori Asia: īter pāphiliam

Plinius

Sibylla

ed. 16

Ouidius

Ptolemeus

& Cariam sita a Lyco Rege Pandonis filio cognominata ut Pomponius refert. Quae ut scribit Herodotus libro primo Termile primum dicebatur: In ea Patera urbs quam nobilem facit delubrum Apollinis quondam opibus & oraculi fide Delphico simile. In eo siquidē sex mensibus anni responsa dabantur: in reliquo temporis apud Delon. Ibi Xanthus flumen & mons Chimera qui flammā ad modū æternę in Sicilia eructare uidetur. Quem antiquitas fabulata est monstrū esse Chimere. Eā tria habere capita dixit: unū leonis aliud ipsius Chimerei & aliud draconis. Et anterius qdē leonē postea rius uero draconē in medio aut caprā esse poetæ finixerunt. Vnde Ouidius. metra. x.

Pōponius
Herodotus

Descriptio
Chimere

Quoq; chimera iugo mediis ī p̄tibus hircū Quidius
pectus & oraleæ caudā serpētis habebat.

Quod monstrum per singula capita terribiles flamarum globos eructabat. De quo Virgilius vi. æneidos.

Flaminisq; armata chimera

Lycia quōdā regnū fuit Rhadamāti Iouis filii ex Europa: q̄ pfecto rātæ seueritatis & iustitiæ executor fuit ut poetæ fingant illū apud inferos nōcentū explorare culpas. De quo. vi. gne. Virg. meminit. Idē quoq; primus oīum leges

Virgilius

Plinius

instituit ut li. vii. Plinius refert.

et in quoq; Lydia regio est in minori asia quā Meandrus &
Pactolus amnes celebrē faciūt cū aureas ducāt
arenas. Hæc a Lydo Atys filio & Tyrrheni frā
tre Lydia dicta fuit quæ prius Meonia diceba
tur. Nā cum ob regni sterilitatē & famē fratres
se simul ferre non possent Tyrrhenus sorte iac
ta discedēs cū ingenti multitudine ad italiā ue
niens eām tenuit partem quæ ad mare inferum
uersa ē: & a se Tyrrheniā noīauit. Lydus uero
remanēs Meoniā de suo noīelydiā uocari mā
luit. In qua sūt urbes Ephesus Colophon Clā
zomene & Phocea. Ut aut̄ scribit Iosephus li.
primo antiquitatis iudeorū Luth nepos Noe
a se luthos noīauit qui nūc lydiū uocātur.

Iosephus

Liguria regio est italæ a Lygisto Phaetōtis filio
sic nuncupata. Quæ a Varo flumine ad Macrē
amnis hostia lōgitudinē habet. Et hinc apenī
noīinde mari infero clauditur. Pars īferi maris
adiacens liguriæ ligusticū pelagus appellatur.
Varus aut̄ fluuius est grādis ex alpibus fluēs
ultra Niceā oppidū liguriæ a Massiliēsibus cō
ditum. Ligusticū mare teste Solino coralium
procreat quod typhonibus & fulminibus resi
stit. Huius regionis caput est Genua urbs cla
rissima totius ligustici sinus emporium portu

Solinus

insignis q̄ mole īgēti obiecta fluctibus hostia
 in aphricū pādit: edibusq; supbissimis ornata
 quę naualis belli peritia ac reliquis in omni ge-
 nere ornamētis cæteras italiæ maritimas urbes
 quondā facile supauit. Eā tradunt a Genuo Sa-
 turni filio conditā & cognominatā fuisse. Alii
 a Genuino uno ex Phaetōtis socio. Nōnulli a
 Iano italorū Rege cōditā dixere. Quāuis non
 desint qui eā a genu nomē sūpsisse credant: cū
 in genu italiæ sita fuerit. Hæc quondā impium
 suū lōge lateq; diffudit. Nā Perā urbē Constā-
 tinopoli oppositā Mytilenem insulā Chiū Fa-
 magustā urbē totius insule Cypri celeberrimā/
 Theodosiā ī thaurico chersoneso/ quę nūc Ca-
 pha diciēt/ aliasq; græciæ urbes plurimas impio
 suo adiecit. Ea semp Romanis & græcis impa-
 toribus amica fuit: quā cū Hānibal poenus cę-
 pisset/ ac penitus eruisset: statim Cornelius Ser-
 uilius cōsul/ ut Liuius refert/ eam instaurari mā-
 dauit. Hæc ornata fuit duobus ex nobili fami-
 lia Fischa pontificibus Romanis/ quarto Inno-
 centio & Hadriano q̄nto. Habuitq; eadē fami-
 lia ad. xxx. Romanę ecclesiæ Cardinales. Nico-
 laus quoq; q̄ntus pōt. max. & Innocētius sep-
 timus/ aliiq; cōplures belli pacisq; artibus illu-
 stres uiri Genuā exornarūt. Eius regionis ciui-
Liuius

tates celebriores Albintimiliū/ nūc uintimiliū
dicta/ quæ uersus exortum Rodoria fluuio ab
luiē. Albūningaunū/nūc Albinga/ urbs uetus ta
te nobilis: Proculo īperatore Romano ciue or
nata. Naulū ciuitas portu ac turribus īclyta. Sa
uona urbs/ quā T. Liuius Sabbatiū appellat.

Lipare insula est in freto Siculo/ una ex æoliis /a
Liparo Rege cognoscata: qui post Aeolū régna
uit. Ea decora est allumine/ quod sola profert/
& balneis saluberrimiis.

Locri populi fuerūt ī Bruciis ultra oppidū Rhe
gium: ubi est locrinus mōs ad extremū italiae/
sup quo Locrus ciuitas/ ab Aiace Oileo & Na
ritiis cōdita/ ut Virgilius refert li. iii. ēnei.
Hic & naritii posuerunt moenia locri.

Fuerūt at̄ Naritii socii Aiacis q̄ ciuitatē ipsā cō
didere ī ea ora italie/ quæ quondā magna græ
cia dicebat/ ut inferius loco suo uidebis.

LOMbardia regio est italie/ quā a longobardis
nōmē traxisse cōstat. Prius. n. galliā cisalpinā
uocari maluerūt. Sunt lombardiæ fines Apeni
nus & alpes/ & qcqd intra alpes Benacūq; la
cū atq; aīnnē mintiū cōtinetur. Regio ē totius
italie uberrima/ oleo/ uitibus/ frugibusq;/ foe
cūda/ aquis & lacubus illustris/ fructibus & pi
scibus copiosa. Vicens/ castellis/ & opulentissi

Virgilius

mis ciuitatibus insignis. Eius metropolis & caput est Mediolanum ciuitas potestissima, quæ ante Christi aduentum. CCCLVIII. a gallis senonensibus aucta & restaurata fuit. Quāuis nōnulli tradant ab eisdem gallis Romę incēso ribus conditam fuisse, ut Iustinus refert libro xx. Est autē mediolanum appellata, ut pleriq; uoluerūt, q̄ multorum amnium aquis circūda ta sit. Hęc colim q̄nquaginta milia equitū in bello emisissē cōstat. Fuit sēp totius lōbardię epo rium. Agrū hēt uniuersū aquis irriguū/uitiū & frugū feracissimū. Eā Maximianus Herculeus moenibus & templo exornauit. Vrbē amplifi cauit: & de suo noīe Herculeā appellauit: pha numq; celeberrimū ī honorē Herculis struxit, quod nūc diuo Laurētio dedicatū ē. Hęc urbs maxime exornat̄ sacrarū ēdiū magnitudine: regaliū domorū āplitudine: pannorū oīfaria mer catura: oīumq; artiū bonitate. Hic eximii ī qua cunq; re artifices sūt. Hic equestris ordinis uiri splendidissimi/iuris cōsulti prēstātissimi: bona rū artiū uiri eloquētissimi. Hic robur militare & equitū multitudo educitur. Cuius quidē urbis exornandæ. Franciscus Sfortia princeps il lustrissimus, qui in ea annis. xiiii. principatum tenuit: accuratissimam diligētiā egit. Is nāq;

Mediolanū

Iustinus

Franciscus
Sfortia

Statius

Cassius
Macrobius

pulcherrimū nauigiū p quod ex mediterraneis.
In urbē necessaria deuehāt adduxit ex Abdua.
Arcē superbissimā in ea a fūdamētis extruxit:
quę p dignitate & fortitudine inter mūdi me-
morabilia cōnumerari potest. Hospitale quoq;
toto orbe celeberrimū ædificauit & tēplū bea-
tę Marię Virginī dicatū magnaq; ipēsa & artis
elegātia niueo marmore īchoatū ope & diligē-
tia sua maximū accepit īcremētū. Vrbis uias ac
uios omnes cū antea coenosi forēt diligentis-
sime strauit aliisq; pulcherrimis tēplis coeno-
biis palatiis porticibus hortis aqueductibus
mediolanum exornauit. Vnde & populi mul-
titudine & diuiniarū copia secūda Roma iure
uocari potest. Genuit ea urbs Alexādrū. ii. Vr-
banū. iii. ac Celestinū. iv. pont. Ro. Carū. xiii.
Romanorū īperatorē. Prēterea Helyprādū. Or-
tū. Gualuagnū Vicecomites qui prēclaras res
gessere. Habuit quoq; ciues Statiū Ceciliū co-
moediarū scriptorē. Ioseph Bripiū uirū eloquē-
tissimū & Ioānē marlianū phisicū celeberrimū.
Eius regionis celebriores ciuitates. Mutina ue-
tusti noīs ciuitas romanorū colonia. Regium
quā Lepidū sc̄elestissimi triūuiratus tēpore edi-
ficasse constat. Parma ciuitas uetus ta. Cassio-
poera & Macrobiō uiris prēstantibus ornata.

Placentia Romanorū colonia/ quæ post mortē
 Ioānis Galeacii primi Mediolani ducis/ octies
 p̄dē exposita fuit: Paulo supra placētiam est
 fluuius Trebia insignis clade romana Semprō
 nio consuli ab Hānibale inflictā. Alexandria
 quā Mediolanēses/ Placētini/ & Cremonenses
 cōdiderūt anno salutis lxxv. supra centesimū &
 milesimū. Eā ab Alexādro iii. tūc Ro. poht. ut
 maior accederet auctoritas/ Alexātriā uocauē
 runt: Asta ciuitas duci Aurēlianensi subditā.
 Francorū stirpe regia oriūdo: Alba ciuitas Pō
 peianā a Plinio appellata. Mantua urbs uetus
 stissima Virgilii Vatis clarissimi patria/ quæ ab
 Ochno filio Tyberis & Māthus Tiresiæ theba
 ni Vatis filiæ/ quæ post patris interitū ad italiā
 uenit/ condita fuit: & a matris noīe Mantuā ap
 pellauit. De quo Virgilius li. x. ēnei.
 Ille etiā patriis agmēn ciet ochnus ab oris.
 Fatidicæ Manthūs & tusci filius amnis.
 Qui muros/ matrisq; dedit tibi Mātua nomē.
 Brixia a gallis condita/ ut Iustinus refert libro
 xx. Vel a Germanis duce Ciconio/ olim Ce
 nomānorū caput: quæarce & dupli muro
 extat munitissima. Cremona Romanorum
 colonia/ quæ genuit Quītilium poetam Virgi
 lio & Horatio familiarissimum. Et Gerardum

Lauda
Bergomū

Comum

Plinius
Cecilius
Papia

Nouaria

Vercelle
Plinius
Augusta
Taurinū
Liuius

physicum & astronomicum præstantissimum, qui
Auicenæ & Almansoris libros traduxit ex arabico.
Lauda ciuitas a Federico Barbarosso con-
dita. Bergomū ciuitas uetus/a gallis condita/ et
quæ patria fuit Bartholomei Colei/rei bellicæ
gloria insignis, ac Venetorum exercitus impera-
toris clarissimi. Comum ciuitas uetus/a gallis
condita/ quam olim Rheti uastauerat. Sed Pō-
peius Strabo Pompei Magni pater colonos in
ea restituit. Deinde nouum Comum appellata
fuit. Quæ Plinium Secundum & Cecilium poe-
tam ciues præstatiſſimos habuit. Papia olim Ti-
cinū a Leuiis & Maricis condita/ ut quibusdam
placet. Quam & situ & aeris salubritate amoe-
nissimā Reges Ostrogothorum & lōgobardo-
rum libenter incoluerunt. Quarto supra Papiā
miliario est Ticinus fluuius qui Verbanum la-
cum, quē nunc maiorem dicunt exonerat. No-
uaria ciuitas uetus/a quæ Albutio Sillo clarō
oratore ornata fuit. Vercelle urbs uetus/a quā
Plinius a Saluiis libycis conditā tradit. Augū-
sta prætoria iuxta geminas alpium fores sita.
Taurinū ciuitas uetusissima per quā primū
Hannibalem Italiā ingressum Liuius ostēdit.

Longobardi populi fuerunt germaniæ/ quos a
longis barbis cognominatos putat. Eam gen-

rē fama est ab oceano germaniæq; ultimis oris
 nouas querentem sedes tandem intra Panno
 nias cōstitisse. Inde Albuinus eorum Rex ab
 Narsete eunicho accersitus ingentibus peditū
 equitumq; copiis in italiam uenit: breuiq; Vi
 centiam/Veronam/Mediolanum/ac omnis pe
 ne citerioris galliæ urbes ad deditiōnēm com
 pulit. Quarto itaq; & ducentesimo anno Lon
 gobardorum gens in italia regnauit usque ad
 Desiderium Regem: qui ultimus in italia fuit.
 Eum tradunt Hadriano pontifici Maximo &
 Romanę ecclesiæ ifestum a Carolo Magno in
 agro uercellēsi magna uirtute bello superatū:
 Et cum se in urbem Ticinii recepisset: Carolus
 urbēm diu obſedit & tādem expugnauit: sex
 toq; illum mense una cū uxore ac liberis cepit.
Lotophagi populi sunt quilibyæ littora inco
 lunt. Quidam eorum magis ad austrū tenden
 tes usque ad fluuium Tritona protenduntur.
 Hi teste Herodoro libro historiarum tertio ui
 uunt ex fructibus arboris loti: q dulciores sūt
 dactylis: ex quibus etiā uinū conficiunt.
Lucania quę nunc principatus dicitur ut quibus
 dam placet Regio est italiæ inter campaniam
 & Brucios constituta. Regio est feracissima &
 aeris temperie amoenissima. In ea est Pestū op

Desiderius

Carolus
Magnus

Herodotus

pidum/ quōdām possidonia dictūm/ maxima
indulgentia redimitum. Fructus quoſdam bis
in anno producit. De quo Virgilius. iiii. geor.
Biferiq; rosaria pesti. Ibi teste Solino eruitur gēmia/ facie adeo iocun
da/ ut stellas intrinsecus renitentes croceus co
lor perfundat. Et quoniam in littore syrtum in
uenta primo est Syrtites uocati. In lucania urbs
est Elea a Phocensibus condita/ ut li. vi. Strabo
refert. E qua Parmenides atq; Zeno pythagorī
cē secte originē duxerunt. Est & sinus Talaus/
& amnis talaus/ & urbs lucaniæ postrema. In
mediterranea uero regione Petilia lucanorum
metropolis putatur: quam Philoctetes e Meli
bœa p seditionem profugus ædificauit. Luca
ni quidem a Sānitibus genusducūt.

Lusitania regio est hispaniæ/ que nunc portugal
lia dicitur. In ea est urbs Emerita & Tagus flu
uius/ qui arenas auriferas uehit. Luxta Tagum
ut scribit Iustinus libro. xlivii. equas uēto cōn
cipere multi auctores prodiderunt. Quæ fabu
læ ex equarum foecunditate & gregum/ multi
rudine natæ sunt: quæ tāti in gallitia & lusitania
tamq; pernices uisuntur/ ut non immerito ipso
uento concepti uideantur. Sunt et in ea urbes
clarissimæ Norba Cesarea/ & Bilbilis. Martialis

Virgilius
Solinus

Strabo

Iustinus

Martialis

poetæ nobilissimi pastri. Lusitanum littus pol
let gemma Ceræunio: quod teste Solino aduer
sus uim fulgurum creditur opitulari.

Solinus

Macedonia regia filii amicorum. I. Macedoniam
quidam in iugis oiliis Mato oboe xxi. 1. 1. 1.
m . . . **A**CEDONIA prouincia est in europa
Macedonia Macedone filio Osiridis qui fuit Io
uus filius cognominata. Hæc angu

stos primum terminos habuit sed uirtute suo
rum Regum & gentis industria longe amplia
ta est. De qua Solinus scribit. Quiedonii olim
populi: queq; Migdonia erat terra: aut Pieriu
solum: aut Emathiu: nū omne uniformi uoca
bulo Macedonia res ē factiq; corpus unum.
Igit Macedoniā ab oriente p̄ecingit thraciū
limes. Ab occasu ionis pelagus. A meridiē Epi
ro terminat. A septentrione habet partē Dalmā
tiā & Inysia sūpioris. Hæc ut scribit Plinius li.
iii: centum quīquaginta populos tenuit: duo
bus inclyta regibus quōdāq; terrarū ipio. Hæc
est Macedonia que assiā ameniā iberiā alba
niā cappadociā syriā egyptū taurū caucasm
transgressa. Hæc ubactris medis persis domina
ta toto oriente possesso. Hæc etiā Indię uictrix
p̄uestigia Liberi patris atq; Herculis uagata.
Hæc eadē est macedonia cuius uno die Paulus

Solinus

Plinius

Paulus
Aemilius

Aemilius imperator noster septuaginta duas urbes direptas uedidit. Tantam differentiā sortis duo homines prestitere. Inter insignes ciuitates macedoniæ Pella maxime illustris: alunis Philippo & Alexandro eius filio: qui in ea nati sunt. Vnde & pellei dicti sunt. **Lucanus. in. x.**
Illic pellei ples uesania philippi. Et iuuenalis. Vnus pelleo iuueni nō sufficit orbis.
Philippus grœcię domitor in Aegide macedonię urbe/a/ Pausania iterfectus ē. **Alexander uictor** omniū: uino & ira uictus / in orbo uinolētig ut Solino placet: quāquā alii iuueneno affirmēti apud Babylonē humiliore quixerat fortunai exēptus est. In agris macedonīi auri uenę & argēti opimiae & plurimae eruūt. Macedonia lapi dem gignit: quē peantē uocāti cōcipiētibus & parientibus opitulari fama pdiga est. In ea ut Pomponius scribit: prima est thessalia: deinde magnesia / phiotis / doris / ilocris / phocis / boetia / attis / megaris / sed omniū attis clarissima. In ea quoq; ē Athos mōs altissimus / q; ut Solinus refert / altior estimatur q; unde hymbres cadunt:
Acrobii populi sunt ætiopiæ ultrā meroem / ut Solino placet / quibus dimidio protensior est uita q; nostra. Iustitiam colunt / amant æquitatem / plurimum ualent robore / pulchri forma /

Lucanus

Iuuenalis

Solinus

Pōponius

Solinus

Solinus

Et ut Pōponius scribit. In illis mos ē/cui potis
 simum pareant: specie ac uiribus legere. Apud
 hos plus auri q̄ Persis est: ære exornatur. Auro
 uincula fontium fabricant. Est locus apparatū
 epulis sēp referrūs: q̄bus oībus uesci licet. Nā
 etiā diuinitus eā augeri ferūt. Est lacus quo
 p̄fusa corpora quasi unctainitescūt. Ex hoc la
 cu potūs saluberrimus. Sane adeo si q̄dus ē/ut
 ne caducas q̄dē uehat frōdes. Sed illīco folia
 lapſa laſ fundūm dimittat. Ultra hos desertæ
 inhūmānæq; solitudines. Ido in b̄pūlīo
Magna græcia regio est italiæ quę/ ut Plinius re
 fert lib. iii. a Locris Italie fronte incipit/ & Tarē
 rūmusq; prorēditur. Magnā uero dicā fuisse
 puto/ q̄ eā maximi & prestatissimi philosophi
 incoluerunt. Nā Architas Tarētianus & Ennius. **M** Architas
 poeta ex tarēto fuerunt. Pythagoras quoq; &
 alii complures excellēti ingenio uiri eā regio
 ne philosophati sunt. Parmenides et Zeno py
 thagōnicē sectæ ex Elea ciuitate lucaniæ origi
 nē duxerūt. Ibi Locrus ciuitas ab Aiace Oileō
 & Nariciis sociis cōdita. Post locrū uersus tarē
 tū ēsihus Sylaceus cū oppido eiusdē noīs; de
 idelaciniū p̄mōto hūs. In sinu tarētino ē Crotō
 ciuitas & Metapōtū. In Crotone ut Plinius re
 fert li. ii. epidūmia nūq̄ fuit/ nec terremotus ali

Pōponius
 odam
 opacum
 ion
 ohM
 euacibit
 Plinius
 Ennius
 Pythagoras
 Zeno

Strabo
Pythagori
Milo
Philippus
Josephus

qui anotatus est. Ibi gloriosum illud lacinię lumenis. Réplix extitisse pdiderunt. Fuit autem ciuitas rei bellicę peritissima: ut li. vi. Strabo auctor est. Nec parvum exercendis athletis operam dedit. Nam iunius olympiadis ludis septem uiri qui ceteros studio superarunt: crotoniatæ fuere omnes. Ad eius gloriam accessit ingens pythagoreorum catus: nechno athletarum celeberrimus Milo: qui eam in urbe in dulsum locum uirtutis temporis subiicit.

Magnesia regio est macedonię in qua Mothona oppidum quod cum considereret Philippus Alexandri magni pater: danatus est oculo iactu sagittae. Populus istum callere arte sagittaria credere possumus. Eodem nomine urbs est in Asia iuxta quam Scipio Asiaticus Antiochum regem magna peculit clade.

Magog filius Iaphet Magogas gentes instituit: qui a græcis Scythæ appellati sunt. Ab eis Scythia & gothia nomine sumpsere: ut Josephus refert. lib. i. antiquitatis iudeorum. inde obliquitur.

Maniolę insulę sunt decem numero ex aduerso Indię extra gangem in quibus tradūt nauigia que clavos ferreos habent detineri: nec ulterius progredi sinunt: ne quando lapis herculeus quod circa ipsas gignitur illa ad se trahat. Eas tenet Antropophagi maniolii dicti: ut libr. vii. refert Prolemeus.

Marcōmāni populi fuerūt germaniæ/ quos cum Ariouisto germanorū Rege Cesar prælio superauit.

Margiana regio ē asiæ maioris inclytæ apicitatis ut Solinus refert. Sola in eo tractu uitifera/ undiq; inclusa mōtibus amoenis/ ambitu stadio rum mille qungentorū/ difficilis aditu ppter are nosas solitudines: & ipsa cōtra parthiū tractū sita. Antiochus ī ea Antiochiā condidit/ ut li. xi. Strabo refert: quæ uites fert optimas. Qua propter tradunt sæpē uitis truncum inueniri/ qutum duo uiri cōlecti queāt. Racemū duorū cubitorū. Regionis huius amoenitatē Alexander Magnus usq; adeo miratus ē: ut ibi primū Alexandriā conderet. Sunt & ciuitates Ariaca/ Sena/ Aratha/ Guriana/ & Nigea/ ut libro. vi. refert Ptolemeus.

Mariandyñorum regio in asia sita est/ ut Dionysio placet Bithyniæ cōterminina: ubi dicunt rabi dum illum quondam & tricipitē canē/ quem ab iferno eruptum Hercules deuicit: spumosū quoddā uirus euomisse: quod uniuersā illā regionē ifecit. Cerberus carnes uorās significat. qui tria capita habere dicit ppter tres etates/ infantiam/ iuuentutē/ & senectutē/ quas uorat & consumit.

Solinus

Strabo

Alexāder

Ptolemeus
Dionysius

Cerberus

M armarica prouincia est aphricæ/ quæ ut scribit

Ptolemæus Ptolemæus li. iiiii. ab occasu terminatur cyrenaïca: a septentrione ægyptiaco pelago: ab oriente ægypto: a meridie parte libyæ. Eā regionē incolunt Nomi/Libyarchæ/ Anirite/ Bassachite/ Apertonitæ. auseolei/ Nasamones/ & cōplures alii.

M arsi populi fuerunt ī latio regione italiæ/ qui a Marso Circes filio genus duxerūt. Ideoq; aut̄a potēria nō solū a serpentibus sunt illesi: sed serpentū sunt ipsi domitores: & incantationib; atq; herbarum succis uariis morbis medelā prestabāt. Solinus scribit Oetā Colchorum Regē tres filias habuisse Angitiā/ Medeam/ & Circeim. Circeos montes insedisse Circē: carminum maleficiis uarias imaginū facies mentientem. Est aut̄ circeus mons in italia iuxta Caietā urbē. De Circe Virg. scribit ī bucco.

Carminibus circe socios mutauit Vlyxis.
Et ēneidos. vii.

Ex hominū facie dea s̄equa potētibus herbis
Induerat Circe uultus ac terga ferarū.

De Medea scribit Ouidius. li. meth. vii.

Cum uolui ripis ipsis mirantib; amnes
In fontes rediere suos: cōcussa q; sisto:
Stantia cōcutio: cantu freta/nubila pello:
Nubilaq; induco; uētos abigoq; uocoq;.

Solinus

Circles

Virgiliius

Medea
Ouidius

Viuaq; saxa sua cōuulsaq; robora terra
 Et siluas moueo/iubeoq; tremiscere montes/
 Et mugire solum: manesq; exire sepulchris.

Te quoq; luna traho. Angitiam uero salubri
 scientia aduersus morbos resistentē/cū desissit
 hoīem uiuere: deā habitā Solinus auctor est.

M assagete populi sūt scythiæ asiaticæ/ultra ma
 re caspium: qui cū per deserta discurrunt/equo
 rum suorum sanguinem cum lacte potant. De
 quibus Lucanus.li.iii.

Longaq; sarmatici soluens ieiunia belli
 Massagetes quo fugit equo/uolucresq; geloni
 Et Claudianus in Rufinum.

Et qui cornipedes in pocula uulnerat audax
 Massagetes.

Hi teste Dionysio sagittādi arte periti/ infestis
 simi admodū hospitibus. Neq; cū uicinis po
 pulis ullam seruare diutius amicitiā/neq; fidē
 possūt. Fruimēti ac uini usum prorsus ignorāt.
 Bibūt.n.lac cū equorum admixtū sanguine:
 Massagete uirtutem suam maxiime in bello ad
 uersum Cyrum ostenderunt/ut libr.xi. Strabo
 refert. Solē Deum putant. Singulas uxores du
 cūt. Utunq; etiā uxoribus aliorum. Idq; haud
 occulte. Nam qui cum aliena congettūrū/pha
 retrā e curru suspēdēs in ppatulo coit. Senio

Angitia

Lucanus

Claudiāus

Dionysius

Strabo

confecti ī frusta cedunē / & cū ouillis carnibus
eduntur. Eos qui morbo moriuntur / deuoran
dos feris abiiciunt. Vtū arcu / gladio / thorace
ac securi ḡneā aureas zonas habēt.

Plinius Massylii populi sunt aphricę iuxta Mauritaniā /
quos fuiss e ualidissimos / testaē Plinius .lib.v.

haud lōge ab eis sūt horti hesperidū & mons
Atlas : dicēte Didone apud Virgiliū li. iii. ḡnei.

Hinc mihi massylię gētis mōstrata sacerdos
Hesperidū templi custos : epulasq; draconis
Quæ dabant / & sacros seruabant ī arbore foetus
Et Martialis in. x.

Nō meā massylius seruat pomaria serpens :
Hi equos suos uirga tantū exagitāt : neq; sellā
neq; frena querentes. Vnde Lucanus li. iiiii.
Et gens quæ nudo residēs massylia dorso.
Ora leui flectit frenorum nescia uirga.

Massylia uero urbs est in gallia narbonensi / a
Phocensibus condita / uel ut Dionysio placet /
a massyliis constructa

Mauritania puincia est ī aphrica / quę nigros ha
bet colonos. Est āt in extremo aphricæ uersus
gaditanū fretū & occidētale oceanū. Gignit si
mias / dracones / struchiones / & elephantes. Re
gio est diues : ceterum solo ditior & adeo ferti
lis / ut frugum genera nō modo cum seruntur /

benignissime procreet sed teste Pōponio quē
 dam sponte profundat. Hic Antheus gigas re
 gnasse dicitur ab hercule uictus. Hominū pars
 siluas frequētant pars in urbibus habitant. Est
 autē duplex mauritania Cesaricensis a ciuitate
 Cesaraea dicta. Mauritania tingitana a ciuitate
 Tingi nūcupata. In ea ē mons Atlas ab Atlante
 Rege aphricē Libyæ filio sic noīatus. A quo te
 ste Plinio astrologia primū cōpta fuit. Sed duo
 mōtes eiusdē noīis in Mauritania ab historicis
 describuntur. Vnus qdē propīquior Herculif co
 lūnis. Alter uero in interiora Libyæ remotior
 quē Solinus altissimū esse testatur. Nā eductus
 in uiciniā lunaris circuli ultra nubila caput cō
 dit: quē incolæ unā celi colūnam esse asserunt.
 Et ut finxere poetæ Atlas Rex in eū montē cō
 uersus fuit. Quare in formā uiri Virgilius eum
 descripts. iiii. ēneidos.

Atlantis cinctum assidue cui nubibus atris
 piniferumq; caput uento pulsā & imbri/
 Nix humeros infusa tegit. tū flumina mento
 Prēcipitat senis: & glacie riget horrida barba.
 Tres aut̄ fuisse Atlantes cōpio. Vnus fuit Rex
 Italie & pater Electrē. Alter Rex archadiæ. Ter
 tius Rex Mauritaniæ: qui maximus dictus est/
 frater Promethei quē poetæ celū portare finxe

Pōponius
Antheus

Atlas Rex

Plinius

Solinus

Virgilius

k i

runt. A quo Atlantes populi & atlanticū mare.
Eam nūc régionē barbariam uocant.

Media puincia est in asia maiori cōtermina assyrię
& persidi /a Medo filio Medeæ cognoscata/ ut
Solinus refert: quæ gestat malum uenenis inimicū:
sapore aspero & amaro: odoris acfra
grantis: quod pleriq; citrū esse putat. Verū pō
morū illius tāta ubertas/ut onere pūetus sem
per graueſ. Vſurpare eam arborē optauerūt &
aliæ nationes! Sed beneficiū soli Mediae dattū/
terra alia non potuit mutuari. Ut aut̄ Iosephus

Iosephus
Strabo
Plinius

refert lib.i. antiquitatis iudeorū/ Madeus Iaphet
filius Medos a seno iatos instituit. Ea regio in
partes duas ē diuisa/ut li.xi. Strabo refert: qua
rū alterā maiorē uocat: cuius metropolis Ecba
tanā magna ciuitas ē /& impii caput: Sunt & alię
urbes a Macedonibus cōdite: equibus est Laodicea/
Apamia/ & Rhaga. Frigida ē regio/ que
olim totius asiæ dominata est. Ut aut̄ scribit
Plinius li.yi. Persepolis ciuitas caput est regni.

Ptolemeus

Laodicea ab Antiocho cōdita fuit. Sunt & alię
ciuitates/ Scabina/ Gabala/ Yca/ Varna/ Azaga/
Curna/ Nauda/ & Saraca/ ut libr.vi. refert Ptole
mēus. In media sunt mōtes caspii maiori armē
niæ cōtermini. Vbi portę caspię hoc est uia que
dam intersecās mōtes caspios/ īterruptis angu

sto transitu iugis: ita ut uix singula intrēt plāu
stra. Longitudine octo milia passū/ut Plinius
auctor est/ & Ptolemeus li. vi.

Plinius
Ptolemeus

M elicina insula est ī mari adriatico/ adiacēs Dal
maciæ ut lib. ii. refert Ptolemeus

Ptolemeus

M elita insula est in mari Siculo / haud lōge a Sici
lia/ in qua oppidum fuit eiusdem noīs. A quo
non lōge in pmōtorio fānum Iunonis erat. ut

etiam ī

M elos īsula est in mari ægeo cū oppido eiusdē
noīs/ ut. li. iiiii. Plinius refert: quā Aristides Mi
blida appellat. Aristoteles Zephyriā. Eam tra
dunt insularum esse rotundissimam.

etiam ī

M enix quē ab Eratosthene Lotophagites appelle
latur/ īsula ēst clarissima/ ex aduerso minoris
aphricæ/ ut li. v. Plinius tradit: quæ in lōgitudi
nē pāret. xxxv. M. pas. in latitudine .xxv. Op
pida habet duo. Meningen/ & Toiar.

etiam ī

M eonia regio est in minori asia/ quē deīde lydia
a Lydo filio Atys dicta fuit. Hæc sub altissima
Timoli mōris rupe sita est/ ut Dionysius refert.
Ex qua pactolus annis fluit arenis aureis. In cū
ius ripis cū uer aduenērit/ tanta cōtinuē cū mō
dulatione decantantes cygni audiūtur: ut nihil
iocūdius possit audiri. Et etiā emanat Enister/
ac iocūdiffīmis undis p regionē ipsā diffūdiē.
Mulieres quoq; per pulchras parit: quæ nōnuq;

Dionysius

Cygni de
cantāt

k ii

de more succictæ deauratæ ad lūbos zonā/ mi
rabiles in gyrū choreas ducere cōsueuerūt/ ubi
admixtæ florētis etatis puelle tanq; lasciuiētes
capreoli inter se saltant & colludūti cōmotaq;
a uentis paludamēta & saltādi ordo sonitum
quendā haud iniocundū efficere uidentur.

Meroe isula est in Nilo/ sub primo climate consti
tuta/ a Meroe eius insulæ metropoli cognomi
nata. Et ut scribit Diodorus li. i. Insulæ forma
scuto est psiinilis/ atq; magnitudine superat cæ
teras nili isulas/ quas circiter septigētas esse di
xit. Patet. n. lōgitudine stadiis tribus milibus/
latitudine mille. Ciuitates in ea sūt plures/ sed
cæteris nobilior Meroe/ in qua effodiūt aurū/
argētū/ æs/ ferrū. In sup & hebenū fert/ lapidūq;
multiplex genus/ distatq; a Syene/ teste Plinio
li. ii. qnq; milibus stadiis. In ea bis in āno ūbra
rerū absūmit/ Sole scilicet tenēte. xii. partē tau
ri/ & q̄rtā decimā leonis: Vnde Lucanus li. x.
Ambitur nigris meroe foecunda colonis.
Letā comis hebeni/ quæ quāuis arbore multa.
Frondeat/ æstatem nulla sibi mitigat umbra:
Linea tam rectum mundi fert illa leonem.
Incolis eius/ ut lib. iii. Pomponius refert/ dimi
dio est protensior uita q̄ nostra. Horū foemi
nē mamas habent grandes & æquales infantī

Diodorus

Plinius

Lucanus

Pomponius

bus. De quibus Iuuenalis in satyra. Exemplo Iuuenalis
quodcūq; malo.

Quis tumidū guttarū mirat in alpibus: & quis
In meroe crasso maiore infante mamillam.?

Eius quōdā insulæ ac totius æthiopie & ægyp-
ti īperiū tenuit Sabba regina sapiētissima/ quæ
ut Solomonis sapientiā audiret/magno comi-
tatu per ethiopiam/ægyptumq;/ac rubri maris
littora hierosolimā prexit.

Moesii populi sūt trans Danubiū fluuiū panno-
nibus finitimi ut Cornelius Tacitus refert.

Messenia regio est in pelopōneso teste pōponio
lib. ii. in qua est ciuitas Messene & Methone.

Mesopotamia regio est maioris asiae ī medio Eu-
fratis & Tigris. Vnde & nomē assūpsit. Nā me-
sos græce latine medium/ & potamos fluuius.
Itaq; habet Tigrim ab oriēte/ & Eufratē ab occi-
dente: a meridie uero Babyloniā. Eufrates ori-
tur ī prefectura armeniæ maioris sub radicibus
montis/ quē campotē appellāt. Araxes eodem
monte quo Eufrates. vi. M. pass. interuallo de-
fertur in caspium mare. Tigris quoq; oritur in
eadem regione/ fonte cōspicuo/ in planicie: &
a celeritate tigris uocatur. Mare persicū influit/
ut. li. vi. plinius auctor est. Mesoporamiā opi-
mat Eufrates/ teste Solino/ annuē inundatio-

Cor. Ta.
Pōponius

Plinius

nis excessibus ad istar amnis egypti terris sup
fusus inuecta soli foecunditate. Quaecumq; eufra
tem bibūr gētes diuerso nitēt lapide. Ea regio
plerūq; Seleucia dicta ē ut Plinius refert libro
vi. capitulo ultimo.

Mycone insula est una ex cycladibus uicina De
lo/ ita ut Apollo ipsā Delon diu fluctuārem
& p mare errantē mycone celsa gyaroq; reuin
xit. Ut Maro cecinit. Sed ueritas lōge alia est:
ut in. iii. Virgilii scribit Seruius. Nā hæc insula
terremotu diu laborauit. Quo cessāte ē myco
ne gyaroq; uicinis iſulis populi uenerunt qui
eā tenerent & incolerent.

Mygdonia pars est macedoniæ littoralis/ incipiēs
ab Enea ciuitate/ & usq; i thermopōtū seu ther
micū sinū protēdi. In hac Niobe filia Tantali
uxorq; Amphionis i saxum cōuersa fingeſ. ut
Quidius in. xiii. epistola heroidum.

Quęq; supba parens saxo p corpus aborto
Nunc quoq; mygdonia flebilis astat humo.

Hęc teste Diodoro li. v. filios septē & rotidē fi
lias peperit sūmo decore præstātes. Vnde tali
prole supbiens admodū gloriabaſ: preferēs se
Latonæ Apollinis & Dianæ matri. Itaq; Lato
nam ira motā ferūt Apollini ut Niobis filios:
Diane ut filias arcu interficerēt mandasse. Qui

Plinius

Seruius

Quidius

Diodorus

matri obtemperauerunt.

Mysia ^{vel moesia} p[ro]vinciae europæ iter Daciæ & Thraciæ sita.

Est autem duplex, superior & inferior: quas teste Solino maiores nostri æquo iure Cereris horreum noīabant. In ea autem parte quæ ponto ad iacet nascitur herba, qua cum oleum inficitur, quod uocat medicū. Hoc ad incendiū excitatum si obruere aqua gestias, ardet magis: nec alio sopitur, q[uod] iactu pulueris. Mysie superioris ciuitates insignes, ut refert Ptolemæus, sunt Rhetaria & Scupi. Mysie inferioris Odessus & Oescus. Ambæ sitæ sunt prope Danubium.

Est etiam mysia in asia regio phrygiæ adiacens helesponto, ut li. v. Plinius refert: in qua ciuitas est Moesia haud lôge a Troia, ut scribit Seruius sup primo geor. Est autem maior & minor, ut lib. v. scribit Ptolemæus.

Mitylene insula est in egeo mari nobilis & q[uod]nq[ue] oppidis clara. Alio nomine lesbos cognita, ut de illa superius scripsimus.

Mitterin insula est ultra britanniam sex dierum navigatione, ut libr. iiiii. Plinius refert: in qua candidum plumbum proueniat.

Molossa regio est Europæ, quæ postea Epirus dicta fuit. Vnde Ouidius in primo metha.

Nec contentus eo est: missi degēt molossa

Solinus

Ptolemæus

Plinius

Seruius

Ptolemæus

Plinius

Ouidius

Obsidis unius iugulū mucrone resoluit.

In ea bonos canes nasci multi uoluerunt. De quibus Horatius in epodo.

Nā q̄lis aut molossus/aut fuluus laconica uis.

Pastoribus agam p altas aure sublatā.

Niues quæq; precedat fera.

Et Virgilius in. iii. georg.

Nec tibi cura canū fuerit postrema! sed una

Velocis sparthæ cátulos/ acremq; molossum

Pascēs ero pingui. Cæterū ī cane sparthano

seu laconico uelocitas/in molosso fortitudo
laudatur.

Mona insula est Angliæ seu Britanniaæ/ quæ teste

Cornelius Tacitus Cornelio Tacito/ incolis est ualida/ & recepta
culū perfugarū. Est etiā eiusdem noīs îsula in
Rheno fluuio/holandriæ ac phrisię pxima.

Mossini populi sūt ī asia uersus septētrionē/ quæ ut

Pōponius Pōponius refert. li. i. turres ligneas subeūt: no
tis corpus omne p̄signant: p̄patulo uescun̄t/
pmiscue cōcūbūt/ & palā reges dēligūt/ uincu
lisq; arctissima custodia tenent. Atq; ubi culpā
praeue ī perando meruere/ inedia diei totius affi
ciūt. Populi sūt asperi/ iculti/ pnoxii appullis.

Monsferratus regio ē italiæ: cuius fines sunt/hinc

Padus/ īde Apenninus & Tanarus amnis. Et su
periori parte mōtes pximi Moncalerio: ubi pe

demontiū incipit. Ora ē pluribiis uicis & castellis insignis. Suntq; in ea Gassimum & Moncale rium oppidā ac Salutia illustriū Marchionum eius cognominis patria. Regio ipsa marchionibus est subdita in italia nobilissimis qui ex Paleologis Cōstantinopolitanis impatoribus oriundi circiter annos ducētos eā possiderūt.

N

NABATHEA regio est asiae inter Iudeā & Arabiā: & est pars Arabiæ ut qbus dā placet/a Nabaoth Hismaelis filio cognominata. Ouidius lib. metha. i.

Ouidius

Eurus ad aurorā nabatheaq; regna recessit. Ea olim regio mittebat elephantes. de quibus Iuuenal is.

Iuuenal is

Dentibus ex illis quos mittit porta syenes
Et quos deposuit nabatheo bellua saltu.
In ea est oppidū petra noīe: circūdatū mōribus
inaccessis amne interfluentis ut lib. vi. Plinius
refert.

Plinius

Narbonēsis regio ē galliæ/ cuius īcolas antea cel tas noīabant. Et ab his uniuersos gallos a græ cis Celtas appellatos ob eorū claritatē Strabo libro quarto opinat̄. De ea regione in gallia latius scripsiinus.

Strabo

Naricia insula est in mari ionio: quam tradunt fuisse ex regno Vlyxis.

Dionysius Nasamonii populi fuerunt libyæ: ut Dionysio placet: quos traduit ab Ausonio Iouis filio fuisse interfectos: cuius patrem contenerent.

Nauaria pars est hispaniæ septentrionalis: quæ uersus arcton Vasconibus adiacet. Ad meridiem uero Tarraconiæ habet regionem. In ea fuerunt Augusta & pampilonia opulètissimæ hispaniæ

Carolus maginus urbes: quas Carolus magnus quondam uicariatas prædæ militibus dedit. Ibi regnum Nauarriæ: in quo regnâtem Floriū idem Carolus bello supauit. Ibi Feracutus gigas ferocissimus qui perid tempus mediterraneo mari in auxilium Florii uenerat: & a quo omnes pene Caroli Duxes singulari certamine uiicti sūt: tādē a Rolādo

Rolandus Caroli nepote ea tempestate uiro omnium fortissimo interfectus est.

Naxos insula ē in mari egeo: una ex cicladibus quæ omnes alias uini fertilitate exuperat. Vnde Virgilius .iii. Ænei. Bachatāq; iugis naxon.

Neruii populi fuerunt inter belgas maxime feri: quos Sabis & Scaden flumina irrigant. Nullus ad eos Mercatoribus aditus erat/ nihil uini reliquarūq; rerū ad luxuriā pertinētiū pariebātur inferri/ ne eorum animi elanguesceret/ uirtusq;

remitteretur. Magnæ uirtutis homines. Maius
discrimen quod unquam Cæsar habuerit in to-
ta gallia aut germania apud hos fuit. Nam cū
exercitum eius in fugam uerteret: Cæsar rapto
e fugientis manu scuto in primamq; uolitans
aciem prælium restituit. Quod solum in extre-
ma spē salutis imperatori licet. Nunc tornicen-
ses dicti. De his Cesar meminit in secundo co-
mentariorum.

Neuri populi sūt scythie europæ q; estatis tēponi
bus i lupos trāsfiguran̄: deinde exacto spatio
in pristinā formā reuertun̄. Mars illis ut Pōpo-
nius refert deus ē. Pro simulachris enses & tē-
toria dedicant: hominesq; pro uictimis habēt.
Lignorum egentes ignes ossibus alunt.

Nisyrus insula est i mari ægeo quā circa Coum
esse tradiderunt. Est aut optimi uini ferax.

Nomades populi sunt in scythia europe q; uagi
pecorū pabula sequun̄: atq; ut illa durat: ita
diu statam sedem agunt. Sunt & Nomades in
æthiopia cinocephalorum lacte uiuētes ut Pli-
nius refert lib. vi.

Noricū puincia ē in europa ut li. ii scribit Ptole-
mēus. Limites hēt ab occasu Enū fluuiū q; me-
dius ē inter Vindelicos & Noricos. A septētrio-
ne danubiū. Ab ortu solis mōtē Cetiū qui pan-

Pōponius

Plinius

Ptolemeus

noniā superiorē disterminat a Norico. A meridie
mōtē Curuancā q̄ est sup istriam. Eā nūc regi
onē pleriq; Bauariā appellāt. Vrbes ī ea i signes
Aredata/Claudoniū/Sianticū/Celia/Badacū/
Virunum/Taurnia/Aguntū/Viuana/Claudia
Monia.

Robertus
Normādia regio ē galliæ ultra sequanā flumē si-
ta. Viri ī ea sūt bellicosū/q̄ quondā igne ferroq;
p̄ galliā debachantes/a Carolo magno multis
prēliis attriti christi fidē susceperūt. Ex ea regio
ne fuisse tradūt Robertū Guiscardi/uirū rei bel-
licę gloria i signē. Qui apuliā/calabryā/ & Si-
ciliam deuicit. Alexiumq; gr̄ecorum imperatore
bello superauir.

Noruegia regio est ī europa septētrionalis & fri-
gida/uersus oceanum germanicum sita.

Pōponius
Numidia puincia est aphrice/inter mauritaniā &
aphricā minorē posita/ Massinissæ clara noīe.
In qua & Jugurta regnauit. Numidæ ut scribit
Plinius li.v. Nomades dicūt a pmutādis pabu-
lis/mapalia sua hoc ē palustres domus circūfe-
rentes. Nec prēter marmoris numidici/ferarūq;
puentū aliud i signe haber. Ea regio/ut Pōpo-
nius scribit li.i. spatio agustior ē/q̄ mauritania.
Verū & culta magis & ditior. Vrbiū quas hēt
maxime sūt Cirtha pecul a mari/quodā Regū

domus & Siphacis cū foret opulētissima. Iola
ad mare aliquādo ignobilis: nunc qā Iubæ Re
gia fuit, & q Cesarea uocatur illustris. Numi
dia teste Solino, qua parte silvestris ē, feras edu
cat. Qua iugis ardua equos alit. Eximio etiā
marmore p̄dicator. Numidici ursi forma cete
ris pr̄stant, rabie duntaxat & uillis profūdio
ribus. In ualidū ursis caput. Vis maxima in bra
chiis & lumbis. Insidianē aluearibus apū. Ma
xime fauos appetūt: nec audius aliud q̄ mella
captant. Domitius Aenobardus ursos numidi
cos centū, & totidē ethiopas uenatores ī circo
Romano edidit. Idq; spectaculū inter memo
rables titulos annotatur.

Solinus

O EBALIA regio est in pelopōneso, que
& Laconia dicta fuit ab Oebalo laco
nīæ Rege cognōiata. De qua Statius

Statius

in achilleide.

Soluerat oebalio classem de littore pastor

Dardanus.

Et eōdē noīe urbs est in italia iuxta Tarētū ab
Oebalo Telonis regis Capreæ filio sic nūcupa
ta. Vnde Virgilius in. iiii. geor.

Namq; sub oebaliæ memini meturibus altis

Virgilius

Qua niger huinectat flauētia cultā galesus.
Corytiū uidisse senē.

Est at galesus fluuius.
Tareto p̄ximus p̄ quinq; milia p̄assuū ubi han-

nibal castrametatus ē/cū arcē tarētinā obsedit.

O echalia fuit Laconię pars/ i qua eiusdē noīst est
ciuitas: quam hercules euertit. ut Virgilius re-

fert. viii. enēidos.

Vt bello egregias idem disiecerit urbes.

Troiamq; oechaliām q; ut duros mille labores
Sustulerit.

Oenotrii populi fuerūt i italia/ quæ & ipsa Oeno-
tria appellata fuit ab Oenotro Sabinorū rege.
Est autem ea regio in Bruciis sita/ ut libro sex-

Strabo

to Strabo auctor est.

O gygia īsula est īter phoeniciū & syriū mare/ ab
Ogygio thebanorū Rege cognōiata/ sub quo
primū diluuiū fuissē Varro testatur ī tertio de-

re rusticā.

Plinius

O onē īsule sūt ī oceano septētrionali/ ī qbus ut
Plinius refert li. iii ouis auium & auenis ī colæ

uiuunt.

Plinius

O phiogenes populi sūt ī hellespōto/ q; ut Plinius
refert li. vii serpētūm ictus cōtractu leuare soliti
sūt/ & manu ī posita uenena extrahere corpori.

Pōponius

O rchades insulæ sūt oceani septētrionalis/ ultra
britanniā numero: xxx; ut Pōponio placet/ an-

gustis inter se ducte spatiis. Harū numero tres i
uacant homine: ut Solinus refert, nō habet sil
uas: tantū uinceis herbis inhorrescunt. Cætera
earū nudæ arenæ & rupes tenet. Ab eis Tilem
usq; qnq; dierū ac noctiū nauigatio est.

Solinus

Ordolucæ populi fuerūt in Anglia arduis montibus
pximi: apud quos ut Tacitus refert Hostorius
dux romanus Carataccum in Anglia imperan
tem prostrauit.

Tacitus

Ortygia insula ē in mari egaeo, quæ alio noīe Delos
dicit: in qua Latona Coe Titani filia Diana &
Apolline pepit. In ea teste Solino primū uise sūt
coturnices: q̄s græci ortygiæ uocant: Nos a sono
uocis qualias dicimus. His ueneni semē gratis
simus cibus: ut Plinius attestat li. x. Quā ob
causā eās dāna ueremēsis: simulq; comitiale pp
mortibū: quē solæ aīaliū sētiūt præter hoīem.

Solinus

Ortygia eodē noīe insula fuit circa siciliā ex oppo
sito ad plēmyriū Siciliæ fluuiū: de q̄ Vir. iii. en.

Virgilius

Sicanio præterā sinu iacet insula contra

Plēmyriū undosū nomē dixerē priores.

Ortygiā alpheū fama est: huc elidis amneū.

Occultas egisse uias subter mare: qui nunc

Ore arethusā tuos siculis cofundiūt undis.

Ossissimi populi iter celtas ex maritimis ciuitati
bus oceaniū attigeribus pximi uenetis numerat

Póponius in prouincia Turonensi regnoq; frācorum siti.
Horum littora britānico sunt mari aduersa/ ut
Pomponius refert.

Póponius

Plinius

Póponius

Herodotus

Plinius

P ALAESTINA prouincia est in Syria/ Ara
bię contermina: dictaq; a Phileſtin ur
be/ quę i ea metropolis est/ ut Plinius
refert libr. v. In ea est Gaza urbs ingens & mu
nita admodū/ ut Póponio placet. Gaza persa
rum lingua ḡraniū uocatur. Et inde nomen est/
q; cū Cambyses Rex persarū armis ægyptū pe
teret: huc belli & opes & pecuniam intulerat:
Est nō minor Aschalon. Est Iope/ ante diluuiū/
ut ferunt condita.

P allene regio est in littoribus Macedonię/ iuxta
Sitoniam/ ut lib. vii. ostendit Herodotus. In ea
has urbes esse dixit. Potideā/ Aphitiā/ Neapo
lim/ Aegam. Pallene fuit Protei Regis & Vatis
maximi patria. ut. iiiii. geor Virgilius scribit..
Hic nunc ḡmathię portus patriāq; reuisit
Pallenem. Est etiā eodē noīe ciuitas in Acha
ia/ ut scribit plinius. li. iiiii.

Phalisci populi fuerūt etrusci/ qui potissimum Iu
nonem colebāt. Ibi fuit urbs Mons phaliscorū
dicta: quā nunc corrupte Mōtemphlasconem

appellant. In phaliscorū agro ut plinius scribit
li. vii. familiæ quædā fuerūt hirpiæ uocatæ quæ
sacrificio anno sup ambustā ligni struem am-
bulantes nō adureban̄t.

P almirena regio est Syriæ ut libr. v. scribit Ptole-
mœus quæ multas habet ciuitates: quarum me-
tropolis est palmira urbs nobilis sicut diuinitati
solo & aquis amoenis uasto undiq; abitu: in
qua regnauit Zenobia fœmina clarissima quæ
a Ptolemeis egyptiorū regibus duxit originē
græcis ac latinis litteris doctissime erudita/ uir-
tute pudicitię ac rei bellicæ gloria iſignis: quæ
post Saporē Regē persarū Mesopotamia fuga-
tū atq; deuictū post multas uictorias & trium-
phos/rādē ab Aureliano Augusto cū duobus
filii capta Romā intriūphū ducta est. Ut autē
scribit Eusebius de tēporib; Zenobia haud
longe ab Antiochia uincit: quæ occiso Odena-
to marito/oriētis tenebat impiū. Aureliani Ro-
mæ triumphatis Zenobia currū p̄cessit. Quæ
in urbe sūmo honore cōsenuit; a qua zenobia
familia nuncupatur.

P amphiliæ regio est minoris alie Cilitie cōtermi-
na: a qua mare illi adiacens paphilicū noīatur.
In ea teste Pōponio est Melas nauigabilis flu-
uius: oppidū Sida & alter fluuius Eurymedō.

Plinius

Ptolemeus

viii. 4

Zenobia
Regina

Eusebius

Pōponius

apud quē Cymonis atheniēsū ducis aduersus
phoenicas & persas naualis pugna atq; victō
ria fuit. Est Perga oppidū & templum Dianę
quam ab oppido pergeam uocant.

Virgilius **P**anchaia regiūcula ē Sabaei i arabia/ quæ tota are
nosa est: & i qua arbores spōte natę thura emit
tunt. De qua Virgilius in. ii. geor. Totaq; thuriferis panchaia pinguis arenis.

Pōponius **P**anchai populi fuerunt teste Pōponio deserta
Sabaei habitātes. Et quia serpētibus uescuntur
ophiophagos uocant.

Prolemeus **P**annonia puincia est europæ/ ut li. ii. scribit Prole
mēus. Et ē duplex/ superior & inferior. Superior
ab occāsu limites habet mōtem Cetiū: qui me
dius est inter Noricū & ipsā pānoniā. Ab ortu
habet pānoniā inferiorē/ cui iuncta est. Inferior
ab ortu & septētrione Danubio cingit. Nostra
etas ungaros uocat. In ea teste Plinio/ colonię
Mona/ Siscia/. Amnes clari & nauigabiles i Da
nubiū fluunt Draus & Sauus. Populorū capi
ta. Serretes/ Serapilli/ Iasi/ Sandrizetes/ Colapia
ni/ Breuci.

Strabo **P**andana & Pontia insulæ sunt in sinu Caietano
inter se paruī distantes! sed a cōtinenti ducen
tis quīnnquagīta stadiis. Quas Strabo dixit
paruas esse sed pulchre habitatas.

P andataria insula est in mari tyrreno: ut libro se
cundo refert Prolemeus.

ptolemeus
plinius

P andore gens ē in conuallibus indiē: ut Plinius
refert libro. vii. annos dūcētos uiuens / i iuuēta
cādido capillo: qui in senectute nigrescat.

P hanesii populi sunt in quibusdam insulis ocea
ni septentrionalis: quorū aures / teste Solino: in
effusā adeo magnitudinē dilatātur: ut reliqua
uiscerum illis contegant.

Solinus

P aphlagonia regio est minoris Asiae: quæ ut So
linus scribit: Cytoro monte cōsurgit: porrecto
in spatiū trium & sexaginta milium / insignis
loco Eneto / a quo ut Cornelius nepos phibet
paphlagones in italiā transuecti / mox Vene
ti sunt nominati. Plurimas in ea regione Mile
si considerunt. Eupatoriam Mitridates / quæ
subacta a pompeio / Pompeiopolis dicta ē. Cy
torus autem nōs buxo est fertilis / quæ uēto
mota eſtus imitatur undarum. De qua Virgi
lius secundo georgicorum.

Veneti
urbes

Virgilius

P arabos insula est parua contra Phoenicem. Et
teste Pomponio / quantū patet / rota oppidum
frequens.

Pōponius

P Aradisus locus est in oriente / longo tractu ma
ris distans a continente / ut Isidorus libr. xiii.

Isidorus

I ii

Iosephus ethymologiarū refert & Iosephus libro primo
Augustinus antiquitatū iudeorū. Quem græci hortū dicūt
omni germinatione florēt. Et ut Augustinus
in dyalogo ad Orosiū scribit/ paradisus ī orīē
te situs est/ interiecto oceano & a nostro orbe
lōge remotus/ ī altissimo loco cōstitutus/ prin
gens usq; ad lunarem circulū. Vnde illuc aqua
diluūii minime peruenisse dicitur. Est aut̄ sub
equinoctiali circulo cōstitutus. ut Nicolaus de
lira super genesim scribit/ omniq; genere ligni
fructiferi cōsitus ē. Non ibi frigus/ nō estas/ sed
perpetua aeris tēperies. In hoc etiā ut idē Iose
phus refert/ est & uitæ plāratio/ & alia prudētię
quia cognoscere ź quid esset bonū/ quid uemā
lum. Rigaꝝ uero hortus ab uno flumine circa
omnem terram undiq; pfluente/ & in quatuor
diuiditur partes. Phison nomen est uni nūc
ganges eductus in indiam/ qui in pelago late
diffunditur. Alteri nomen Eufrates. Tertio ti
gris/ qui in mare rubrum feruntur. Quartus ē
Geon: qui per æthiopiā/ ægyptumq; decurrēs.
a græcis Nilus appellatur. Hic locus post pec
catum primi hominis interclusus est/ nec ulli
animantiū datur aditus illuc comeādi. Adam
igitur primus homo ipsa die qua créatus est/
circa horam nonam de paradiſo ejectus est.

Parrhasia regio ē in pelopōneso: quē nūc Archa dia dicitur. Vnde parrhasium pro Archadico dicimus. Virgilius.

Virgilius

Parrhasio dictum panos de mōte lycei.

Et Ouidius.ii. de fastis.

Ouidius

Altaq; trozene parrhasięq; niues.

Ea regio patria fuit Lycaonis Archadiæ regis Titani & terre filii: ut poetę loquuntur. In ea est mōs Lyceus: i quo bicornis Fauni tēplū fuerat Lyceus mōs a quo lycea ludrica illi sacrata: a nobis luperca lia dicta sūt: testāte Ouidio libro fastorum .ii.

Ouidius

Quis uetat archadico dictos a mōte lupercos
Faunus in Archadia templa lyceus habet.

Fiebāt autē nephastis diebus mensis februarii: quē piacularem dixerunt. Vnde Ouidius.

Ouidius

Februa romani dixerūt piacula patres. Et subdit
Tertia post idus nudos aurora lupercos.

Aspicit: & fauni sacra bicornis eunt.

Dicitur autē bicornis Faunus/ hoc est Pan deus naturę/ quia haber cornua in radiorum solis & cornuū Lunę similitudinē. Fuit et parrhasius: teste Plinio li. xxxv. pictor celeberrimus Ephesi natus/ qui primus symmetria picturæ dedit/ primus argutias/ uultus elegatiā/ capillorū artificiū cōperit. Idē descēdisse cū Zeufide pictore i certamine tradiſ. Et cū Zeufis detulisset Vuas

Parrhasius
pictor

Zeufis

pictas tāto successū: ut in scēnā aues aduolarēt:
ipse detulit linteū auibū pictum: ita ueritatē re
presētatis: ut Zeufis palmā parrhasio cōcederet.

P aropanisades puincia est Asię: ut lib. vi. scribit
Ptolemeus Ptolemeus: quæ ab oriēte parte Indie: ab occa
su Aria terminaę: a meridie Arachosia. Eius in
signes ciuitates sūt Naulibis & Carura.

P aros insula est una ex cycladibus marmore no
bilis/qđ cādidiſſimum gignit. Vnde Virgilius
iii. ēne. Niueāq; paron. Et Ouidius in. iii. meta.
H̄eret ut e pario formatum marmore signum.
H̄ec prius Minoia dicta est/ ut Solino placet.
Nam sublata a Minoe/ quoad i creticis mansic
legibus/ Minoiam uocabant. Pr̄eter marmorā
dat & sardum lapidem/ qui inter gemmas uilis
simus dicitur.

P haros fuit olim parua insula contra Nilī hostiā
palmis abundans/ ab nauclero Menelai/ cui id
nomen erat/ sic cognominata/ quę postea/ teste
Pomponio/ Alexandrię quæ illi apposita iacet
ponte coniungitur. Olim/ ut Homericō carmi
ne pditū est/ ab eisdē oris cursu diei abducta.
Vnde & Lucanus in x. pharos īsula quōdā.
In medio stetit illa mari sub tempore uatis
Protheos. at nūc est pelleis proxima terris.
In ea ut scribit plinius li. xxxvi. maxima turris

Virgilius

Ouidius

Pōponius

Lucanus

fuit nauigantibus lumen exhibens / a Philodelpho rege cōstructa / quæ iter spectacula mūdi cōnumeraēt. Nā sup q̄tuor cācris uitreis locata fuit. Alii ab Alexandro Magno constructam tradiderunt.

Pharia isula ē i mari adriatico / adiacēs dalmatię / ut li. ii. refert Prolemeus / i qua ē ciuitas eiusdē nominis.

Pharsalia puincia ē europæ / a Pharsalo duce nomē fortita: quæ regio sēpē nomē a uariis prīcibus mutauit. Nā ab æmathio æmathia dicta ē. Tessalia a Tessalo. Macedonia a Macedone. Postremo a Philippo Rege cāpi philippici appellati sunt. De ea in Macedonia & Tessalia latius scripsimus.

Parthia puincia ē asie / quæ ab ortu hēt Arios: a meridie Carmaniā: ab occasu Medos: a septētrione Hyrcanos ut. lib. vi. plinius refert. Parthorū regna duodeuiginti sunt omnia circa duo maria / rubrum a meridie / hyrcanū a septentrione. Fuerūt autē exules scytharum / ut Iustinus scribit libr. xli. Nam scythico sermone parthi exules dicuntur. Omnes equitare & sagittas emittere magna idustria liberos docēt. Pugnas admirabili ardore inēsūt / sed diu pugnare nō ualētes i ipso ardore certaminis prēlia deserunt / ac

post pugnam ex fuga repetunt: & cū maxime
uicisse te putas: tunc tibi discriminē subeundū
sit. De quibus Virgilius. iii. geor.
Fidentēq; fuga parthū uersisq; sagittis.
Cominus in acie prēliari nesciūt: obseſſasq; ex
pugnare urbes. Pugnāt aut̄ pcurrentibus eq̄si
aut terga dāribus / s̄q; etiā fugā simulāt: ut in
cautiores insequētes hēant: dicēte Lucano.
Pugna leuis / bellūq; fugax / turmēq; uagātes /
Et melior cessisse loco q̄ pellere miles.
Illita terra dolis. nec martē cominus unq;
Ausa pati uirtus! sed lōge tendere neruos
Et quæcūq; uelint pmittere uulnera uētis.
Apud illos / ut idē Iustinus scribit auri argētiq;
nullus nisi ī armis usus. Vxores singuli plures
habent: nec ulla delicta adulterio grauius uin
dicant. Quā ob ūem foeminis nō conuiuia tan
tum uirorū! uerū etiā conspectum interdicūt.
Carne nō nisi uenatibus quęſira uescūt. Equis
omni tempore uectan̄: illis bella / illis cōuiuia
illis publica ac priuata officia obeūt. Sepultura
uulgo aut auium aut canū laniatus est. Nuda
demū ossa terra obruūtur. Natura taciti. Ad fa
ciendum q̄ ad dicendū promptiores. Proinde
secūda aduersaqq; silentio tegunt. Principibus
metu non pudore parēt. In libidine projecti:

Virgilius

Lucanus

Iustinus

Parthorū
mores

In cibum parcit. Fides dictis promissisq; nulla: nisi quatenus expedire. A Romanis tribus bellis p; maximos duces lacesciti/ soli ex omib; gentibus nō solū pares! uerū etiā uictores fuisse. Oppida insignia parthorū. Ab occasu Issatis & Calliope. Ab oriēte æstiuo Pyropum. Ab hyberno Mania: in medio hecatompylos. Arsace regio. Nisea. Parthiene nobiles. & Alejandro polys a conditore dicta/ ut li. vi. plinius refert.

P harusi populi fuerūt in aphrica uersus oceanū occidentalē: qui/ ut lib. iii. pōponius scribit/ ali quādo redēte ad hesperidas hercule dites fuerunt: nūc inculti. Et nisi q; pecore alunē/ admōdū iopes. Hic iā letiores agri amoeniq; saltus.

P athmos insula ē in mari ægeo/ que teste plinio libr. iiiii. patet circuitu. xxx. milibus passuū. In ea Ioannes apostolus scripsit Apocalypsim: q; liber a nostris reuelatio dici potest.

P atrimoniū sancti petri regio est thuscię: quā in maritimis inchoare tradunt. In ea Soana oppī dū/ Sancta Flora/ Aquapendēs/ Grinte/ Sāctus Laurentius/ Bulsenā/ Martha/ Castrum ciuitas/ Tuscanella oppidū opulētissimū/ Monsflasco nus/ Balneum regiū/ Vrbs uetus/ Orta ciuitas uetus/ Ciuitas castellana olim Vehientana urbs/ Castrū nouū/ Galliensiū oppidū/ Nepe/

plinius

Pōponius

plinius

Viterbiū Surianum oppidum: quod arcem ha
bet munitissimā Vetrala Sutriū Roncilionū
Crapalica Bachane uetus tū nominis locus. Et
alii complures.

Phēaces populi fuerūt Corcyre īsulæ sub dictio
ne Alcinoi regis: de quibus Virgilius. iii. ēnei.

Protinus aereas phēacū ascēdimus arces.
Et Iuuenalīs.

Iam uacui capitis populū phēaca putauit.

Fuit autē Alcinous rex phēacū iustissimus dili
gēs q̄ hortorū cultor. De quo Virgil. ii. georg.
Pomaq; & alcinoi siluę. Et Ouidi. in. xiii. metha.
Proxima phēacū foelicius obsita pomis
Rura petunt.

Ad Alcinoū naufragus uenit Vlices: q̄ regio
cōuiuio suscep̄tus ē: errores q̄ suos enarravit:
discedēs q̄ multis ab eo muneribus donatus ē.

Pelasgia regio est europæ que prius thessalia di
cebat. Et ē circa extremā partē Macedoniæ uer
sus Achaiā. Pelasgi. n. dicti sūt a Pelasgo Louis
filio ut pleriq; uoluerunt.

Peligni populi fuerunt ī aprutio ubi erat Sulmo
oppidū Ouidi poetæ elegātissimi patria ipso
dicente in fine amorum.

Mantua Virgilio gaudet: Verona Catullo:
Peligne gentis gloria dicar ego.

Virgilius

Iuuenalīs

Virgilius
Ouidius

Ouidius

P elo pōnesus pene insula/ teste plinio li. iiii. puiss
cia est europei/ haud ulli terrenobilitate postfe
rēda/ inter duo maria/ ægeum & Ioniū: platani
folio similis: a Pe lope Tantali regis phrygū fi
lio denominata. Quę propter angulosos rece
sus qngēta sexagita tria milia passuum colligit:
Angustias siue isthmū pelopōnesi pfodere na
uigabili alueo tētauere Demetrius Rex/ Cesar
dictator/ Domitius Nero: ifausto (ut omnium
exitu patuit) ince pto. In ea Corithus/ Argos/
Mycene/ Lacedēmon/ patre/ Malea promonto
riū/ Epidaurus. Regiones Laconia/ Archadia/
Sicyonia. Ibi quoq; fuit Tirynthia urbs Argo
proxima: ex qua cum natus & educatus fuerit
Hercules/ dictus ē Tirynthius ut Macrobius pla
cet. Fuit aut̄ Iouis ex Alcmena filius: cuius lau
des & duros labores Virgilius ænei. viii. elegā
tissime descripsit.

Plinius

Hercules
MacrobiusVirgilius
Labores
Herculis

Hic iuuenu m̄ chorus/ ille senū q̄ carmine laudes
Herculeas & facta ferat. ut prima nouerç
Mōstra/ manu gemiosq; premēs eliserit agues.
Ut bello egregias idē disiecerit urbes
Troiāq; oechaliāq; ut duros mille labores
Rege sub Euristheo fatis iunonis iniquæ
Pertulerit. tu nubigenas inuicte bimēbres
Hileūq; pholiūq; manu. tu cressia mactas

Prodigia. & uastū nemeę sub rupe leonem.
Te stigii temere lacus te ianitor orci.
Ossa sup recubās antro semesa cruento.
Nec te ullae facies: nō terruit ipse typhoeus
Arduus arima tenēs. nō te rationis egentē
Lernęus turbā capitū circūstetit anguis.
Martialis li. viiiii. epygrāmatuim hęc sup addit.
Si cupis alcidę cognoscere facta prioris:
Disce. libyn domuit. aurea poma tulit.
Peltatā scythico discussit amazona nodo.
Addidit archadico terga leonis apro.
Aeripedē siluis ceruā. stymphalidas undis
Abstulit. a stygia cū cane uenit aqua.
Foecundā uetuit reparari mortibus hydrā
Hesperias tusco lauit in amne boues.
Quidā uero nō tirynthium! sed thebanū Her
culem dixere. Quatuor aut̄ fortitudine prestā
tes Hercules legimus: Tirynthium/argiuū/the
banum/& libym.

Pentapolis regio est iter palestinā & arabiā sita:
quę a quinq; ciuitatibus cognomen assūpsit.
Olim foecunda & uberrima fuit; nūc aut̄ deserta
atq; exusta. Nā p scelere incolarū de cælo ignis
descendit/ qui regionē illā in cineres æternos
dissoluit. Et ut Solinus scribit/ eam regionem
de cælo tactam testatur humus nigra & cinere

Solinus

soluta. Duo ibi oppida Sodomū noīatum alterum: alterū Gomorū. Apud quæ pomū quod gignit habeat licet specimen maturitatis mādi tamen nō potest. Nā uelleū pressā factū fumū exhalant & fatiscūt in uagū puluerē quasi ad huic ardeat. Est etiā pentapolis regiō i libya a quinq; ciuitatibus sic dicta. Quę & Cirenaica dicta ē: ut supra i Cirene pruincia scripsimus.

Peonia dudum fuit regiō ab herba peonia quę in illa abundat cognomiata: postea dicta Emathia. Sed eām iam esse partem macedoniæ Iustinius in. vii. scribit in qua regnasse ferē Telegonus pater Astriopei: cuius troiano bello inter clarissimos uindices urbis nōmē accepimus.

Persis siue persia prouincia est asie quæ teste Ptolemeo li. vi. terminatur a septentrione Medis ab occasu Susiana ab oītu solis duabus Camaniis i a meridie parte sinus persici. Eius oppida insignia sūt Axima Persepolis Diōspolis & Marasium. Cognomē sumpsit a Perseo anti quo rege. Ibi primū inuenta ē ars magica. Ad eam Nembroth gygas post confusione lingua rum abiit: persaq; ignem colere docuit. Oēs enī in ea regiōne Solē Deum esse dicit. Ab hac prouincia ut Plinius refert libr. xv. persica poma aduecta fuerunt. Et falsum est uenenata in

Iustinus

Ptolemeus

in. vii. 51

Plinius

Iustinus

persia gigni & poenarum causa a regibus trāſ
lata in ægyptum. Coaspis nobilis fluuius est
persidis regionis. Primus ex regibus persarū
reste Iustino li. i Cyrus fuit: qui deuicto Astya
ge ultimo Medorum Rege, imperiū Medorū
trastulit in persas. Cyrus itaq; subacta asia/uni
uersum oriētem in potestatem rededit. Ad po
stremum cū Scythis bellum itulisset, magnaq;
eos clade affecisset: Thamyris eo tempore scy
tharum Regina compositis insidiis ducēta mi
lia persarum cum ipso Rege trucidauit. Illudq;
memorable fuit/ q; neq; nuntius rāte cladis su
perfuit. Caput Cyri amputatum ī utrem huma
no sanguine repletum, cōiectum fuit cuīn hac
exprobratione. Satia te sanguine inquit, quem
siristi: cuiusq; insatiabilis semper fuisti. Regia
Cyri lapide cādido & uario extucta fuit, cum
colūnis aureis & lacunaribus, gēmisq; disticta.
Cōtinebat autē simulachrum cēli, stellis mican
tibus præsignatū, & cetera humanis mentibus
incredibilia. In perside quondam fuit Barbito,
oppidum; ī quo, ut Solinus restatur, mortales
universi odio auri coemunt hoc genus metal
licum; & abiiciunt in terrarum profūda: ne pol
luti usū eius auaritia corrumpat equitatem. In
ea regione lapidum tanta copia est, tantaq; di

Regia Cyri

Solinus

uersitas. ut longū pene sit ipsiſ vocabulis im
morari. In ea prouincia natā ferunt Sibyllā pri
mā cuius mētōnem fecit Nicanor qui res ge
ſtas Alexandri Macedonis scripsit. Eā de Chri
ſto hæc prēnūtiasse tradiderūt; Panibus ſimul
quinq; & pifcibus duobus hominū milia in he
remo quinq; ſatiabit; & reliquias tollēs duode
cim cophinos iimplebit in ſpēm multorum.

Pterophorus regio eſt apud ripheos montes/ut
lib. iii. plinius refert/pars mundi dānata a na
tura rerū/ & densa mera caligine. Neq; in alio
q; rigoris opere/gelidisq; aquilonibus cōcepta
culis. Pone eos montes/ultraq; aquilonē gens
foelix: quos hypboreos appellauere. Ibi credū
tur eſſe cardines mūdi/extremi q; ſiderū abitus.

Phoenicia regio eſt in syria/ a Phoenice rege ſic
cognominata. Iudeę cōtermina. Terra fertiliſ;
& frugibus foecunda. Phoenices tradunt litt
rarum gr̄carum fuſſe inuentores. De quibus
plinius lib. v. Gens phoenicū in gloria magna
eſt litterarū inventionis/ & ſiderum/ naualiūq;
ac bellicarū artium. Fama q; ppe eſt teste Cōrne
lio Tacito Cadmū claſſe phoenicū uectū rudi
bus adhuc gr̄corū populis eius fuſſe aucto
rem artis. Vnde Lucanus li. iii.
Phoenices primi(fame ſi creditur) ausi

Sibylla pñ
ma

Plinius

Cardines
mundi

plinius
cognominata

Cor. Ta;

Mansurā rudibus uocē signare figuris.
Et ut Pōponius scribit lib .i. Solers est hominū
gēnus; & ad belli pacisq; munia eximium/litte
ras aliasq; artes/ maria nauibus adire/ classe cō
fligere/ i peritare gentibus/ regnū preliūq; cōmē
ti. In ea est Tyros aliquando insula/ nunc an
nexa terris. Defecit ab impugnātē quondam
Alexandro. Est & opulenta Sydon: & anteq; a
persis capereſ/ maritimārū urbium maxima.
Est Carmelus mōs/ & Libanus mōs altissimus/
in quo thura legunē; cuius pārs quæ oriētem
spectat antelibanus uocatur.

P icenum regio est Italię/ quam a pico aue qui
olim in eorū uexillis cōsedisse fertur/ cognōia
ri uolunt: Nūc Marchia anconitana uocatur:
Incipit autē ab amnetroento. Asculū prāterla
bens usq; ad Isaurū fluijum/ qui nunc foliādi
citur. Et hinc apenīno/ hinc mari supo termina
tur. Eius clarissimæ sunt ciuitates. Pisaurū ciui
tas a Romanis cōdita. Fanūfortunę & Senagal
licę. Quas Senonū fuisse libro, iii. asserit Ptole
meus. Vrbinum uetus si noīs ciuitas p̄cēlebris
Federico duce/ Viro utiq; sūmis laudibus cele
brando. Qui & rerū gestarum gloria clarus/ &
litterarū studiis apprime eruditus fuit. Anco
na urbs uetus a Syracusanis conditai uini ac

Pōponius

Ptolemeus

frugum uberrima. Quę seruatę dudum liberta
tatis gloria decorač. Cuius portū Traianus im
perator insigni opere & tutissimū nauibus ex
truxit. Camerinū ciuitas in picentibus uetusſiſ
ſima. Firmū Romanorū colonia. Asculum ciui
tas uetusſiſima aliquando picentiū primaria.
Locus preualidus & munitissimus. Cui circū
ſtantes montes ſupereminent nullis penetrabi
les exercitibus. Ea genuit Ventidiū bassū ducē
Romanū: q̄ primus parthos fudit: & Nicolaū
iii. pōt. Ro. In hac regione ſūmo ī apenino eſt
cauerna īgēs Sibyllæ a uulgo appellata. Et pau
lo ſupius in Nursinorū agro lacus ille: quē ua
no ferunt mendacio pifcium loco dēmonibus
ſcatere.

P ygmei populi ſunt ī Arabſa minutū genus, ut
libr. iii. Pōponius refert. Quod pro ſatis frugi
bus cōtra grues dimicādo defecit. Sūt ibi mul
ta uolucriū multa ſerpentū genera. Ut autē ſcri
bit Plinius lib. vii. pygmei incolūt extrema mō
tium Indię/ ſalubri cēlo/ ſēperq; uernante/ mon
tibus ab aquilone oppositis. Quos a gruibus
infestari pdidit. Fama eſt inſidētes arietum ca
prarūq; dorsis/ armatos ſagittis ueris tempore
uniuerso agmine ad mare deſcendere: & oua
pullosq; earū alitū cōſumere: aliter futuris gre

Cauerna Si
byllę

Pōponius

Plinius

m i

- Gelius gibus nō resisti. Horū longitudo teste Gelio i
viii. acticarū noctiū non excedit pedes duos
& quadrātem. Quorū mulieres quīto anno pa-
riūt & octauo senescunt. Habēt singulare bellū
cōtra grues: & īpareſ aliquādo a gruibus p̄ aera
deportātur. De quibus Iuuenalī satyra. xiii.
Iuuenalī Ad subitas thracū uolucres/nubēq; sonorā
Pygmeus paruis currit bellator in armis.
Mox impar hosti/raptusq; p̄ aera curuis
Vnguibus a ſequa fert̄ grue. Si uideas hoc
Gentibus ī nostris/risu quatiere! sed illic
Quāq; eadē affidue ſpecten̄ prelia: ridet
Nemo: ubi tota cohors pede nō ē altior uno.
Plinius P ifidæ populi fuerūt in asia minori/quondā So-
limi appellati/ ut libr. v. Plinius refert. Quorū
colonia Cēsarea/ eadem Anthiochia. Oppida
Oronda/ Agalesos.
Plinius P sylli populi ſunt in aphrica/ ut plinius ſcribit li.
vii. a Psyllo Rege dicti. Horū corpori ingenitū
fuit uirus exitiale ſerpentibus. Et ut Solinus re-
fert/ Soli morsibus anguiū non interibant. Vn-
de Lucanus in viii. Gēs unica terras
Incolit. a ſequo ſerpētum īnoxia morsu
Marmaridē psylli: par ligua potētibus herbis.
Hi liberos protinus genitos ſerpētibus offere-
bāt. Si partus adulteri effēt/mox paruuli interi-

bant. Si pudici/a morte paterni sanguinis priuilegiū tuebaſ. Eam gentē a Nasamonibus sublatam prodiderunt.

Phrygia puincia ē in minori asia/quæ a phrygio amne/qui illam a Caria diuidit/ cognomen accepit. Ut alii uoluerunt a Phrygia Cecrops filia. Fuit autem Cecrops primus Atheniensium Rex. In hac est Dardania a Rege Dardano Iouis filio cognōata. Quæ postea a Troo eius nepote Troia dicta fuit: in qua fuit Ilion urbs toto orbe famosissima/ & a clarissimis poetis decantata. Phrygia Troadi subiecta est/ ut Solino placet/aquilonia parte galatiæ collimitata. A meridiana lycaonię/pisidiæ/migdoniæq; cōtermina. A parte qua dies medius est/ Ida mōs est& Timolus croco florentissimus. Amnis pactolus/ quē aurato fluore decurrere tradūr. Aliter Chrisooram uocant. In his locis animal nascitur quod bonacum dicūr. Cui taurinum caput/ ac corpus omne: tantum iuba equina. Ex ea originem duxit Sibylla nona: quē uaticinata est Ancire. Tuba de cēlo uocem luctuō ſā emitter. Tartareum chaos ostender dehiſcens terra. Venient ad Tribunal Dei Reges oēs. Deus ipſe iudicabit pios simul & impios. Tunc demum impios in ignem & tenebras

Solinus

Sibylla

mittet. Qui at pietate tenent iterum uiuent.

Ouidius Pythagusa insula est in mari tusco contra capaniam sita. In qua oppidum fuit quodam in colle situm; nomine pythaguse. Ouidius. xiiii. methamorphoses eorum geneae nauigationem describens ait.

In arim proclyratq; legit: steriliq; locatas.

Colle pythagusas. Hanc olim simiarum foecum dissimilam nonnulli tradiderunt.

Achilles Phthia regio est thessaliq; Achillis patria. Ut Briseis in epistola ad Achilleum apud Ouidium.

Quam sine me phthiis canescat equora remis.
Et uideam puppes ire relicta tuas.

Et Virgilius primo genei.

Virgilius Veniet lustris labentibus aetas;
Cum domus assarici phthiā clarasq; mycenas
Seruitio premet: ac uictis dominabit argis.

Ouidius Phocis parua fuit helladis siue achaie regio. De qua Ouidius in primo metha:

Separat aonias atteis phocis ab aruis

Terra ferax. Ea regio teste Pöponio libr. ii.

Apollinis Delphici oraculo famosa est. Nam in ea sub Helicone monte est ciuitas Delphi ubi erat templum ditissimum Apollinis. Fons Castalius, & Cephisus amnis Delphos præterfluens. In ea quoque mons Parnasus altissimus. De quo Ouidius primo methamor.

Mōs ibi uerticibus petit arduus astra duobus
 Nominē parnasus: supatq; cacumine nubes.
 Horū utiq; alter helicon/ alter Citheron appellatur.
 Helicon alio noīe Cirrha cognōiatus ē:
 & Citheron Nysa. Citheron Bacho sacer ē. He-
 licon Apollini consecratus.

P ontus puincia est asiæ minoris/ ut li. v. mōstrat
 Ptolemeus: quæ ab occasu ore pōti & thracio
 bosphoro. A meridie regione quæ proprie asia
 dicitur. A septentrione parte Euxini maris ter-
 minaē. Est autē bithinię coniuncta. Cuius ciuita-
 tes isignes. Calcedon/ Nicomedia/ Aparnia &
 Nicea. Montes clari: Orminius & Olympus. In
 pōto regnauit Mithridates/ qui magna ui ani-
 mi & corporis p̄reditus Nicomedem Bithinia:
 Ariobarzanē cappadocia expulit: græciā: insu-
 lasq; omēs excepto Rhodo occupauit. Eubo-
 iam/ & ipsum græciæ decus Athenas expugna-
 uit: Bellūq; cum po. Ro. p̄ quadraginta annos
 magna uirtute gessit/ adeo ut Italiā iam ipsāq;
 urbem Romam regius terror afflaret. Quē L.
 Cornelius Sylla duobus p̄eliis attriuit. Arche-
 laumq; eius p̄fectū cum centum. xx. milibus
 equitū cōtra Ro. exercitū uenientē ita uicit &
 supauit: ut uix decē prælio supessent.

P orphyris insula est in laconico mari/ qnq; mili-

Ptolemeus

bus passuū distans a maleq; promōtorio: quæ postea Cithera dicta fuit ob memorabile tēplū Veneri sacrum. Est autē Malea promōtoriū pē loponnesi regionis quod teste Seruio super. v. ēne. per quinquaginta miliaria in mare protenditur: ubi unda adeo sœua est: q; persequi nauigātes appareat. Vnde Statius li. vii. thebaidos Et rauce circūsonat ira maleq;. Et Virg. li. v. ēne. Ionioq; mari maleq; sequacibus undis.

Aſſumpsitq; nomen a Maleo argiuorum regeret qui super illo ditissimum construxit templum Apollini sacrum quod maleoticū appellauit.

P rochyta insula est in mari tusco cōtra Cāpaniā sita de qua Virgilius. viii. ēne. Tum sonitu prochyta alta tremit. Et Ouidius. xiii. metha. In arimem prochytamq; legit. Inarimes mons fuit qui terremotum passus hanc fudit insulā quæ ab effusione prochyta est nuncupata.

P roconessus insula ē in propōtide quam solam inter alias habitari pleriq; dixerunt.

P rosopis insula ē ut scribit Herodotus in delta nili in qua est Ciuitas Atarbechis.

P rouincia regio est gallie narbonēsis rhodano amni finitima: qui eam a celtis diuidit.

R

ENVNTIATA insula ē in ethiopico mari: quę ut Plinius refert li. vi. adeo diues ē/ ut equos talētis auri īcole pmutēt.

Plinius

Rhetia puincia ē europæ/ quæ ut li. ii. scribit Prolemęs/ ab occasu limites habet mōtē Adulam & fontes Danubii & Rheni. Ab ortu amnē ly cium/ qui in Danubium exit: & Rhetiam a Vindelicia diuidit. A septētrionali parte Danubiū. A meridie alpibus terminatur supra italiā extensis. Videlicet supra eam partem italiæ/ quæ gallia cisalpina dicitur: seu ut nostri uoluerūt/ Lombardia. Post Rhetiam uersus orientem se quitur Vindelicia/ cui Noricū adh̄eret/ Eno tan tum fluuio disiuncta. Rhetiæ opulentissima ciuitas teste Prolemęo lib. ii. Brigantiū fuit. Sūt & aliæ urbes Bragodurum/ Dracuina/ Viana. Et ut Plinius refert libro. iii. in ea populi sunt Triumpilini/ Canuni/ Vēnotes/ Venonentes/ Eam nunc regionē pleriq; Bauariā appellāt.

Prolemęs

Riphēi populi sunt Asiæ uersus Arcton/ Vbi & montes Riphēi/ quos Riphaat filius Gomeri stituit: & a se Riphēos nominauit/ ut Iosephus refert libro primo antiquitatis iudeorum. Riphēi montes a perpetuo uētorum flatu uocantur. Virgilius. iii. geor.

Prolemęs

Gens effrena uirū riphēo tunditur euro.

Plinius

Iosephus

R̄ hodos i sula est pulcherrima lyciae/ut libro. ii.

Pōponius Pōponius refert/prima cycladum uenientibus ab oriente. In qua dū urbis fundamenta fodenſe renſe/roſe capulū inuentū eſt: a qua ciuitas & i sula cognoiata creditur. Nā Rhodos græce latine roſa diciſ. Cuius circuitū. C.XXV.M.pas. prodiderūt. Nunq̄ teste Solino/ita cælū nubilum eſt/ut in Sole Rhodos nō sit. In ea quōdā fuit/ut Plinius refert lib. xxxiiii.ingēs statua: quē Coloffū uocāt/turribus parē. Eā Solis Coloffū dixere:quē fecit Clares Lyndius Lysippi statuarii celeberrimi discipulus. Fuit enī altitudinis cubitorū septuaginta. Qui post qnqua gesimū annū terremotu pſtratus/iacens quoq; miraculo ē. Pauci pollicē amplectūr. Maiores sunt digiti/q̄ pleræq; statuæ. Duodecim annis tradunt effectū trecentis talentis. Sūt alii centū minores in eadē urbe: ubicūq; singuli fuissent/nobilitaturi locum. Vrbes in ea opulētissimæ. Lyndus/ex qua Clares statuarius supradictus genitus ē. Et Rhodus ciuitas nobilissima/quę portu insigni & situ munitissima eſt. Ea autē in ſula citris/& malis aureis/oleis/ac uitibus/fructibusq; omnis generis abundat. Rutheni populi ſunt gallię non lōge ab auernis & Santonibus.

R utili populi fuerunt italiæ non longe ab urbe Roma: ubi Ardea oppidum situm erat.

S

SABEI populi sūti Arabia/ apud quos thura/ plurimiq; odores nascun̄t. Cy namum legunt. Quod fructetū teste Solino situ breui nascit̄: ramo humili & repres so/nunq; ultra duas ulnas altitudinis. Quod gracilius prouenerit/eximiū magis dicitur. Verum legitur per sacerdotes hostiis prius c̄esis . Nec ortum solis anticipāt: nec egrediuntur occasum. Sabei quondā originem duxerunt a Sa ba nepote Cham/ ut Iosephus refert libro .i.an tiquitatis iudeorum.

Sabini populi fuerunt in italia haud lōge ab urbe Roma/ a religione & deorum cultu sic dici. Qui/ ut Plutarchus ī uita Romuli scribit/ciuitates sine moenibus incolebāt. Et ob raptas filias diu cū Romanis bella gessere. Sabini auctore Strabone lib. v. angustum incolunt agrū/ ī longitudinem protensum a Tiberi usq; No mētū oppidum stadiis mille usq; ad Vestinos. Paucas quidē ac tenues habēt urbes: bellorum assiduitate uastatas. Amiternum & Interocreatū uicum Reati finitimum.

Solinus

Iosephus

plutarchus

Strabo

Ptolemæus Sacæ siue Sacharū regio est in asia ultra mare caspium/Sogdianis cōtermina/ut libro vi.scribit Ptolemæus.In qua nec urbes nec uicos esse testatur.Sed incole eius regionis nemora & specus habitant/sagittandi arte peritissimi.Qui olim bactrianam puinciam occupauere:& optimā Armeniæ regionē adepti sunt/ut lib.xi.Strabo refert/atq; usq; ad Cappadocas processerūt: eos præsertim qui ad Euxinum uergunt.Sed cum ex spoliis festa celebrarent/persarū imperatores eos noctu adorti funditus deleuere.

Strabo Salamina īsula est ī euboico mari/cōtra Athenas sita.In qua urbs est eiusdē noīs: ubi Thelamone Aiakis & Teucri patrē regnasse ferūt.Sed cū Teucer a bello troiano reuersus fuisset:nec de inimicis Aiakis ultus fuisset: a patre expulsus/urbē aliā Salaminā in Cypro condidit.

S alassorū regio magna est auctore Strabone lib. iiii.profundā utrinq; uallem claudētibus rupibus.Eorū etiā pars in supiora extendit cacuminā.Aurifodinas habet.Quos Cesar Augustus funditus deleuit.Est autē regio galliæ alpina Boiis Eluetiisq; finitima.

Virgilius Salentinorū regio/quæ nūc ut pleriq; uoluerūt/terra Idrunti siue terra de bari nuncupaē/in Italia sita ē/& apuliæ finitima.De qbus Virgilius.

libro..iii.

Et salentinos obsedit milite cāpos In ea sunt ciuitates Rudia/Neritū/Aletiū/Bausta/Vxētū/ut Ptolemeus refert lib.iii. Est quoq; in ea Iapi giū promōtoriū/quod & Salētinū dicit. Ibi Mi neruę fanū aliquādo locupletissimū/ut Strabo ni placet.

Ptolemeus

Samaria regio ē palestinæ inter Iudeā & galileā sita. Dicta ē āt ab oppido Samaria: quæ quōdā ciuitas fuit regia in Israel. Ea nunc ab Augusti noīe Sebasta nūcupat. Incipit aut̄ a uico Genaniae in planicie posito. Mores & cultus tenet iudeorum.

Samarobring populi fuerūt gallie īter belgas. Et est locus ubi Cesar gallorū cōciliū idixit/ & ali quādo hyemauit/ac īpedimēta exercitus/obsides ciuitatū/ac frumētū reliqt. Hāc Cameracē ē esse urbē qbusdā placet/ quā Sabis fluuitis ī ē fluit. Ager fertilis opportuno loco cōstitutus.

Samos siue Samothracia insula est in ēgēo mari thraciæ adiacēs/ quæ prius Samos dicta est: postea ex cōmixtis Thracię incolis Samothracia dicta fuit. De qua Virgilius in vii. ēnei.

Virgilius

Threiciāq; samū/ quæ nūc samothracia fert̄. Est āt oliuetis foecūda/icolis frequēs & hospitibus celebrata. Fuit quōdā Iunoni dicatissima

eo q̄ i illa nata educataq; fuit: & Ioui nupta/ut
cantarissimi dixere poetæ. Ibiq; a Samiis nob̄
lissimum tēplum illi dicatū. Nam ante Iunonis
aram erat eius statua: qua nec pulchrius nec di-
tius quicq; est. Est. n. crinibus / frōte / & in omni

Pythagoras
Sibylla sa-
mia

bus membris suis admirabilis. Hęc fuit Pytha-
goræ patria & unius Sibyllarū. Illic primū ficti-
lia uasa facta dicuntur/ que & famia appellata
sunt. Ea priscis tēporibus Samos uocata est/ ut

Diodorus
Sibylla

Diodorus scribit lib. vi. Ab incolis qui ex thra-
cia eo profecti sunt/ dicta est Samothracia . In
Samo nata est sexta Sibylla: de qua scripsit Era-
thostenes. Eā de Christo p̄c̄inisse ferunt. Tu
enī stulta Iudea Deū tuum non cognouisti lu-
dentē mortalium mentibus / sed & spinis coro-
nasti: horridūq; fel miscuisti.

Sānium siue Aprutiū regio est italię/ inter picenū
campaniam & apuliā posita/ quæ insignes ha-
bet ciuitates: ut supra ī Aprutio descripsimus.
Sānires quondā ingenti clade Romanos attri-
uerunt. Nā apud Caudinas furculas Romanū
exercitū p̄glio uictū sub iugū miserunt: quos
L. Papirius Cursor omni bellica laude dignus
summa internitione deleuit: nec prius finis cę-
dibus datus / q̄ iugum hostibus & duci capto-
reposuit.

L. Papirius
Cursor

S^ántones populi fuerūt galliē īter aquitanos an numerati: Tolosatibus & Pictauis propinqui. Hos memorat C^aesar in comentariis.

S^árcagae populi sunt ut Pomponio placet iuxta meotidē paludē. Quorū oppida Murmetioni / Panthicapheū / Theodosia / Hermisium.

S^árdinia insula est inter aphricum & tyrrhenum pelagus sita. Quæ a Sardo filio Herculis ut Solinus refert nomē sortita fuit q̄ e libya ueniēs insulam occupauit. Cuius magnitudo in circuitu patet. dlxii. milibus passuū. Insula est ut Pomponio placet fertilis & soli q̄ cæli melioris. Atq; ut foecūda ita pene pestilens. In ea antiquissimi populorū sunt Iliēses. Vrbiū opulētissimē Caralis & Solci. In Sardinia nec serpēs neclupus gignitur. In metallis argētariis plura est ut Solinus scribit. Nā solum illud argēto diues est. Ibi nascitur herba sardonia: quæ si edatur uescentibus neruos contrahit. Stagna pisculentissima sunt. Fontes calidi & salubres aliquot locis: q̄ aut solidāt ossa fracta/ aut molliunt. Ocularias dissipant egritudines: & coanguendis ualent furibus. Nā quisquis sacramēto raptū negat/ detegiē facinus cœcitate. Ibi Sardonix lapis coloris rubei primū comptus est. Sardiniam Timeus Sandaliotim appellauit ab

C^aesar
pōponius

Pōponius

Solinus

Cōtra fureſ

Plinius effigie soleæ ut libro tertio . Plinius refert.

Prolemæus S armatia prouincia est Europæ quæ ut li. iii. scribit Ptolemæus / a septentrione oceano terminatur / ab occasu parte germaniæ / a meridie lazigi bus metanastis. Cuius insignes ciuitates. Tamyraca / Naubarū / Olbia. Eam nunc pleriq; Russiam & Tartariam esse crediderunt. Gens est ut Pomponius refert / habitu / armisq; parthicæ proxima / uerum ut celi asperioris / ita ingenii. Non se urbibus tenent / et ne statis quidem sedibus. Ut inuitauere pabula / ut cedens & sequens hostis exigit / ita res opesq; secum trahēs. Semper castra habitat / bellatrix / libera / idomita / & usq; eo imanis atq; atroc / ut foeminæ etiam cum uiris bella ineant.

Prolemæus Est etiam Sarmatia in Asia / ut libro quinto refert Ptolemæus / quæ a septentrione terra incognita terminatur / ab occasu Sarmatia Europæ & tanai fluuio. Cuius ciuitates insignes sunt / Hermonasa / Oenanthia / Tyramba / Tanais & Nauaris. Caucasii montes sunt in Sarmatia asiae / ut libro . v . refert Prolemæus. Portæ uero Casię magno errore a multis caspię dictæ / ut Plinius auctor ē / ingens naturæ opus & mōtibus interruptis repente ibi fores obdite ferratis trabibus.

Sartę populi sunt europeę scythię cōtermini; qui ut Pomponius scribit auri argentiq; maxima rum pestium ignari uicę rerum cōmertia exer cent. Atq; ob seuā hyemis admodum assidue demersis in humum sedibus: specus aut suffos sa habitant totum brachati corpus; & nisi qua uident etiam hora uestiti.

Satagyte populi fuerunt in scythia asię ut libro iiii. scribit Herodotus:

Satarchae populi sunt in Scythia; qui teste Solino usu auri & argenti damnato in æternum se a publica auaritia abdicauerunt.

Satyri sunt in Aphrica; ut Pomponius refert in confinibus ethiopię: Quibus præter figuram nihil moris humani. Ut autem Plinius scribit libro septimo Satyri sunt sub solanis Indorum montibus pernicissimum animal tāquam quadrupedes: tam recte currentes humana effigie: ut propter uelocitatem nisi senes aut ægri non capiantur. Hieronymus uero in uita Pauli de his ita scribit. Cum beatus Antonius ad Paulū pgeret: uidit homūculū aduncis naribus & frōte cornuta: cui extrema corporis in caprarū pedes deficiebāt. Et cū qs nā esset interrogasset Antonius: respōdisse ferē. Mortalis ego sum;

Herodotus
Solinus

Pōponius
Plinius

Hierōymus

unus ex accolis heremi: quos uano errore de
lusa gētilitas Faunos satyrosq; & icubos colit.

S atyronū insulæ sunt tres cōtra Indiā extra gāgē
ptolemēus sitē/ut lib. vii. refert ptolemēus. Qui habitant
caudas habere dicūt: quales satyris pingunt.

S auromatæ populi sunt/ut libr. iii. scribit Hero
Herodotus datus ultra paludē meotidē uersus boreā con
stituti/quos plinius lib. iv. dixit esse scytharū
gentes/quas Sarmatas Romani appellauerūt.
Greci uero Sauromatas. Qui nihil pr̄eter niues
raraſq; siluas habēt: q̄busq; tāta est barbaries:
ut pacē non intelligāt. Ideo satis Augusto ui
sum est/eos p Lentulū prohibere Danubio.

S axones populi fuerunt germaniæ non longe a
Ptolemēus cimbris/ ut libr. ii. scribit ptolemēus/in oceani
septentrionalis litoribus & paludibus inuiis
constituti. Viri bellicosi/ uirtute atq; agilitate
habiles. Durū & ualidissimū genus hominū/
& prestans ceteris piraticis. Qui cū Carolo Ma
gno tres & triginta annos diu uariāte uictoria
bellum gessere. Tādem apud hesam fluum
uictos dicioni suæ parere coegit.

S candinaia insula est oceanī septentrionalis/ ī co
dano sinu posita. Eam incomptæ magnitudi
nis plinius lib. iv. esse attesta. portio tantum
eius nota est Hilleuionū gente/ quingētis inco

lente pagis. Eam alterum orbem terrarum esse
crediderunt.

Scardona insula est in mari adriatico; adiacēs illyrico; ut lib. ii. refert Prolemeus. In qua ciuitates duæ. Collentū & Arba oppidū ficubus optimis abundās.

Sparta urbs est pelopōnesi; quæ teste Eusebio/a Spartho Phoronei filio cōdita est. Ea alio nomine lacedēmō appellatur; a qua regio ipsa lacedēmonia seu spartana dicta fuit. Est autē laciōniæ ciuitas. Laconia uero regio peloponnesi. Fuit autē ciuitas græciæ insignis & præstantissima: quæ diu cū Atheniēsibus grauia bella gesit. Atq; ita duo potētissimi græcię populi institutis Solonis & Lycurgi in bellum ruerunt. Lycurgus siquidē ut Iustinus refert lib. iii. Sparta nis leges iſtituit: nō inuentione earū magis q̄ exēplo clarior. Nihil. n. ulla legeī alio sanxit: cuius nō ipse primus in se documēta daret. Populum in obsequia principū: p̄cipes ad iustitiā impiorū firmauit. Parsimoniā omnibus sua sit. Emi singula nō pecunia! sed cōpensatione mercium iussit. Auri argētiq; usum uelutoīum scelerū materiam substulit. Fundos oīum ēqua liter diuisit. Cōuiuari omēs publice iussit. Iuuenibus nō amplius una ueste uti toto anno per-

Prolemeus

Eusebius

Iustinus

n i

missum. Statuit uirgines sine dote nubere. Maximum honorē non diuitum & potentū! sed pro gradu ætatis senum esse uoluit. Spartanis uirginibus/ut scribit Cicero in.ii. tusculanarū quæstionū/magis palestra/sol/puluis/labor/& militia ī studio est: q̄ fertilitas barbara filiorū. Vnde & uarium habitū ab aliis uirginibus ferre cōsueuerant: dicēte Virgilio.i.ænei.

Virgilius
Virginis os habitūq; gerēs / & uirginis arna
Spartanæ.

Plinius
Fuit autē lacedēmon Chilonis philosophi patria/ut Plinius refert libro vii. Lampido quoq; lacedēmonia una foeminarum ī omni ēuo foelix refertur: que Regis filia/Regis uxor/Regis mater fuit.

Pōponius
S ena insula est/ut lib.iii. Pōponius scribit/in Britannico mari/ aduersa littoribus galliæ/ numinis oraculo insignis. Cuius antistites ppetua uirginitate sancte numero nouem esse traduntur. Gallicenas uocant: putatq; ingenii singulibus præditas: maria ac uentos cōcitare carminibus: seq; in quæ uelint animalia uertere. Sanare quæ apud alios insanabilia sunt. Scire uentura/& prædicare! sed non nisi dedita nauigātibus/& illuc tantum/ut se consulerent profectis.

Cicero

S ceniæ populi sūt arabiæ nobiles monte cassio/
qui teste Solino tētoriis succedūt: nec alias do-
mos habēt. Ipsa autē tētoria caprarū pilis texta
sūt. Suillis carnibus pr̄sus abstinēt/ Nā hoc ani-
mali si uectū illo fuerit/ illico moritur.

S enones populi fuerūt galliæ inter Celtas/ finiti-
mi Belgis/ Parisiis/ ac Carnutibus: quos Cēsar
bello domuit. Sed quōdā ducē Breno cū exer-
citū trecētorū miliū Romā uenientes/ ipsā diri
puerūt & incēderūt. Quos Furius Camillus su-
bito aggressus adeo cēcidit/ ut oīum icēdiorū
uestigia gallici sāguinis undatione deleret.

S eres siue serica regio est in asia: qua ab scythico
oceano & mari caspio in oceanum eoum cur-
sus inflectitur. Hi ex foliis arborum uellera de-
pectunt/ ut Solinus refert. Hoc illud est sericū/
quo ostentare potius corpora q̄ uestire/ primo
foeminis: nūc eti am uiris persuasit libido. Vir-
gilius primo geor.

Velleraq; ut foliis depectūt tenuia seres:
Populi sūt mites/ & in re se q̄etissimi. Reliquo
rum mortaliū coetus fugiūt: adeo ut cæterarū
gentiū cōmertia abnuāt: depositarūq; rerū pre-
tia sine interprete oculis æstimātes/ sua tradūti/
nostra non emunt.

S eriphus īsula ē in mari ēgeo una ex cycladibus

Solinus

Camillus

Solinus

Virgilius

- Strabo** ut libro. x. Strabo refert in qua uulga ē Dicten piscatorē archam adduxisse retibus: in qua Perseus cum matre Dana positus tenebatur. Cum Acrisius pater Dana utrūq; abiecisset in mare. In ea insula educatū fuisse Perseū proditur: qui cum caput Gorgonis Seriphīis ostēdisset: universos mutasse fertur in lapides / idq; in matris ultionē factitasse. Quam fabulā ideo fictā esse puto: q; tota insula admodum est lapidosa.
- S**equani populi fuerūt galliæ inter celtas aūnume rati. Hodie burgundię ducatū incolētes helue tiis / heduis / ac lingonibus finitimi.
- Strabo** Stechades insulæ sūt numero quinq; in mari gallico. ut libro. ii. refert ptolem̄eus: in fronte Narbonēsis p̄uincia. Dicunt autē gr̄ce Stechades quasi in ordines sint positæ. Earum tres digna satis amplitudine sūt: duæ uero perexiguæ/ ut libro quarto Strabo auctor est.
- Martialis** Sycambri populi sunt germanię. de quibus Martialis in primo.
- Ptolem̄eus** Crinibus in nodū tortis uenere sycābri. Sūt n. circa rhenū positi. ut li. ii. refert ptolem̄eus. q; & colorare crines & Calamistrare Romanos ipulerunt oblectatos capillorū pulchritudine.
- Iustinus** SICILIA Insula est Italiæ pulcherrima: a Siculo Neptuni filio dicta: quā auctore Iustino li. iiiii.

ferūt angustis quōdā faucibus italię adhēsiſſe
direptāq; uelut a corpore maiore/ iimpetu ſupe-
rioris maris. De qua Virgilius. iii. ænei.

Virgilius

Hæc loca ui quondā & uasta cōuulſa ruina
Tantū æui longinqua ualet mutare ueruſtas:
Dissiluſſe ferūt. cū protinus utraq; tellus
Vna foret. Eam græci Siceliam dixere. A poe-
tis uero Trinacria dicta fuit: ppea q̄ triangula-
ris describitur. Quorū unus qui in meridiē uer-
git/ Pachynus dicit̄. Alter Pelorus/ qui ad ſep-
tētrionē ſpectat: & ab Italia mille q̄ngētis pas.
diſtat. Tertius Lilybeus/ qui Carthaginē ma-
xime ſpectare uidetur: & ab aphricæ littoribus
CXX. milibus pas. diſtare pdiderunt. Præterea
Sicania denominata eſt/ a Sicanis hispanię po-
pulis qui duce Sicano primū in italiā ueniffe di-
cuntur. Mox ipſi pulsi insulam occupauerunt.
Hęc a principio ut ſupiori libr. Iuſtinus ſcribit
patria Cyclopū fuit. Quibus extinctis Aeolus
regnū insulæ occupauit. Fuerunt aut̄ Cyclopes
uiri gigantes/ qui in Sicilia iuxta Aetnā degen-
tes unicum tantum oculum in medio frontis
habebant. Vnde Virgilius. iii. ænei.

Trinacria

Sicania

Iuſtinus
Cyclopes

Virgilius

Ignariq; uię cyclopū allabimur oris. Etī. xi.
Exulat etneos uidit cyclopas ulixes.
In ea ſunt ciuitates illuſtres. Messana/ Catina/

n iii

Syracuse Panormus Erix & Leontinū: patria
Gorgie philosophi & oratoris præstannissimi.
Ibi Arethusa fons est in quo ut Pomponius re-
fert uisum ē iacta in Alpheū amnē peloponnesi
littori ifusū. Vnde crediſ subter maria terrasq;
depressus huc agere alueū. Eminet insula mon-
tibus etna & Erice. Vulcano etna sacer est. Erix
Veneri. In ætnæ uertice / ut Solinus tradit / hia
tus duo sunt / per quos erūpit uapor premisso
prius fremitu & mugitu. Mirū hoc est / q̄ i illo
feruēti incēdīo mixtas ignibus niues profert.
Ita inuicta in utroq; uiolentia / nec calor frigo
re mitigatur: nec frigus calore dissoluitur. Est
& mons Nebrodes: cui damarū copia nomen
dedit. Quicqd sicilia gignit / siue soli siue ho-
minis ingenio optimum iudicatur. Est aut fru-
gum fertilissima / auro abundās. In ea primum
cōmissa semina terræ. Nam Ceres īde magistrā
sationis. Hic primum inuēta comoedia. Hinc
& cauillatio inimica in scena stetit. Hinc Archi-
medes qui siderū disciplinā machinatus fuit.
Hic uasti specus lestrygonū sedes. Hic campus
etnēsis in floribus semper & omni uernus die.
In ea sal Agrigentinū: quod si igni iunxeris /
soluitur. Si liquoraque proximauerit / crepitat
ueluti torreaſ. In ea fons est q̄etus & trāq;llus;

Pōponius

Solinus

Miraculū
de sale

si tibi insontent exultabundus ad cantū eleuatur: & ultra marginēs ītumescit. Ibi fōtes duo/ alterum si sterilis sumpserit/ foecunda fiet: alterum si foecunda uertitur ī sterilitatem. In lacu agrigentino oleum supnata. Achatem lapidē Sicilia edit/ qui uarias præfert rerum imagines.

Vnde anulus Pyrrhi Regis/ cuius gēma Achates erat nouem musas habebat cum iſignibus suis. Achates sāguineis maculis irrubescit. Ambitus huius iſule teste Solino clauditur stadio rum tribus milibus. Diodorus in. vi. dixit quatuor milibus trecentis sexaginta.

Sicyonia insula est ī mari ægeo ex opposito ad Epidaurū urbem Argiæ regionis pelopōnesi, quam altam esse & eminentē ostendit Plinius. Et Iuuenalis satyra .iii. Hic alta sicyone. Est et urbs Achaię in laconia. Vnde & laconia quandoq; sicyonia dicta fuit/ oliuetis abūdās. Vnde Virg. ii. geor. Teri sicyonia bacca trapetis.

Syllura insula est in oceano gallico/ non longe a britannia. Cuius hoīes /ut Solinus scribit/ nundinas ac numos refutant. Dant res & accipiūti mutatiōibus necessaria potius q̄ pretiis parāt. Deos percolunt. Scientiam futurorum pariter uiri ac foeminæ ostentant.

Sinaptodes populi fuerūt ī desertis aphricæ qui n. iiiii

Miraculū fontū

Anulus pyr

rhi

Solinus

Diodorus

Iuuenalis

Virgilius

Solinus

- Pōponius** ut Pōponius refert/ inflexi lētis crūibus serpē
re magis q̄ ingredi referuntur.
- Ptolemeus** **S**inarū regio ut libr. vii. refert Ptolemeus termī
natur a septētrione parte serū. Ab ortu solis ter
ra incognita. Ab occasu India extra gangem.
Est aut̄ prima terrarum uersus orientē. Vrbium
quas habet clarissimæ sūt Aspitra/Tine metro
polis/Cattigara. In quibus bis in anno Sol fit
supra uerticem incolarum.
- Plinius** **S**ciopodæ populi sunt in aphrica/ut libr. vii. Pli
nius scribit. Qui in maiore æstu humi iacentes
resupini umbra se pedum protegunt. Nō lōge
eos a Trogloditis abesse.
- Herodotus** **S**iphnos insula est in mari ægeo: in qua ut libro
iii. scribit Herodotus/argentifodinę & aurifo
dinæ multe erant.
- Ptolemeus** **S**yria prouincia est asiæ/ quæ ab oriēte fluuio Eu
phrate. Ab occidēte nostro mari & egypto ter
minatur. A septentrione habet Ciliciam & par
tem Cappadocię. A meridie Arabiam. Cuius i
signes ciuitates/ut lib. v. refert Ptolemeus/sūt
Laodicia/Hierapolis/Anthiochia/Apamia/Pal
mira/Heliopolis/Ptolemaida/Sidon/Tyrus/
Beritus/Botris/Tripolis/Byblus/Seleucia/Ce
sarea/& Damascus urbs nobilissima caput Sy
riæ. Vnde Damascena pruna. Montes clari.

Carmelus/ Casius/ Libanus. Fluuii illustres.
 Euphrates/ Crisoras/ Singas/ & pars Iordanis.
 Regiones i ea sūt phoenicia/ palestina/ iudea/
 Idumea/ Comagena/ & Samaria. Syria littus
 maris occupat/ quondā terrarū maxima: ut li.
 v. Plinius auctor est: quæ pluribus distincta ē
 noībus. Nāq; palestina uocatur/ qua cōtingit
 arabas & Iudea & Coele. Dein phoenice & in
 tus Damascena. Longitudo eius inter Ciliciā
 & Arabiā. cccdlxx. mil. pass. Latitudo a Seleu
 cia ad oppidum Zeugmā in Euphrate. dxxxv
 mil. pass. In ea mons Casius. Cuius excelsa al
 titudo quarta uigilia orientē solem p tenebras
 aspicit: & breui corporis circūactu diē noctēq;
 pariter ostendit. Altitudo montis p directum
 iiiii. mil. pas. Regio est fertilissimā nobilis situ/
 diuitiis soli/ & aquis amoenis/ mari proxima.
 Vbi nobiles portus cōmertio orbis accommo
 dati. Auri argentiq; ditissimā. Ibi maxima cæli
 tēperies. Nā cū in medio orbis cōstituta sit: nec
 nimio algore riget: nec maximo calore torreſ.
 In ea quondā ut Iustinus scribit lib. xl. ingens
 terremotus fuit/ quo. clxx. hominum milia &
 multæ urbes perierunt.

S cyritæ gentes sūt inter Nomadas indos/ ut Pli
 nius refert libro. vii. quę nariū loco foramina

Plinius

Casius mōs

Iustinus

Plinius

tantum habent.

S cyrus insula est ī mari ægeo: Homeri sepulchro ueneranda. & Lycomedis regis patria. In qua Achilles sub puellari habitu adoleuit: atq; eius regis filiā Deidamiā grauidauit: quę ab insula ipsa Scyrias nonnunquam nominatur. de qua Ouidius in primo de arte.

Scyrias ἐμονίο iuncta puella uiro.

Patet lōgitudine/ teste Plinio: uiḡtiquinq; mi libus passuū ex qua lapidē integrum fluctuare tradunt: eundem cominutum mergi.

S cythia puincia ē septētrionalis quā fluuius Tanais diuidit/ ita ut pars una in europa cōsistat: altera in asiā protēda ē. Scythia europea ad thraciam termina ē. In ea rēgio est ditis admodū soli/ ut li. ii. pōponius refert/ inhabitabilis tamen quia Gryphi s̄euū ferarū genus aurum terra penitus egestum mire amāt/ mireq; custodiūt: & sunt infesti attingētibus. Hominum primi Ari maspi: quibus singuli oculi esse dicun ē. Ab eis Cendones usq; ad meotida. Ibi Boristenes/ qui gentē sui noīs alluit: iter scythię amnes amoē nissimus/ defluit liquidissimus/ placidior q̄ cæteri/ potariq; pulcherrimus. Alii magnos pisces q̄bus & optimus sapor/ & nulla ossa sūt. Eam gentē Magog Iaphet filium magogas a se no

Achilles

Ouidius

Plinius

Boristenes
fl. Scythię

96

minatos primū instituisse ferunt: qui nūc Scythæ dicunt ut lib. i. antiquitatis iudeorum Iosephus refert. Scythia uero in asia cōstituta elegatissime a Iustino lib. ii. describit in hunc modū. Scythia in orientē porrecta includit ab uno latere ponto & ab altero mōtibus ripheis. A tergo Asia & Tapsi flumine. Multū in longitudinē & latitudinem patet. Hominibus inter se fines nulli. Neq; n. agrū exercent. Nec domus illis ulla aut tectū aut sedes est: armēta & pecora semper pascentibus: & pīcultas solitudines errare solitis. Vxores liberosq; secū in plaustris uehūt. Quibus coriis hymbriū hyemisq; causa tectis pīdomibus utunūt. Iustitia gētis ingenis culta nō legibus. Nullū scelus apud eos furto grauius. Quippe sine tecto munimētoq; pecora et armēta hēntibus qd saluū esset si furari liceret. Aurum et argentū proinde aspernantur: ac reliq; mortales appetūt. Lacte & melle uescūt Laneus usus ac uestiū ignotus. Et qd cōtinuis frigoribus urāt: pellibus tamē ferinis aut mūnis uestiūt. Hēccōtinētia illis morū quoq; iustitiā dedit nihil alienū cōcupiscētibus. Quippe diuitiarū cupido ibi ē ubi & usus. Atq; utinā reliq; mortalibus simul moderatio & abstinentia alieni foret. Profecto nō bellorū tātū pī oīa

Secula terris omnibus cōtinuaretur: neq; plus
hominū ferrū & arma/ q̄ naturalis fatorum cō
ditio raperet. Profsus ut admirabile uideatur:
hoc illis naturā dare: quod gr̄ci lōga sapiētū
doctrina/pr̄ceptisq; philosophorū cōsequi nō
queunt: cultosq; mores inculte barbariæ colla
tione superari. Tanto plus i illis proficit uitio
rū ignoratio: q̄ in his cognitio uirtutis. Scythes
ab alieno imperio aut intacti/ aut inuicti māse
runt. Darium regē persarū turpi a Scythia sum
mouere fuga. Cyrū cum omni exercitu trucida
runt. Alexādri magni ducē cum copiis uniuer
sis deleuerūt. Romanorū audiuere:nō sēsere ar
ma. Gēs & laboribus & bellis aspera. Vires cor
ponū imēsæ. Nihil parauere qđ amittere timeāt
Nihil uictores pr̄ter gloriam cōcupiscunt. Ea
quoq; puincia/ut Solinus refert gignit smarag
dū lapidē: quo nil iocūdius/nil utilius uident
oculi. Smaragdo tertiā inter lapides dignitatē
Theophrastus dedit. Nobilia ap̄d Scythes flū
mina Mandrageus & Caspasus/ut plinius re
fert libro. vi.

Sithonia regio est littoralis Macedoniæ uersus ^{athion mō}
Thermopōtum: in qua mons est Sithon q̄ ma
xime niuosus. De quo Virgilius ultia egloga.
Sithonia sq; niues hyemis subeamus aquose.

Solinus

Plinius

Virgilius

Est etiam in ea locus dictus canis / ubi Hecuba
in canē cōuersa memora ē. De qua Ouidius.

Veterumq; diu memor illa malorum.

Tū quoq; sithonios ululauit mesta p agros.

S cythotauri populi sunt scythiæ / qui ut Solinus
scribit pro hostiis aduenas cēdere cōsueuerūt.

S oanes populi sunt in asia / Caucasi extrema ob
tinentes / ut libr. xi. Strabo refert. Qui ui ac po
tentia præstant. Gentibus circūuicinis dominā
tur. Ducenta hominū milia cogunt i exercitū.

Veneno ad spicula mirifice utuntur.

S ogdiana puincia est asie / quæ ut libr. vi. refert
Ptolemeus / a septentrione parte scythiæ termi
na ē. Ab oriēte Sacis. A meridie & occasu bac
trianæ. Cuius ciuitates insignes sunt Oxiana /
Maruca / Drepса / & Alexādria. Quā ut Solinus
refert / Alexander Magnus tertīā cōdidit ad cō
testandos itineris sui terminos. Hic locus est /
in quo primū a Libero patre / post ab Hercule /
deinde a Semiramide / postremo a Cyro aræ sūt
constitutæ. Quod p̄ximū gloriæ omnes duxe
rūt illo usq; promouisse itineris sui metas. Tra
dunt etiā Alexādrum Macedonē Paracandam
urbem in Sogdiana cōdidisse. Et Cyrā ultimū
Cyri opus / ut libr. xi. Strabo refert. Nemineq; ad
uersus Sogdianos exercitū duxisse pdidit.

Solinus

Strabo

Ptolemeus

Solinus
Alexāder

lis

Iter Hercu
& Alexādri

Strabo

Solis insula est in mari indico rubens semper &
Solinus ut Solinus refert omni animatum generi inac-
cessa. Quippe quae illuc ingressos uis circufusi
aeris exanimet confessim. Ibi rara incolitur re-
gio ob aestus intolerabiles.

Solymi populi fuerunt iuxta lyciam/ quos Home-
Homerus rus scribit pugnacissimos fuisse/ & a Belloro-
phon te deuictos.

Sporades insulæ sunt plures circa Cretam & in car-
pathio mari/ ut lib. x. Strabo refert. Et appellat
eas Sporades id est dispersas. Inter quas annu-
merat Theram/ Anaphen/ Ilon: in qua Homerum
sepultum esse aiunt. Sicenum/ Lagusam/ & Pho-
legandrum/ Astypaleam/ & alias cōplures.

Strōgile insula ē in mari ægeo/ una ex eoliis sic
dicta q̄a sit rotunda & globosa: qđ Strongylon
græce designat. Aeoli domus. Ex cuius fumo
īcole prenoscunt qui nā ueti in triduo sunt futu-
ri. Hęc ut Plinius scribit lib. iiiij. uinearū fertilis
ē. Cuius ambitus patet. lxxv. milibus passuum.

Plinius **S**trophades sunt/ ut Plinius refert libro .iiii. iſu-
le duæ in mari Ionio ante Cephaloniā insulā
positæ/ prius dictæ Plotæ/ Harpyarū patria: quæ
ex Archadia per Zetū & Calaim filios Boreæ &
Orithiæ pulsæ/ & ad insulas Plotas euolantes/
Strophades uocauerunt. Et sunt contra Epirū

Harpye

sitę ut Pomponio placet. Harpyę autem sicut de
scribuntur a Virgilio. lib. iii.

Pōponius
Virgilius

Virginei uolucrū uultus / foedissima uētris
Proluuies / uncæq; manus / & pallida semper
Ora fame.

Sueui populi fuerunt Germaniæ / Bauaris finiti
mi / plusq; centum pagos habentes. Gens uali
da & bellicosissima germanorum omniū. Lau
dem putat esse maximam / latissime a suis fini
bus agros uacare / & uastatis circū se finibus so
litudines habere. Hoc proprium uirtutis existi
mantes neminem prope illos audere consiste
re. Inter hanc gētem sunt ciuitates & loca mul
ta insignia Bauarię / quod uetus est dominiū.
De his Lucanus scribit.

Fundit ab extremo flauos aquilone sueuos.

Lucanus

Susiana prouincia est Asiæ / ut libro sexto refert
Ptolemeus. Quę a septentrione terminat assy
ria. Ab occasu Babyloniæ adhæret. Ab oriente
habet Persideim. A meridie partē persici sinus :
Cuius ciuitates insignes Tariana & Susa oppi
dum nobilissimum. In quo templum Dianæ
Susiæ.

Ptolemeus

T

LALGE insula est in mari hyrcano/ut
Pomponius refert sine cultu fertilis :
omni fruge ac fructibus abūdās ! sed
uicini populi quæ gignunt̄ attingere nephas/
& p̄ sacrilegio habēt: diis parata existimantes/
diisq; seruanda.

Dionysius **T**amaritæ populi sunt in asia nō longe a Caspio
mari: q̄ teste Dionysio olim Bachū ab Indorū
uictoria redeūtē non solū excepunt hospitio !
sed ēt solēnia illi sacra cōstituerūt/agitātes cho
reas circa torcularia quo ad spumarent musto.

Solinus **T**hanathos insula est in oceano gallico/ Britan
nię pxima/ ut Solino placet/ frumentariis cāpis
foelix & gleba uberi. Nectantum sibi soli/ ue
rum etiā aliis locis salubris. Nā cum in ipsa nul
lus anguis uiuere possit: a portata inde terra
quoquo gentiū inuenta sit/ angues illico peri
mit. Dicta ergo est thanathos a morte serpētū.
Thanathos. n. a nostris diciēt mors: & ide atha
nathos immortalis .

Tapsus insula est Siciliæ proxima/ uersus syracu
fas/ pene fluctibus par. Virgilius. iii. geneidos .
Tapsumq; iacente in.

Solinus **T**aprobane grandis admodū insula est in mari
indico inter ortū occasūq; solis/ ut Solinus re
fert. Paret i longitudine stadiis septē milibus.

in latitudine quinq̄ milibus. Scinditur amne
 interfluo. Nam pars eius bestiis & elephantis
 repleta ē/ maioribus multo q̄ quos fert India.
 Partē homines tenent. Margaritis scatet et gē
 mis oībus. Nulla in nauigando siderū obserua
 tio. Ibi septentriones nequaq̄ aspiciunt̄. Lucet
 ibi canopos sidus clarū et amplissimū. Hoīes
 corporū magnitudine alios ātecedūt. Ceruleis
 oculis/ atroci uisu/ terrifico sono uocis. Viuūt
 ultra ānos centū/ et pene ultra humanā fragili
 tate. In Regis electione nō nobilitas præualet!
 sed suffragiū uniuersorum. Populus .n. eligit
 spectarum moribus et inueteratę clemētię et iā
 annis grauē. Sed hoc in eo quæritur cui liberi
 nulli sint: idq; maxime custoditur/ ne faciat he
 reditariū regnū. Deinde etiā si Rex maximam
 præferat æquitatē/ nolunt ei totum licere. Qua
 draginta ergo rectores accipit/ ne ī causis capi
 tū solus iudicet. Et si iudicatū displicuerit/ ad
 populū prouocat̄. A quo datis iudicibus sep
 tuaginta/ fertur sentētia: cui necessario acquie
 scitur. Si Rex ī aliquo peccato argutus sit ac re
 uictus/ morte mulctā. Culture student uniuer
 si: Interdū uenatibus indulgēt. Vites nesciunt.
 Pomis abundāt. Marinas testudines cape gau
 dent. Quarū tanta est magnitudo/ ut supficies

Optia regis
electio

oi

- earum domū faciat. Ad gratiā poculorū oīum
gēmarum adhibēt apparatū. Vrbes ī ea nō sūt!
sed uici septingenti. Plinius lib. vi eadem pene
scribit; adiiciens q̄ oppida q̄ngenta in ea com
perta sunt. Ptolemeus aut̄ refert libr. vii. ibi na
sci berillos & iacinctos. Auro argentoq; abun
dare. Cuius insignes ciuitates sunt Talacoris
emporiuī/ Agabida/ & Maugramū metropolis.
Ante eam mille trecentas & septuagītaocto in
sulas esse prodidit: quarū decem & nouē noīa
posuit. Reliquas sine noīe esse testatur.
- Plinius
- Ptolemeus
- Strabo
- Tāpyri populi sunt in parthia/ ut libr. xi. Strabo
refert/ quibus mos est/ ut pprias uxores aliis ui
ris nuptui cōcedāt/ cum duos tres ue filios ex
eis suscepint/ ultro eas recipiūt.
- Taraconia regio maxima ē hispaniē/ quæ ut Pō
ponius scribit libr. ii. altero capite gallias: alte
ro Beticam/ Lusitaniāq; contingēs mari latera
obiicit: nostro qua meridiē/ qua septētrionem
spectat oceano. Vrbium e mediterraneis claris
simæ fuerūt Pallātia & Numātia: nūc est Cēsa
rea Augusta. Eā regionē uersus orientē Tarra
coniæ & Cateloniae regnū appellāt. Pars septē
trionalis regnum Nauariæ nūcupaē. In ea teste
Ptolemeo lib. ii. sunt ciuitates insignes. Asturi
ca/ Augusta/ Clūma/ Cēsarea augusta/ Toletū:
- Pōponius
- Ptolemeus

Valentia Romana colonia/ quæ mediterraneo
mari adiacent/ Carthago noua/ Tarragona/ Bar-
cinon Romana colonia/ & Saguntum. Populi
celebriores Vascones/ Cantabri/ Celtiberi.

Thracia p[ro]vincia ē europæ/ cuius fines sūt a septem-
trione Misia i[n]ferior. Ab oriente pontus. A meridie
pars macedoniæ. Regio ē/ ut Pomponius
scribit/ nec cælo leta/ nec solo. Et nisi qua mari
ppior ē/infoecida: frigida est: ac eorū quæ se-
runct maligne admodū patiens. Raro usq[ue] po-
miferā arboreā: uitē frequentius tolerat! sed nec
eius qdē fructus maturat. Viris asper atq[ue] inde-
cens corporū habitus ē. Ceterū ad ferociam &
numerū imites sūt. Amnes celebriores Hebrus
& Nestos. Montes h[ab]et Hemū/Rhodopē & Or-
belon. Eq[ue]bus hemus i[n] tantū altitudinis abit/ ut
Euxinum & hadriā exstimo uertice ostendat.
Rhodope at cognitus est a Rhodope Regi-
na thraciū/ & usq[ue] i[n] migdoniā p[re]diē. In ea sūt
urbes celebriores Enos/ Apollonia/ Perinthos
Calipolis a C. Calicula edificata. Nicopolis/ Ly-
simachia & Bizantiū urbs nobilis & maritima:
quæ ut Iustinus refert libr. viii. primo a Pausa-
nia Spartanorū rege cōdita/ & p. vii. annos pos-
sessa fuit: deinde uariāte uictoria. nūc lacedemo-
niorū/nūc atheniēsiū iuris habita est. Tandem

Pomponius

Hemus mōs
altissimus

Iustinus

a Constantino imperatore qui eam adauxit & exornauit/Constatinopolis uocata est. In qua præter cætera magnifica edificia extat templum diuæ Sophie dicatum: Iustiniani opus toto orbe memorabile. Hæc profecto tanto splendore ac dignitate exornatur: ut totius græciæ caput iureuocari possit. Stragyra urbs in thracia sita ē: Aristotelis summi philosophi patria.

Iosephus Traconitidis regio pars est Iudeæ/quam ferunt inter monte libani & lacum tiberiadis sitiā esse. Eā gentem instituit Cis filius Aram/ut refert Iosephus lib.i. antiquitatis iudeorum.

Ptolemeus Traguriū insula ē i mari adriatico adiacēs dalmatiæ/ut libro. ii. refert Ptolemeus: in qua ciuitas eiusdem nominis sita est.

Herodotus Thasii populi sunt thraciæ i insula Thaso degentes. Apud quos teste Herodoto aurum & alia metalla effodiuntur.

Ptolemeus Taurica Chersonesus peneinsula puincia est Europa/ut lib. iii. ostendit Ptolemeus: cuius fines sunt isthmus/palus meotis/pontus/ & cimmerius bosphorus. In ea ciuitates insignes sūt Eupatoria/& Theodosia nunc Capha. Palus ipsa hyeme glaciatur/ut Virgilius refert.

Virgilius Pupibus illa prius patulis: nūc hospita plaustris Cuius ambitus. duc. milia pass. cōpletebitur: & a

meotidis populis qui margines eius i' coluit / no
men sortita est. Bosphorus at a boū meatibus
q' ab uno latere i' aliud cōmode trahare possūt/
bosphori nomē assūpsit. Et q'a a chimericis po
pulis incoliē chimericus appellatur.

Tauri populi sūt septētrionales in taurica regio
ne cōstituti: qui ut Poinponius scribit Iphige
niæ & Orestis aduentu maxime memorati. Im
manes sūt moribus / imanēq' famā habēt. Nam
pro uictimis aduenas cēdere solebāt. Qui cum
Orestē Agamenonis filiū cepiſſent / & imolare
uellet: qui in eā regionē uenerat ad aram Dia
næ / ut liberareſ ab insania: a sorore Iphigenia/
quæ & ipsa in tauricam regionē uētis deporta
ta Diana tēplo præposita fuerat / liberatus etiā
ab omni insania cū sorore aufugit.

Thebaica regio est ægypti / quæ a thebis ciuitate
nobilissima sic denoīata est. Fuerūt autē plures
ciuitates eiusdem noīs. Vna siquidē in egypto
fuisse cōstat. Quam ut Diodorus refert lib. ii.
Busyris rex egypti cōdidit / a grēcis Heliopolis
idest Solis ciuitas uocata: cuius ambitus centū
quadraginta stadiorum cōpletebatur. Quam
magnis ædificiis / ac speciosis deorū templis /
aliisq' ornamentis pulcherrimis exornauit / do
musq' priuatas usq' ad quartā & quintā conti

Pōponius

Thebæ ciui
tas egypti
Diodorus

gnationem extruxit. Vrbē ipsam totius orbis pulcherrimam & felicissimam fuisse idē auctor asseruit. Eā Plinius lib. xxxvi. totam pensilem fuisse tradit: subter quam reges educere cōsue uerāt maximos exercitus nullo prorsus ex op pidanis sentiēt. Et quod mirabile fuit: mediā urbē amnis quidā placidis undis īterfluebat.

Pōponius
Iuuenalīs
Centum portas habuisse Pōponius auctor est.
Vnde Iuuenalīs ultima satyra

Atq; uetus thebē centū iacet obruta portis.

Alii centū aulas: totidēq; principū domos ha buisse prodiderūt. Alia fuit i Boetia a Cadmo Agenoris filio primū edificata: quā Amphion muris cinxit/aliisq; edificiis exornauit. Fuitq; urbs clarissima duorū numinū Liberi atq; Her culis patria/ut Plinius refert libr. iii. Eā Alexander Macedo coepit & diruit/ ciuibūs sub corona uenditis. Alia fuit in cilicia/ī qua Andromache uxor Hectoris orta educataq; fuit. De qua Ouidius primo tristium.

Nec cruciere minus/ q̄ cū thebana cruentū
Hectora thessalico uidit ab axe trahi.

Aliā i lucania regione italiæ fuisse tradiderūt.

Tenedos insula est in mari ēgeo īter mytilenē & hellespontū/una ex cycladibus: quam in con spectu Troiæ fuisse maro cecinit. Ad quā olim

Plinius

Pōponius
Iuuenalīs

Thebē boe
tiæ

Plinius

Thebē cili
cię
Ouidius

Tenes quidam fugiens / q̄ cum nouerca sua cō
cubuisset: eam cultoribus uacuā obtinuit. Vr
bem de noīe suo ædificauit / & insulæ nomē de
dit. Diciē ergo a Virgilio Notissima fama ob
stuprum nouercæ.

Thera insula est sub Euboia iuxta Atticam: ī qua
Eleusis est ciuitas / ut lib. iii. scribit Ptolemeus.
Vt autem Seruius refert sup primo geor. Eleu
sis ciuitas est Atticæ: ī qua regnauit Celous pa
ter Triptolemi: ad quem cum Ceres quærens
Proserpinam deueniret: docuit Triptolemum
omnegenus agriculturæ. Vnde Ouidius ī. iiiii.
fastorum.

Iste quidē mortalis erit! sed primus arabit. Ouidius

Et seret: & culta præmia tollet humo
Et ut Iustinus scribit libro. ii. In Attica regione
Triptolemus usum frugum primus adiuenit.
Strabo uero libro. x. Therā inter Sporades an
numerat circa Cretam: quam dixit Spartanam
fuisse coloniam.

Terra leboris olim Cāpania dicta regio est Italię
amenissima / iter latiū & calabryā sita / ī qua Le
borini campi torius italiæ uberrimi sternū ē &
uitiferi colles. Nunq̄ generosior oleæ liquor/
ut libr. iii. plinius refert. Eam uero uim habuit
leborinæ terræ appellatio / ut campanię nomen

o. iiiii

Ptolemeus
Seruius
Ceres

Iustinus
Scrabo

Capua

in suum mutauerit. In ea Capua urbs uetus a Capye troiano/uel a locis cāpestribus sic noīata:uel ut pleriq; uoluerunt a Thuscis condita/uiso falconis augurio/qui thusca līgua Capys dicitur. Est & Nola a tyriis condita ut Solino placet. Ibi quonda ciuitas Cūmarū ab Euboen sibus cōstructa. In qua olim fuit facellum Sibyl lē:cuius librum ad Corneliū usq; Syllā pontifices Romani consulebāt: Nam priores duos teste Solino ipsa exusserat/Tarquino Supbo par tius pretium offerente q̄ postulabatur. Est & Neapolis urbs regia & nobilissima/ Parthenope a tumulo Syrenis appellata: a Diomede in littore mediterranei maris condita. Ut aut̄ Stra bo refert lib.v.eam primo Cumani incoluerūt. Postea uero & Calcidēses/& ex Pitheciis athenisq; ueniētes. Vnde & noua ciuitas idest Neapolis appellata fuit. Quę portu insigni/magnificisq; ciuiū ædibus/ hortis/ac uiridariis/citris & alis fructibus refertis exornat̄. Complures habet arces munitissimas! Sed imprimis castel lum nouum ab Alphonso Rege extrectum. Opus certe memorabile/& omnibus italiæ monumentis & structuris preferendum:in quo excelsae turres/muri crassissimi/atq; aule celeberrimæ esse referuntur. Ornata quoq; fuit ea ciui

Nola

Solinus

Cumē

Sibylla

Solinus

Neapolis

Strabo

tas Bonifacio octauo / & Ioanne. xxiii. ponti.
 Ro. Est etiam Puteolanum littus & oppidum
 ipsum quod a puto frequentia ut Strabo
 refert lib. v. putoles appellauere. Sunt qui ab
 aquarum putore: Vbi et sulphuris & ignis &
 aquarum calidarum plena sunt omnia. Est Tea
 num/Sueſſula/Arella/Nuceria/Aduersa/& aliæ
 complures.

Strabo
Puteoli

Thessalia regio est macedoniæ/ ut Pōponius re
 fert/ que prius Emonia dicta fuit. Eademq; Pe
 lasgis & Conargos atq; Hellas. Vnde reges hel
 lenes/ ut Plinius refert lib. iii. Dicta est autem
 thessalia a Thessalo ibi regnante. In ea teste Soli
 no/ de oppidis egregia sunt Pithia/Larissa/Theſ
 salonica. Montes clari Pelion & Ossa/gigantū
 fabula belloq; memorati. Pelion nōs est altissi
 mus. M.ccl. passuum ratione perpendiculi/ ut Pli
 nius refert lib. ii. Olympusq; qui tam excellēti
 uertice attollit: ut littere ī cinere scriptę adusq;
 alteram anni ceremoniam permanere dicātur:
 de quo Lucanus in tertio.

Pōponius
Plinius
Solinus

Nubes excessit olympus.

Quatuor eodē nomine Olympos esse pleriq;
 tradiderunt: Vnus est ī thessalia: de quo supra.
 Alter in ponto. Alius in bithynia. Ad cuius ra
 dices urbs est Prusa ab Hannibale extorta.

Lucanus

Quartus in ethiopia haud longe ab heliopoli ciuitate: qui oriēte sole usq; ad qntā diei horā flāmas emittit. Thessaliae sunt cāpi pharsalici: in quibus ciuiliū bellorū detonuerūt procellę.

Plinius

In ea ut Plinius refert li. iii. sūt quatuor atq; triginta mōtes: quorū nobilissimi Olympus/Pierus/Ossa. In thessalia ut scribit Eusebius detē poribus factū est diluuium sub Deucalione: et incēdium sub Phaetonte annis mundi. III. M. cccccclxx.

Eusebius
Diluuium

T reueri populi fuerūt gallię inter belgas/in confinibus germaniæ/Neruiis finitimi.

Pōponius

T heutoni populi sūt germaniæ: qui ut Pomponius scribit: loca incolūt prope mare aciacum. Similiter & Cimbri. Acie mare/ut idem tradit: non lōge est a sinu Codano/ quod gremio lit torum accipitur/ nusquam mari simile/ uerum aquis passim interfluētibus uagum atq; diffusum spargitur. Hi quondā a Sueuibus finibus pulsi sese Cimbris & Tigurinis sociarūt/ac magno impetu Romanorū fines inuaserūt: quos Marius summa strage uicit/ deq; his triumphauit. Rex eorum Teutholocus uir eximię proceritatis fugatus atq; comprehēsus insigne spectaculum triumphi fuit.

C. Marius

T igurini populi fuerunt germaniæ/ qui quartā

partem heluetiæ continebant.

Tile insula est oceani septentrionalis/ graiis & nostris celebrata carminibus. Quæ ultima fuit ex cognitis a Romanis. Virgilius .i. geor.

Tibi seruiat ultima tile.

In ea solsticio estiuo nullas esse noctes Plinius tradit. Ecōtra ut Solinus refert/ brumali solsticio nullus pene dies. Ultra eā pigrū esse accepi mus & concretum mare.

Tilos isula ē celeberrima ī mari idico cū oppido eiusdē noīs/ ut Plinius refert li. vi. margaritis referta: quæ teste Solino/ palmas fert: oleā creat: uineis abundat/ terrasq; oēs hoc miraculo sola uincit/ q; que cūq; ī ea arbos nascit̄/ nunq; caret folio: Mōs caucasus nō longe ab illa incipit: q; maximā orbis partē ppetuis iugis penetrat: Ea dem insula hēt lanigeras arbores/ ut Plinius refert lib. xii. quę cotonei mali aplitudine ferūt cucurbitas/ & inmaturitate ruptę ostēdūt lanuginis pilas: ex qbus uestes pretiosæ cōficiunt̄.

Trinacria insula est/ quæ & Sicilia diciunt̄. Est autē trinacria dicta q; tribus p̄mōtoriis in mari prominent uidelicet pachino/ peloro/ & lilybeo. Vnde Ouidius in quarto fastorum.

Terra tribus scopulis uastū procurrit in æquor
Trinacris a positu nomē adepta loci.

Plinius
Solinus

Plinius
Solinus

Plinius

Et. xiii. Methamor. Intrant

Sicaniam tribus excurrit in equora linguis.

E quibus ubriferos euersa pachinos ad austros

Mollibus expositus zephyris lilybeus & arctos

Aequoris expertes spectat boreaq; pelorus.

De eadē insula in Sicilia plura cōscripsimus.

Thyssageræ populi fuerunt in Scythia ultra Sauromatas ex uenatione uiuētes. In quoru agro flumina quatuor magna fluunt, uidelicet Lykus/Oarus/Tanais & Syrgis.

Titanes populi fuerunt in grēcia uiribus excellētes: quos ab irata terra contra Deos creatos fixerunt poetæ. Et quasi ulciscendę matris terrae causa in deos armatos existere. Eos a Ioue bello superatos tradūt. Nam e cēlo iactis fulminib; interierunt.

Toliapis insula est in oceano septentrionali/nō longe a Tile.

Troas regio est phrygię/quā Ptolemęus minorē phrygiam appellat. Adiacet hellepōto/ ut Plinius tradit lib. v. In ea Ilion fuit/ quæ & Troia ciuitas ab Homero & aliis poetis cātatisima. quę mille qngentis passibus a portu distabat. Et ut idem Homerus scribit libro. iiiii. Omniū quę sub Sole ac stellifero cēlo sunt urbiū/ insignissima qdē Troia fuit. In agro troiano natā

Plinius

Homerus

Troia

ferunt octauam Sibyllam Helespontiā de qua Sibylla
 scripsit Heraclides. De Christo aut̄ ita uaticina
 ta ē. De excelsō celorū habitaculo humiles pro
 spexit Deus: & nascetur in diebus nouissimis
 de uirgine hebr̄ea ī cunabulis terræ. Ciuitates
 Troadis celebriores Dardanū/ Simeōtis flumi
 nis hostia/ Antandrus/ Smirna/ Clazomene/
 Ephesus/ Miletus/ Pergamus/ Tyatira/ Phila
 delphia/ Laodicia/ Anthiochia/ Prinensia/ Tar
 sus. Mōtes clari Ida/ & Timolus. Regiones Mi
 sia maior & minor/ Lydia/ Meonia/ & Caria. In
 ea regione teste Ptolem̄o li. v. apud hellespō
 tum est Abydos ciuitas obiacēs Sesto/ Leādri
 quondā & Hero amore p̄nobilis. Leander. n.
 Abydenus & Hero Sestias uehemēter se inuicē
 amabant. Leander itaq; ad Hero noctu ire con
 sueuerat: fretum hellesponticū tranabat: quod
 Seston & Abidon ciuitates interfluit. Cū ergo
 quadam nocte iuuenis oppressi tēpestate cada
 uer ad puellā delatū fuisset: illa se illico ex alta
 turri præcipitē dedit. Ex Abydo asiæ usq; in Se
 stum Europę Xerxes Rex psarum cum ingēti
 exercitu diuisas spatio pelagoq; terras ausus
 est pōtibus iūgere. Mirū atq; ingēs facinus. Ex
 Asia in græciā pedes transgressus: quod Luca
 nus refert lib. ii. Lucanus

Tales fama canit/tumidū sup æquora Xerxē
Cōstruxisse uias:multū cū pontibus ausus.
Europāq; asie: sestūq; admouit abydo
Incessitq; fretū rapidi sup hellesponti
Nō eurū zephirtūq; timēs:cū uela ratesq;
In medium deferret athon. Nam ut libro hī
storiarum. v. Herodotus tradit/Athos mōs al
tissimus macedoniæ classibus persicis nauiga
tus fuit:& a continenti iussu Xersismille quin
gentis passibus abscessus est. Cum uero a græ
cis duce Temistocle nauali prælio Xerxes uic
tus esset: parua manu fugiēs ad Sestū puenit.
Vbi cū solutū pontē hybernis tēpestatibus per
cepisset:piscatoria scapha trepidus aufugit.

Herodotus

Troia regio est minoris Asiæ/ut Seruius scribit
sup primo ēnei. In qua ilion fuit: nōnūq; uero
pipsa urbe Troia ponit. Ouidius.i.heroidū:
Troia iacet certe danais inuisa puellis.
Et in eadem epistola.

Iam seges est/ubi troia fuit. Troiæ rex fuit
Priamus Laomedōris regis filius:quē a Ioue
originē traxisse pdiderūt. Nā Dardanus Iouis
filius fuit ex Electra. Dardani filius fuit Erictho
nius. Hic Troū filiū habuit:qui regionē quæ
a Dardano dardania dicebat/Troiā a se uoca
uit. Troi filii fuerunt Assaracus & Ilus/qui ur

Seruius

Quidius

bem ipsā illion a se dixit. Hic genuit Laomedō
tem Priami patrē. Priamus aut ut scribit Cicero
in primo tusculanarū quēstionū habuit filios
q̄nquaginta: quorū decē & septē iusta uxore
nati sunt. Assaracus uero illi frater Capim ge-
nuit. ex quo Anchises & ex illo Aeneas. Quā
sane genealogiam Ouidius in quarto fastorū
pulcherrime descripsit.

Cicero

Dardanū electra q̄s nescit atlātide natum?

Scilicet electrē cōcubuiss' e iouē.

Huius erichonius: tros ē generatus ab illo.

Assaracū creat hic: assaracusq; Capim.

Proximus Anchises: cū quo cōmune parētis
Nō dedignata est nomē habere uenus.

Hinc satus Aeneas.

Troglodytē populi sunt æthiopiæ/ qui ut lib. v.
Plinius refert specus excauāt. Hę illis domus.
Victus serpētū carnes: Stridorq; nō uox: adeo
sermonis cōmertio carent.

Plinius

Tuscia regio ē italię/a ritu offerēdi thura sic dicta
quę alio noīe Etruria nūcupaę. Cuius fines ma-
cra & tyberis amnes/ centum & septuagīta qua-
tuor. M. īter se distātes. Apenninus mōs atq; in
ferū mare. Tirrenos aut Romani etruscos ap-
pellāt atq; tuscos/ ut Strabo refert li. v. Gręci ue-
ro a Tirreno Atys filio Tirrenos noīarunt.

Strabo

Ouidius

Atys. n. ex pgnatis Herculis ex Lydia colonos
hāc ī regionē dimisit: cū sterilitate ac fame po-
pulū emittere cogereſ. Eduobus filiis sorte ia-
cta Lydū quidē regni successorē tenuit. Tirhe-
no autē maiorem applicās populū foras abire
iussit. Hanc ille tandem ingressus orā de suo uo-
cauit noīe tirrheniam. Et ædificādis urbibus
Tarconē præfecit uirū prudētia clarū: qui ciui-
tates. xii. cōdidit. Tuscię celebriores ciuitates.
Pisę urbs uetus ta ab his Pisanis condita q̄ e pe-
lopōneso cū Nestore aduersus ilion militarūt.
Pistoria urbs inter primas olim etruriæ annu-
merata.

FLORENTIA Vrbs inclyta & nobilissima to-
tius Etrurię nunc primaria: que ante Christi ad-
uentū nonagesimo año a Syllanis militibus cō-
dita fuit. Nā cum Sylla militibus suis agrū illū
inhabitandū assignasset: ad Arni fluenta sedes
posuere. Et oppido ibi extucto Fluentiam ap-
pellauerunt. De qua Plinius lib. iii. meminisse
uidetur: cū dixit Fluētinos p̄fuenti arno ap-
positos. Eam Totila gothorū Rex p̄ fraudem
coepit ac diruit: quam Carolus Magnus qui a
Leone pont. Max. Augustus appellatus impe-
ratorum nomen dignitatēq; suscepit: cū ex ur-
be Roma in galliā rediret moenibus ac portis

Sylla

Plinius

Carolus ma-
gnus

109

instauratā maiore ambitu circundedit: ac nobis
les florētinos p̄ uicina oppida diffusos in urbē
reduxit. Eāq; dignissimis atq; aplissimis priuilegiis donatā liberā esse uoluit: legesq; ac ma-
gistratus cōcessit. Hanc urbem oīum italię pulcherrimā Arnus fluuius placidis interfluit undis quæ atriis ac pōtibus nobilissimis tēplisq;
deo dicatis ac magnificis ciuiū ędibus decora-
tur: Pr̄cipue uero magnifico & ornatissimo tē-
plo diuę Reparatæ dicato: mirifico opere ac niueis marmoribus eximie ac magnificentissime
extructo: altissima atq; stupenda testudine or-
nato: & iuxta illud turris marmorea splēdidiſ-
simi operis singulari preſtātia cōstructa. In ea
quoq; precursoris domini digitus idex maxi-
ma ī ueneratione habet. In cuius honorē ædes
præclarissima in celebriore urbis loco dicata
est: ualuis ex solido ære deductis. In quibus
utriusq; testamēti historia mirifico ope sculpta
habetur. Sed & Archangelo Michaeli ara actē
plum pulcherrimū extructū est. Diuoq; Laurē-
tio basilica ornatissima eximio ope ac magno
impēdio a deuotissimo Cosmo Medice cōstru-
cta. Qui & celebre monasteriū beati Marci euā-
gelistæ ordinis sancti Dominici a solo ędifica-
uit. Aliudq; apud fesulas Canonicorū regula-

Florentia
urbs pul-
cherrima

p i

riū cū bibliothecis adeo pulcherrimis & libro
rum copia refertis: ut oēs supent/ quas suo tem
pore habuit italia. Lanificii ac serici mercatura
præceteris illustraſ. Vitiū & olearum foecūda i
ac fructuum omnis generis abundās. Neq; hoc
loco cōmemoro res præclare gestas populi Flo
rentini/bellūq; maximū & memorabile qđ an
nis xii. cū Galeacio Mediolanēſiū duce magna
uirtute gessit. In quo decies cētena & ducētena
sexagitasex aurei numi milia p sex tantū men
ses expensa sunt. Taceo eius urbis florentissi
mas opes: maximū nobilitatis numerum: ingē
tes peditū equitūq; copias: exercitus ualidissi
mos: res terra mariq; gestas/ prælia/ uictorias/ &
triūphos. Sed unū tantū cōmemorasse sat erit.
Videlicet Pisarū expugnationē/ urbis quondā
potētissimæ/ & florētino impio æmulæ & infe
stissimæ. In quo bello multi pisani capti ad spe
ctaculū florētini populi. xxxxi. curribus per
urbē deuehunſ. Eā deniq; urbē terra mariq; ual
latā fame & ferro pdomitā florētinus populus
penitus subegit. Viris quoq; bonarū artiū doc
trina præditis/ omniq; genere laudis præstātissi
mis exornaſ. Imprimis qđē Dante Aldigherio
& Francisco Petrarca/ uiris pfecto litteris & elo
quentia claris. Qui ingenii sui egregia monu

Dantes
Franciscus
Petrarca

menta reliquerunt. Fama quoq; est Claudion
poetā fuisse Florētia oriundum. Accursius iure
cōsultus præstantissimus qui iūs ciuile primus
elucidauit. Ioānes Boccacius latina patriaq; fa
cundia celebris. Nicolaus Acciaolus eques flo
rētinus & regni apulię nobilissimus guberna
tor. Paulus geometra insignis. Nicolaus medi
cus eximius qui de omni medicina grāde reli
quit opus. Tadeus phisicus celeberrimus. Pal
las Stroza clarissimus equestris ordinis Viri
philosophusq; doctissimus ac utriusq; lingue
eruditus. Angelus Acciaolus eques auratus :
& Donatus eiusdē familiæ uiri eloquētissimi :
qui multas historias græcas nobis latinas fece
runt. Pogius & Lapus litteris græcis ac latinis
eruditissimi. Ambrosius religiosus græca & la
tina lingua insignis: qui Laertiū e græco in la
tinū elegantissime uertit. Mattheus Palmerius
uir eloquentissimus Florentiam plurimum ex
omarunt. Habuit & Ioctūm & Donatellūm ac ^{ac Michael agnol}
pictores celeberrimos / Ac Philippum Scola ^{Scultror agnol}
riū rei bellicæ gloria insignem. Qui copiarum
Sigismundi imperatoris dux effectus turcos
& Sarmatas multis preliis superauit. Ornata
quoq; fuit Florētia Cosmo Medice magno &
excellēti ingenio Viro summaque prudentia

Accursius

Pogius

Cosmus
Medices

p ii

John Sabula Tabes in villa s' m' c'
stageus fructe boz t' go fort
by mathe

humanitate ac probitate omniq; genere laudis
insigni & prestantissimorum cui uix parē prisca tu-
lerunt secula. Tanta fuit eius opū affluentia &
munificētia/ut omnes italiæ ciues facile supera-
uerit. Tanta uirtus & sapiētia/ut nutu & consi-
lio eius cuncta optime regerent̄. Is ciuitatē plu-
rūmis edificiis ac templis Deo dicatis publicis
priuatisq; ædibus ultra oīum existimationem
exornauit. Quare eum suīmo iure patrem pa-
triæ Florentia libera dixit. Nuper uita excessit
Laurentius nepos/auitæ paternæq; uirtutis ini-
tator clarissimus/Cuius prudentia ac probitate
Respublica Florentina dū uitali uesci licuit au-
ra/optimis moribus atq; institutis foeliciter gu-
bernata fuit. Fesule ciuitas uerustissima arduo
& munitissimo ī colle sita/duobus milibus pas-
suum distat a Florētia/cuius nūc parua extant
uestigia:raroq; habitata colono. Volaterra ci-
uitas uerusta/Persio satyrico ciue ornata.
Cortona urbiū Etrurię uerustissima/quā Pelas-
gos condidisse tradunt. Monsfaliscorū urbs
corrupte dicta mōsflasconus. Vrbs uetus que-
ut Leonardus Aretinus afferit a Florētinis ori-
ginē habuit. Ea ciuitas ornata est tēplo beatissi-
mæ uirgini dicato:quod frontispicium habet
niueis marmoribus/mirifico ope ac magno im-

Laurentius
Medices

Fesule

Volaterra
Persius

pendio fabricatū oīumq; totius italię pulcher
 rimū. Habet & palatiū magnifici operis quod
 Vrbanus quītus pontifex Ro. extrui curauit.
Ciuitas Castellana altissimis rupibus circūda-
ta. Quam nonnulli prodiderunt fuisse Vehiē
tanam urbem decēnio a Romanis obseßam.
 Viterbum ciuitas parum uetus/a priscis Vi-
 turium appellata. Surrium ciuitas uetusissi-
 ma: apud quam prēlium ingens Romani cum
 Etruscis olim gessere. Nepe ciuitas i historiis
 Romanorum crebro inuēta. Orta ad tyberis
 fluenta ciuitas uetus/a. Luca Romana colo-
 nia/ quæ Lutium. iii. pontificē Ro. atq; Alexan-
 drū. ii. genuit. Cometum ciuitas aucta Tar-
 quinię proximę olim urbis uetusę ruinis: tri-
 bus milibus a mari distans. Sarzana ciuitas
 ad Macræ fluminis dexteram supra Lunā posi-
 ta. Cuius arx Sarzanellum appellatur.

SENA urbs Etruriæ insignis et opulentissima/
 quā Brenus dux gallorū Senonū q cū exerci-
 tu trecentorū miliū Romā uenit p senibus uali-
 tudinariisq; et armētis cōdīdit ante Christi ad-
 uentū anno. ccclxii. Quāuis Blōdus forliuen-
 sis scribat eā a Ioāne. xviii. Ro: pont. cōstructā
 fuisse. In qua superba & clarissima extant edifi-
 cia: uidelicet gymnaſiū & forū pulcherrimum:

hospitaleq; toto orbe famosissimū/ pietissime
gubernatū. Imprimisq; tēplū beatissimē Mariæ
uirgini dicatū/miro ac splēdidissimo opere ex
tructum. Amplia quoq; atria tam publica q; pri
uata: porticusq;/ & turres/ ac nobiles fōtes ciui
tatem exornant. Nō minus eam celebrē faciūt
uiri inter etruscos religione// moribus/ omniq;
litterarū genere prēstātes. Eius ager frumentin
uini/ & olei feracissimus: ac fructuū oīs generis
abundās. In quo multi sūt fontes calidi & salu
berrimi uariis morbis remedia prēstātes. Taceo
eius populi uictorias & triumphos/ acres pace
belloq; foeliciter gestas. Ex hac urbe memoria
digni celebresq; fuerūt Alexāder. iii. pōt. ro. &
Pius. ii. uiri siqdē post utrūq; Leonē oīum Rō
manorū pōtificū pculdubio eloquētissimus.
Bernardinus & Caterina miraculis & sāctitate
illustres. Franciscus Picolomineus Rō. ecclesie
Cardinalis: uir sacris litteris & prudētia clarus.
omniq; genere laudis celebrandus.

CLusium urbs uetusissima/ īter capita etruīæ
quondā annumerata: ī qua ut Plinius scribit li
bro. xxxvi. Poisenā rex etruscorū sedē posuit.
& labyrinthū mirifici opis in ea extruxit sepul
chri causa: simul ut & extenorū regū uanitas
quoq; ab italis suparetur. Sepultus est. n. sub

Plinius
Labyrīthus
mirificus

urbe Clusio in monumento ex lapide quadra-
to. Singula latera pedū lata tricenū/alta q̄nqua-
genū. Inq; basi quadrata intus labyrinthus in
extricabilis. Quo siq; s̄ igressus fuerit sine glo-
mere lini exitū inuenire nequeat. Supra id qua-
dratū pyramides stant quīq; quatuor in angū-
lis & in medio una. In imo latæ pedum septua-
genū q̄nū: altæ centū q̄nquagenū: ita fastigia
tæ/ut i summo orbis æneus & pegasus unus oī
bus sit i positus. Ex quo p̄e debat excepta cate-
nis tintinabula: quæ uēto agitata lōge sonitus
referebat. Supra quē orbē quatuor pyramides
singulē alte pedū centenū. Supra quas uno so-
lo q̄nq; pyramides: quarū altitudinē eandem
fuissē tradūt quā rotius opis: adeo uesania de-
mētia quæsiſſe gloriā impēdio nulli pfuturo.
AR. Etium ciuitas uetustissima/ quē uiros præ-
stantissimos genuit. Extat nāq; diui Augusti
epistola/ p̄ quā affirmat Mecenatē suū Aretio
fuissē oriundū. Cornelius uero Nepos Atticū
dicit p̄ediū i aretino possedisse: quod Cecilia
num sit appellatū. Eā quoq; plurimū exorna-
runt clarissimus orator Leonardus aretinus &
Ioānes tortelius gr̄cīs & latinis litteris eruditus
PERusia urbs iclyta ac uetustissima ab Acheis
condita/ ut Iustinus refert libro. xx. Siue a Tir

Mecenas

p. ivi

Iustinus

Irhenis ex lydia profectis ut pleriq; uoluerunt
arduo & munitissimo i colle sita: que turribus
ac priuatis ciuium domibus foroq; pulcherri
mo cum insigni fonte decoratur. Gymnasioq;
celeberrimo ac templis deo dicatis aliisq; mo
numentis & structuris magnificis exornatur.

Viros semper habuit belli ac pacis artibus illu
stres. Nā Braccius de fortebracciis reruin gesta
rum gloria clarus. Nicolaus stella omni bellica
laude dignus. Nicolaus Piccininus copiarum
ducis mediolani iperator clarissimus. Iacobus
eius filius exercitus Venetorum dux prestatis
simus. Carolus oddus Sfortia eius frater. Brac
cius & Carolus baliones. Carolus de Mōtono
clarissimi belli ductores Perusia oriundi sunt.

Cinus & Baldus clarissimi iurisconsulti. Aceta
te nostra Ioannes petrutiſ & Benedictus Ca
pra iureconsultissimi Perusiam patriam habue
runt. Ager perusinus oliuetis croco & uitibus
foecidus. Frugum quoq; ac pomorum diuer
si generis feracissimus. Habet Trasumenum la
cum iusignem optimis piscibus refertum. Ty
beris quoq; fluvius nobilissimus agros perusi
nos interfluit.

Braccius
Ni. stella
Nicolaus
piccininus

Cinus
Baldus

ANDALIA. Regio est europe septentrionalis & pars Poloniæ / a Vandalo fluuio / qui regione iterfluit cognomina gens imanis & ferocissima.

Vascones populi fuerūt hispaniæ Tarraconensis uersus pyreneū montē siti / ut lib. ii. scribit Ptolemeus. Ab eis quōdā Carolus Magnus cū ex hispania ī galliā rediret / ppe pyrenei iuga insigñē cladem accepit. Cecidere ī ea pugna Anselmus & Egibardus sūmi rei bellicæ duces. Tra dunt etiā Rolandū Caroli ex sorore nepotem / præstātē fortitudine uirū / post ingentē hostiū cedē eo prælio interiisse. Hic est Rolādus q̄ ea tempestate corporis robore & animi magnitudine lōge cæteris præstitisse ferūt. Cuius fortia facta p̄ uniuersi orbē clara celebrantur.

Vatâstica insula est ī flumine rheno / finitima Bacauis & phrisiis.

Vectis îsula ē ī oceano septentrionali uersus Tile.

VENETIA regio est italiae / quæ ab amne Mintio usq; Tiliamentum protēditur. Regio inclyta atq; pulcherrima / frugum / uini / & olei feracissima / aquis & fluminibus illustris / fructibus & piscibus copiosa / uicis castellis et clarissimis ciuitatibus insignis. Cæterū de Venetis duplex est sermo / ut libr. v. Strabo asserit. Nam quidā

Ptolemeus

Mors Ro landi

Strabo

- Veneti galli** eos a Gallis eiusdem appellationis originem traxisse prodiderunt. Fuerunt autem Veneti populi inter Celtas, littora oceani gallici incolentes: quos Cesar nauali prelio superauit. Non nulli ab Enetis qui post bellum troianum cum Antenore salutem assediti cursu huc e paphlagonia tenuere, descendisse affirmant: Quod libro tertio Plinius attestatur. Inquit enim. Venetos troiana stirpe ortos auctor est Cato. Vrbium quas habere maxime celebres fuerunt:
- Plinius**
- Iustinus**
- Catullus**
- Macer**
- Zeno**
- Canis grādis**
- VERONA urbs nobilissima a gallis condita, ut libr. xx. Iustinus refert: quam Athesis fluuius ilustris placidis intersecat undis. Hęc habet magnia & arces munitissimas: & aedificiis tam publicis quam priuatis ornata conspicitur. Hos genuit uiros prestantes. Emiliū macrū & Catullum poetas, & Guarinum oratorem præstatiſſimū. Pisanum pictorem celeberrimū. Macer quoque physicus insignis Veronā patriā habuit. Necnō Zeno pōtifex ueronēsis, uir sanctimonia celebris.
- Canis grandis scaliger, qui annis uno & quinquaginta Veronę dominiū tenuit: ciuitatesque interea Cremonā, Parmā, Regiū, Vicētiā, Patavīū, Feltrū, Bellūnum, Taruisiū in potestatē re-

degit: Gōzagāq; familiā dicioni mātuę electis
 passarinis imposuit. Luchinus Vermes uir bel
 lo insignis: qui Cretām īsulam Venetis rebellē
 ppria uirtute subegit. Iacobus eius filius exer
 citus ducis Mediolani imperator clarissimus :
Georgius Caballus rei militaris ductor præstā
 tissimus Verona oriundi sunt. Ioannes arcula
 & Gerardus physici ī arte medicina clarissimi:
Paulus & Timotheus Canonici regulares ex
 nobili familia Maphea/ precones Christi insi
 gnes: uirtute ac sāctitate celebres. Isota nogaro
 la foemina uirtute pudicitiæ illustris/ ac bona
 rum artium doctrina eruditissima Veronā plu
 rimū exornarunt. Ager ueronēsis oleis/ uiti
 bus/ ac fructibus diuersi generis abundat. Ha
 bet lacūm Benacum/ omnium totius italię pul
 cherrimum. Qui optimos pisces alit. Præcipue
 autem **Corpiones** purpurei coloris/ & optimi
 saponis: qui nullo alio loco inueniuntur: Eius
 littora citris & malis aureis referta/ amoenissi
 ma sunt.

VICENTIA urbs italiæ īsignis & celeberrima
 quæ a gallis senonensibus duce Breno Rōmę
 incensoribus ante Christi aduētum anno. ccc.
 lx. condita fuit/ ut ex libro Eusebii de tempo

Luchinus
 Vermes

Eusebius

Iustinus

ribus colligere potui & Iustinus refert. lib. xx.
Eam Rheronus & Bachilio annes diuersa regio
ne placidissimis interfluūt undis; q̄ post urbis
moenia simul iuncti Meduaci nomē efficiunt;
flumē nauigabile urbē patavii pr̄eterfluēs & ī
adriaticū mare decurrēs. Est āt mēnibus actur
ribus magnificisq; ciuiū ædibus ac tēplis Deo
dicatis nō mediocriter decorata. Imprimis qui
dē prætorio magnifico quadratis politisq; la
pidibus albis rubrisq; singulari præstantia ex
structo: & iuxta illud turris altissima eximie cō
structa: quæ. cc. &. xii. pedes ī altū euecta ē. Pō
te quoq; sācti Michaelis ex lapidibus quadra
tis cōstructo: unico & ingēti fornice: cuius lati
tudo ex īferiori parte cōtinet pedes octoginta
duos. Est etiā aquis amēna: aerisq; salubritate
iocunda. Lanificii ac serici mercatura illustris.
Nec minus eā celebrē faciūt uiri īter Venetos re
ligione moribus animi magnitudine oīq; lit
terarū genere pr̄stātes. Ex quorū numero plu
rimi equestris ordinis uiri splendidissimi iuris
cōsulti pr̄clarissimi aliiq; tam bonarum artiū
doctrina q̄ rei bellicæ gloria insignes defluxē
runt. Nam Cecina Romani exercitus impera
tor clarissimus Vicentiam patriam habuit. Pe
rendeus quoq; longobardorū dux. Georgius

Cecina

Perendeus

& Robertus Thienei rei militaris ductores præstantissimi Vicētia oriūdi sunt. Q. Rhenitus Palēmon
lēmō grāmaticus & rhetoris signis q̄ Rōmē sūt Suetonius scribit tēpore Tiberii Cēsarī princi-
pem locū inter grāmaticos tenuit. Nā hoīes ca-
piebat tum memoria rerū tum facilitate sermo-
nis. Necnon poemata faciebat ex teipore: nō
mēq; suū i bucolicis nō temere positū! sed præ-
sagente Virgilio fore quādoq; oīum poetarū
ac poematū iudicē. Pullex poeta q̄ hermaphro-
diti carmina elegātissime scripsit. Simon Vicen-
tinus clarissimus legū interpres & apud iurecō-
sultos maxime celebratus. Antonius Luscus
poeta & orator eloquentissimus qui primus
omniū orationes Ciceronianas cōmētatus est.
Extātq; eiusdē heroica carmina Virgilianā ma-
iestatē redolētia. Ioannes Portus iurecōsultus
prēstātissimus q̄ etate sua ciuiles leges in gym-
nasio patauino principē locū tenens publice le-
git. Caietanus Thieneus philosophus celeber-
rimus q̄ publico stipēdio philosophiam in eo
dein gymnasio docuit. Alexāder Neuius qui
iurispōtificii in patauino studio prīceps oīum
fuit. Omnibonus Leonicenus Orator clarissi-
mus grēcē latinæq; līguē pitissimus. Mattheus
Bāssarius iurecōsultus eloquētia & bōnarū ar-

Palemon
Suetōnius

Caietanus

Alexāder

Oibonus

Felix &
Fortunatus

tium doctrina præstantissimus. Gullielmus pa
iellus eques auratus/uir eloquentissimus. Ho
rontius episcopus uicentinus/uir sacris litteris
& prudētia clarus. Foelix quoq; & fortunatus
germani fratres martyrio & sanctitate illustres
uicētiā plurimū exornarūt. Maximo uicētiæ or
namēto fuit Franciscus Portus eques auratus:
uir præstati & excellēti ingenio/oīq; genere lau
dis singularis/q; diuinitis/munificētia/humanī
tate/uirtute/ac pbitate oēs eius regionis ciues
facile supauit: plurimisq; edificiis tā publicis q
priuatis urbē ipsā exornauit. Hospitale Sancti
Marcelli expositorū receptaculū magno ipen
dio & cura ipsius extructū ē: aliasq; sacras edes
et monasteria extrui curauit. Sed præcipue in
pulcherrimo pago thieneo arā ac tēplū beatissi
mæ uirgini dicatū: palatiumq; nobilissimū ma
gnificētissime extruxit. Ager uicētinus frugū/
oleæ/croci/et optimi uini feracissimus. Copia
pomorū et auiū oīs generis abundās. Præcipue
aut lagopis/quos frācolinos uocant/q optimi
saporis bonitate fasianos et pdices superant.
Itēq; pirrhocoracibus/quos patria lingua paro
nos dixere ad magnitudinē gallorū. In eo plū
bi ac ferri uene fertiliſſimæ. Duris lāpidibus ru
bris niueisq; abūdat. Pecora et armēta passī ge

nerat. Castellis & pagis ducētis opulētissimus
Mōribus & collibus amēnīs. Piceis, abietibus/
& laricibus ad cōstruēda ēdificia copiosus.

PA Tauriū urbs uenetię magnifica & uetusissi-
ma ab Antenore troiano cōdita quę ut libr. v.

Strabo refert cūctas eius regionis urbes excel- Strabo
lit. Nā priscis temporibus in ea censi sūt quin-

genti equestris ordinis uiri. Antiquis autē annis
centū & uiginti militum miliā mississe constat.

Quā uero ciuitas ipsa et uirorum pbitate et ar-
tium bonitate floruerit: magnitudo cum alia

rum rerum maximo apparatu Romā missarū :
tum uero pānorū et uestimentorum omnifaria

mercatura declarat. Genuit Patauiū uiros doc-
trina clarissimos. **T.** Liuium historicum et ora-

torem præstantissimum. Paulum iurisconsultū :
apud uetusissimos celebratum Stellā, Flaccū,

et Volusium poetas. Petrum de Apano philo-
sophiæ et astronomiæ et magicæ artis peritissi-
mum. Franciscus Zabarella et Pileus de Prata

Ro. ecclesiæ cardinales Patauiū exornarunt.

TArusiū urbs uenetiæ insignis: cuius nomen
prior inter uetus habet Plinius: Totilā qn-

tū gothorū regē et qdē præstatiſſimū genuit.
A quo dignitatē inchoasse uidetur quam nūc

habet: uidelicet ut tota uenetię regio Marchia

T. Liuius

Taruisina nūcupeſt. Nā idem Rex magno exer-
citū cōparato totā italiā armis subegit: Vrbēq;̄
Romā ingressus diripuit & incēdit. Quidā ue-
ro pdiderūt urbē Taruisii a troianis cōditam
fuisse: quā fluuius Silis amoenis interfluit un-
dis, & in adriaticum mare decurrit. Est autē ci-
uitas ipsa mēnibus arce & aquis munitissima/
pōtibus & priuatis ciuiū ædibus/ac tēplis deo-
dicatis ornatissima/uariisq; mercibus insignis:
Frumēto uino & oleo abūdās. Piscibus & fruc-
tibus copiosa. Castellis & uicis plurimis refer-
ta. Quinetiā urbē ipsam ornatissimā reddunt
uiri religione/pbitate/moribus/ omniq; gene-
re laudis præstātissimi. Tridentum urbs a gal-
lis cōdita. Feltrū & Belūnum ciuitates in hac
regione sitē sunt/ut libr. iii. scribit Ptolemēus.
Huius regionis caput est urbs VENETIARŪ
totius orbis emporiū. Quæ ad annum salutis
Liiii. supra quadringentesimum/ut Palmerio
placet/ in intimo adriatici maris sinu cōdita fuit/
quo anno Attila Rex hūnorū Aquileiā diruit.
Huius ferocissimi tyrāni reliquæ Italiæ urbes
terrore cōpulsæ hucloci cōfugerunt. Videlicet
ex Patauio/Vicentia/Verona/Mantua/Brixia/
Mediolano/& Papia nobiles & potētioreſ q̄q;
ad ea loca uenientes urbē toto orbe clarissimā.

Tridētum

Ptolemēus

Urbs urbe
regi empori
cōdita fuit

Attila

arq; tutissimā cōdidere. Quę situ mirabilis / di
uitiisq; & omīs generis mercatura cęteras ante
cellit. Et quod mirabile dictu / cū nihil in ea ge
nereſ / quod ad humānę uitæ usū ſpectet: tamę
frumēto / uinc / & oleo / ac fructibus oīs generis
abundat. Cuius magnitudinē ac tectorū altitu
dinē / quę auro & niueo marmore ornata ſunt /
& usq; ad tertiam & quartā cōtignationē extruc
ta. Nauale toto orbe pulcherrimū & munitissi
mū / armisq; oīs generis refertū. Excelsas turres
ac nobiles portus ſiquis p̄cēſere uelit / nullius
maritimę urbis āplitudinē in toto orbe potuif
ſe ei cōpari fatebiſ. Tēpla uero deo dicata / ſup
biffimas ędes / atria magnifica / iprimisq; téplū
diuo Marco euāgelistæ dicatū: mirifico opere /
magnoq; ipēdio extractū / cū āpliſſimo foro /
toriusq; italię pulcherrimo / florētiſſimas opes /
ampliſſimā ſenatus maiestatē / nauī ſuū multitudi
nē / tot iſtructas paratasq; classes / robur milita
re / res terra mariq; gestas quę tandem narrabit fa
cū dia? Ita. n. late iperiū ſuū mari ac terris pten
dit / ut præclara eius gesta nulla ſatis dicēdi co
pia enumerare queat. Vrbē uenerā plurimū ex
ornarūt Carolus Zeno & Leonardus iustinia
nus litteris ornatissimi. Bernardus quoq; iusti
nianus equeſtris ordinis uir: eloquētia clarus /

q i

ac iurecōsultus prēstātissimus Paulus religiosus
dyalecticus & theologus īsignis. Petrus laure
danus rebus bello gestis clarissimus. Georgius
xii. Eugenius. iiiii. Paulus. ii. pont. ro. & cōplu
res Ro. ecclesiæ Cardinales. Petrus emilianus
epūs Vicētinus litteris & prudētia plurimū de
coratus. Frāciscus barbarus uir prēstāti atq; ex
cellēti ingenio. Marcus lippomanus iurecōsul
tus celeberrimus grēcis hēbreis ac latinis litte
ris ornatissimus. Herinolaus barbarus patriar
ca aq;leiēsis phūsq; sapiētissimus ac bonarū ar
tiū doctrina īsignis: necnō utriusq; lingue præ
stātissimus: q; multos codices grēcos sūma cū
elegātia nobis latinos fecit. Non lōge a Ve
netiis olī fuerūt Altinates a qbus Torcellum/
Maiorbū/ Burianū/ Murianū cōdite fuerūt. Aq
leiēses Gradū. Cōcordiēses Caprulas condide
re. Clugiā uero a Mōtesilicēsibus cōditā pdide
rūt. Prope Altinū flumē Liquētia ex mōtibus
opiterginis & portus eodē noīe. Colonia Cō
cordia. Flumen & portus Romatinum/ ut Pli
nius refert libro. iii.

Vindelicia puincia ē europæ/ ut lib. ii. refert Pro
temēus. Est ā sita īter Rhetiā quā hēt ab occa
su/ & Noricū/ quā tenet ab oriēte. Eā lycius am
nis disternat a Rhetia. Enos fluuius diuidit

Altinum

Plinius

Prolemēus

a Norico. A septētrione danubio terminatur. A meridie alpibus supra italiā extēsis. Eius ciuitas īsignis Augusta uindelica fuit. Sūt & Ar tobriga; Bocodurū/Carodunū/Medullū/ut li. ii. scribit Ptolemeus. Ut āt Plinius refert lib. iii. Vindelicorum gentes quatuor. Consuanetes/ Virucinates/Licares/Cattenates.

V olsci populi fuerūt italiæ ī latii regione cōstituti: ubi ciuitas Terracina/ & Asturia oppidū/ac Antiū olim ciuitas/Circeusq; mons: ī quo Cir cē Oetæ colchonū regis filiā insedisse ferūt: car minū maleficiis uarias imaginū facies mētiētē. V mbria regio est italiæ/ quæ nunc ducatus spole tanus appellat̄/ ut supra de eadem regione scri psumus.

X

X ANTHII populi fuerūt ī asia: q ut lib. i. scribit Herodotus cū urbē eorū Har pagus præfector Cyri obsideret/ uxores suas cū omni supellectili in arce collocātes eā igni succēderūt. Omnes deīde cōtra Harpagum irruētes bello ceciderunt.

Xerolibya pars est libyę deserta & aq; indiga/p eā tradūt cū Liber pater Indiā peteret/ exercitū ductasse.

Z

q ii

Ptolemeus
Plinius

Herodotus

Z Acynthos īsula ē magnifica & fertilitate
principia: ī qua ē oppidū eiusdē no-

Plinius

minis/nō longe ab Achaia/ut Plinius
refert libro. iii. quæ nemoribus abūdat. Vnde
Virgilius. iii. ēneidos.

Iā medio apparet fluctu nemōrosa zacynthos.

VNDE MEDITERRANEA MARIA ORIANTVR

O Mnis terra quæ colitur a nobis angusta
stata uerticibus lateribus latior: parua
quædam īsula ē. ut ī libro de somnio Scipionis
auctor ē Cicero: circūfusa illo mari/ quod ocea-
nū appellamus. quatuorq; ex eo maria recipit/
ut li. i. Pōponius refert/ & Strabo in. iii. Vnum
a septētrione/ quod mare caspiū uocat: Pleriq;
hyrcanū nūcupant. Ameridie duo/ Arabicū &
Persicū/ quæ ab indicō oceano effūdunē. Vnū
quidē aduersū maxime Caspio/ reliquū ponti-
co. Quartū ab occasu/ qđ hos magnitudine ad
modū supat/ & mare nostrū appellamus. Duo
decim mīlia passū in lōgitudinē/ ut Plinius re-
fert li. iii. fauces oceani patēt. Quinq; mīliū in
latitudinem. Hinc intranti dextra Aphrica est/
leua europa. Inter haf Asia est. Terminī amnes
Tanais & Nilus. Arabicus sinus. c. xv. milibus

Cicero

Pōponius

Plinius

passuum distat ab ægyptio mari / quem usq; in
Nilum deducere uoluerunt ægyptii Reges / ut
libro. vi. Plinius scribit. Sed territi ne aquarum
multitudo oppleret omia: excelsiore tribus cu
bitis rubro mari comperto q̄ terra egypti / ab in
coepitis destitere. Caspius uero sinus trecentis
lxxv milibus passuum distat a pōtico. In eadē
sentētia de origine cuiusq; maris extat Plinius
libro. vi. Solinus Strabo & Macrobius & om̄s
ferme Cosmographi / præter Ptolem̄um / qui
libro. vii. ita scribit. Asia coniungitur Aphricæ
per terram incognitam / quæ indicum pelagus
circumpleteatur. Europe autē iungitur per dor
sum / quod iter paludem Meotim & Sarinaticū
oceانum est. Hyrcanū mare ab omni parte am
bit a terra. Haud aliter de mari idico dicimus.
Omne. n. cū suis sinibus arabico / persico / eoo /
a terra ex omni parte clauditur.

Plinius vi

Plinius
Solinus
Macrobius
Ptolem̄us

Terræ Vniuersæ mensura.

I Atitudo terræ nobis cognite / ut Ptole
m̄us scribit libro. vii. cōstat gradibus
octoginta: ueluti gradu uno quingenta stadia
complente. Stadiis uero quadraginta milibus
fere. Longitudo super arcu equinoctialis circu

Ptolem̄us

q. iii

Ambitus Strabo. Latitudo
Lōgitudo Plinius
Artemidorus Eratosthenes

li nonaginta milibus stadiis. Totus autem ambi-
tus constat stadiis centum & octoginta milibus.
Vt autem Strabo refert libro. iii. Vniuersa
latitudo orbis terrarum minor est stadiorū mi-
lium triginta ab austro in septentrionem. Lon-
gitudo autem milia septuaginta esse traditur.
Hoc autē ab occasu in ortū: ab extremis hispa-
nię ad extrema Indię. Hoc ipsum tū itineribus
tum nauigationibus mensuratum est. Plinius
uero libro. ii. hæc tradit de mensura terræ. Pars
nostra terrarum longissime ab ortu ad occasū
pater octogintaquinqu milia sexaginta octo paf ^{stadii}
suum. ut Artemidoro placet. Latitudo autem
terre a meridiano situ ad septentrionem quan-
ginta quatuor milia sexaginta duo. Vniuersū
autē hunc circuitum Erathostenes in omnium
quidem litterarū subtilitate præter cæteros so-
liers: quem a cunctis probari uideo ducetorum
quinquaginta duorum milium stadiorū pro-
didit.

Diuisio Climatum

Ota autē habitabilis nostra diuidit in
septem portiones quæ climata dicun-
tur. Est autē clima tantum spatium terræ quātū
dies seu horologium sensibiliter uariatur. Nec

est idem principium huius spatii quod finis.
Horæ enim diei terrarum distantia uariantur.

Medium igitur primi climatis per Meroem Nili insulam se protendit: ubi maxima diei plixitas est tredecim horarū. Initium huius Climatis ē ubi diei maior plixitas ē duodecim horarū & dimidię & unius quartę. Finis uero huius climatis est ubi maior dies continet tredecim horas & quartā unā. Cuius latitudo ē .ccccxl. milium passuum.

Medium secundi climatis per Syenem ciuitatem protenditur quæ in principio ægypti sita est. Vbi longior dies tredecim horas continet & dimidiā. Initium eius ex termino primi Climatis. Finis uero ubi lōgior dies est tredecim horarum & dimidię & unius quartæ. Cuius latitudo est .cccc. milium passuum.

Medium tertii Climatis per Alexandriam ciuitatem in fine ægypti positam se extēdit. Vbi maior dies est quatuordecim horarum. Initium eius est in fine secūdi. Finis uero ubi prolixior dies est quatuordecimi horarum & unius quartę. Cuius latitudo est .ccc.l. milium passuum.

Medium quarti Climatis ē p Rhodium. Vbi maxima dies est quatuordecim horarum & dimidię. Initium eius in fine tertii. Finis uero ubi dies

q. iiiii

Primū clima

II. Clima

III. Clima

III. Clima

lōgior est quatuordecim horarum & dimidiæ
& unius quartæ. Cuius latitudinem.ccc. miliū
passuum esse uoluerunt.

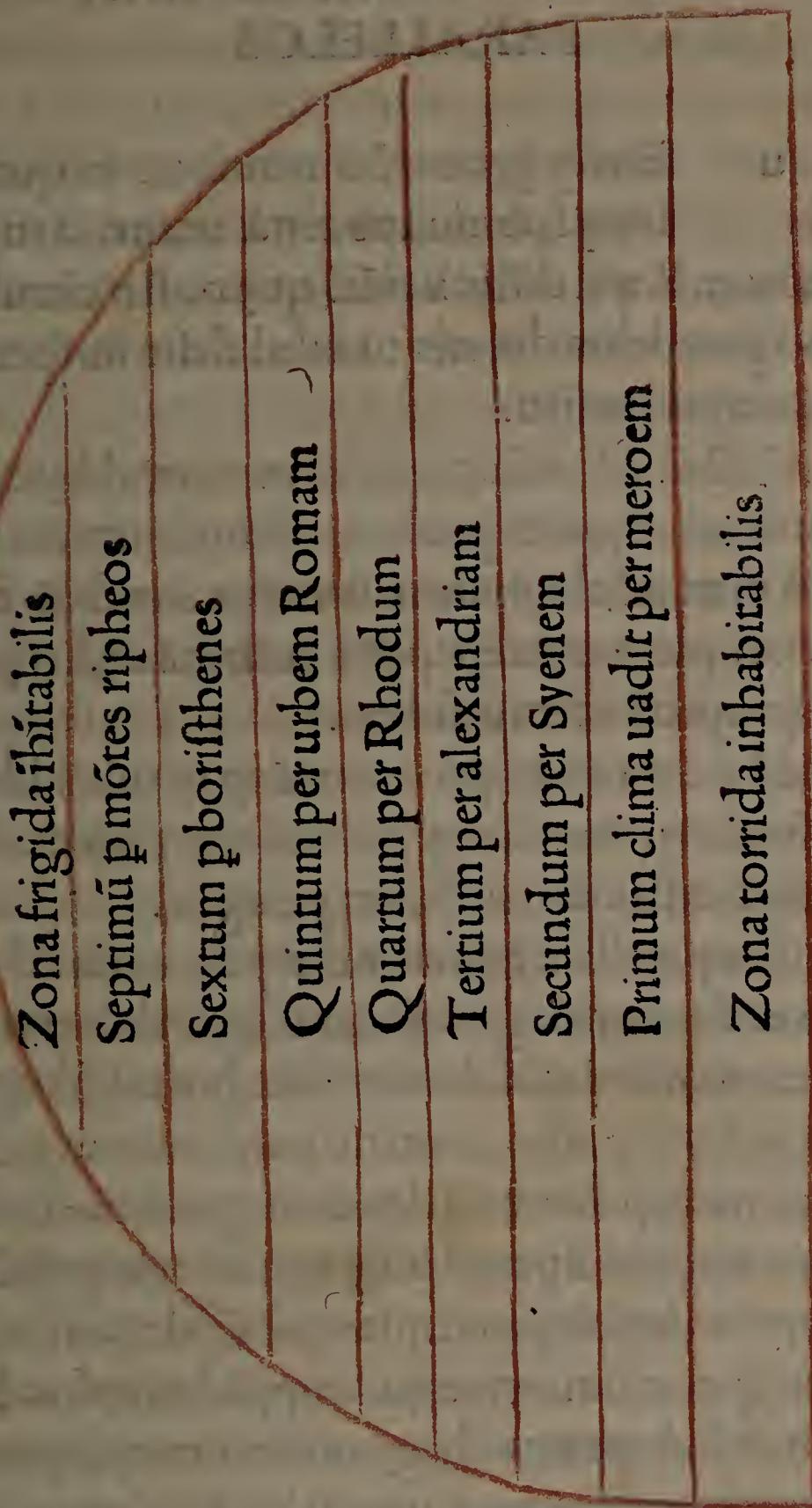
V.Clima Medium quinti per urbem Romam. Vbi maior
dies horas quindecim continet. Initium eius
in fine quarti. Finis uero ubi maxima dies est
quindecim horarum & unius quartæ. Cuius la
titudo.cclv.miliū passuum.

VI.Clima Medium sexti per boristhenes populos Scythię.
Vbi maior dies est quindecim horarum & di
midiaæ. Cuius initium est in fine quinti . Finis
uero ubi maxima dies est quindecim horarum
& dimidię & unius quartę. Cuius latitudo.cc.
xii.milia passuum complectitur.

VII. Cli
ma Medium septimi per ripheos mōtes septētriona
les:ubi maior diesē.xvi.horarū. Initium eius ī
fine sexti. Finis ubi maior dies est.xvi.horarū
& unius quartæ. Cuius latitudo est .c.lxxxv.
mil.pass.

Omnīū itaq; climatū ab initio primi usq; ad ulti
mū ē diuersitas horarū trium & dimidię.

Longitudo at̄ climatū appellari potest linea duc
ta ab oriēte in occidentē æque distās ab eqnoci
tiali. Vnde lōgitudo primi maior ē secūdo:&
sic deinceps:quod pp angustiā speræ cōtingit
ut Euclides & ceteri astrologi pdiderūt.

DIVISIO TERRARVM IN PARALLELOS

u Eteres græcorū inuentione exquisitissimę subtilitatis terrā uninversā in segmenta cæli. xii. distinxerūt: quę nostri circulos: ipsi parallelos dixerē: ut nihil desit in spectando terrarūm situ.

Plinius Primū esse uoluerūt p insulā meroem libyā interiore/æthiopiā/ & ptolemaidem ciuitatem ī rubro mari ad elephātorū uenatus conditā/ ut libro. vi. plinius refert: partē austrinā indici pelagi et taprobanem insulam.

Secūdū p Syenē ægypti ciuitatē/ p getuliā libyā desertā et garamātes/ partē rubri et p̄fici maris/ arabīā austrinā et indicum pelagus.

Tertiū parallelū habet indiæ pars uersa ad astrū et Sinarum regio. Patet usq; arabiam et rubri maris accolias. Cōtinēt arachosia/drangiana/ gedrosia/ persæ/ carmanī/ parthiene/ aria/ Susiana/ mesopotamia seleucia cognōiata/ babylonia/ arabia ad petras usq; Syria/ coele/ pelusiū ægypti/ inferiorq; ora: quæ uocat̄ alexandria/ aphricę maritima/ cyrenaica oppida: tapsus/ hadrumētū/ clupea/ carthago/ utica/ utraq; hippo/ Numidia/ mauritania utraq; atlāticū mare/ co

Iumiæ Herculis.

Quartus circulus ictipit ab india uergête ad occa
sū: uadit p medos/partos/ persepolim/ citima
persidis/arabiā citeriorē/iudeā/ libani montis
accolas. Amplexi babyloniae partē/ idumeā/
samariā/hierosolimā/ascalonē/ioppā/ cesareā/
phoenicē/ptolemaidā/sidonē/tyrū/ beritū/ bo
trim/tripoliūn/byblū/athiochiā/laodiceā/ seleu
ciā:cilicię maritima/cyprū austriñā/cretā/lily
beū i Sicilia: septētrionalia aphricę & numidię.

Quintus circulus ab indis imao pximis oriē. Ten
dit p caspias portas Medię pximas: catoniam/
cappadociā/taurum/amanū/issū/cilicias por
tas/solcs/tharsū/cyprū/pisidiā/paphiliā/sydō/
lycaoniā/liciā/patharā/xanthū/caunū/rhodū/
coum/halicarnasū/gnidū/doriadū/delū/cycla
das medias/cithiū/maleā/argos/laconiā/elim/
olympiā/messeliā/pelopōnesū/syracusas/cati
nam/siciliam medium/sardiniæ austriñā/carte
iam/gades.

Sexto subiacent circulo quę sunt ab altero latere
imauī/cappadocię austriñā/galathia/mysia/gar
dus/smirna/sypilus/timolus mōs/lydia/caria/
ionia/tralis/colophō/ephesus/miletus/samos
chios/icariū mare/cyclades septētrionales/athe
ne/megara/corinthus/sycion/achaea/patræi

isthmus/epirus/septentrionalia Sicilię/narbonē
sis galliae/exortiuā/hispanię maritima/a cartha
gine noua/& inde ad occasum.

S eptimo cōtinēt ab ītroitu caspii maris/bactria/
iberia/armenia/mysia/phrygia/hellespontus/
troas/renedus/abydos/scepsis/iliū/ida mōs/ci
zicū/lapsacū:sinope/amisum/heraclea ī pōto/
paphlagonia/lemnus/imbrus/Thasus/Cassan
dria/thessalia/macedonia/larissa/amphipolis/
thessalonice/pella/edesus/beroea/pharsalia:ca
ristus/euboia/chalcis/delphi/acarnania/etho
lia/apolonia/briūdusiū/tarētū/thurii/locri/rhe
giū/lucani/neapolis/puteoli/thuscū mare/cor
sica/baleares/hispania/media.

Octauo cōtineat urbs Roma amplectit caspias gē
tes/septentrionalia armeniæ/apoloniā/nicome
diā/niceā/chalcedonē/bizantiū/lysimachiam/
cheronesum//melanē sinum/abderā/samothra
ciam/maroneam/oenum/bassicam/thraciā/me
dicam/peoniam/illyrios/dyrrachiū/apuliæ ex
trīa/campaniā/etruriā/pisas/lunā/lucam/ge
nuam/liguriā/antipolim/massiliam/narbonē/
tarragonem/hispaniam tarragonensem/mediā
& inde per lusitaniam.

N onus circulus ab altera Caspii maris ora inci
pit/caditq; supra callatim/bosphorū/boris the

nē/stomōs/thraciæ auersa/triballos/illyrici reli
qua/adriaticū mare/agleia/altinū/uenetiam/Vi
centiā/patauiū/ueronā/cremonā/ravennā/anco
nā/picenū/pelignos/sabino/sabini/umbriā/ariminū
bononiā/placetiā mediolanū/omīaq; ab apeni
no transq; alpes/galliā aquitaniā/uiennā/pyre
neum/celtiberiam.

Decius a Tanai p meotī & sarmatas usq; boristhe
nē p dacos germaniā/gallias/& oceanī littora.
Vndecius uadit p hipboreos/iberniā & britāniā
Duodecimus p scythicū pelagus a ripheis iugis
in thilem.

Quod mare diuersis ī locis
noīa habet diuersa

○ Ceanus q uniuersā circuit terrā/ a ueloci
tate cognōiatus ē. Cū terras apit & intrat/
mare nostrū diciē. Vbi hispaniam pfūdit/ iberi
cus noīa. Circa īsulas baleares quas primo of
fēdit/balearicus diciē. Deīde q narbonēsē pro
uinciā cōtingit/gallicus. Mox a liguria ligusti
cus. Deīde usq; ī Siciliā mare thuscū uocat: qđ
græci tyrrhenū:itali inferū noīant. Iuxta Siciliā
Siculū. Sed cōtortū uersus Venetias/adriaticū
sinum efficit/ Ab initio adriatici/Ionium uocat
usq; ī græciā: ubi ægei nomē assumpsit. Deīde
ubi asiam ab europa stricto secernit mari/helle

spōtus noīatur. Cū dilataē/ ppōtis usq; Cōstāti
nopolim. Vbi rursum ī thraciū bosphorū strīgi
tur/ quousq; dilataē/ euxinus nūcupatē. Sed rur
sū restringitē/ & bosphorū Chimericū efficit. In
de seq; meotis palus magna qdē & lata: ī quā
Tanais fluuius decurrit. Versus asiā pāphilicū/
phoeniciū/ ægyptium/ a puincis noīa accipit.
Ab insulis Cyprium/ carpathiū/ creticū. A genti
bus : ausoniū/ illyricū. Ab oppidis: corinthiū/
argolicū. A casibus hoīum: icariū ab Icaro/ myr
toum/ a Mytilo q̄ ī eo plectus fuit/ Et est pars
ægei maris.

I nter maria primū & maius est indicū pelagus /
ut lib. vii. auctor est Ptolemeus. Secundū mare
nostrū/ quod pleriq; mediterraneū uocat. Ter
tiū hyrcanū seu caspiū. Sinuū uero primus est
gangeticus. Secūdus psicus. Tertius arabicus
Quartus ethiopicus. Quītus pōticus. Sextus
ægei pelagi. Septimus paludis meotidis. Octa
uus adriaticus. Nonus propontidis.

I nter īsulas & peninsulas maior est Taprobane
Secunda britannia/ quę & anglia. Tertia aurea
chersonesus. Quarta ibernia. Quinta pelopō
nesus. Sexta Sicilia. Septima Sardinia. Octaua
Corsica. Nona creta. Decima Cyprus.

Generalis Asiae Descriptio.

Ptolemæus
ASIA est tertia pars orbis; ab Asia nympha
 Oceani & Tethios filia cognovata; quæ im-
 pium circa ea loca tenuit; quā minorē Asiā uo-
 cāt: a qua & Asiā maior nōmē sumpsisse uolue-
 runt.. Tribus hāc partibus tāgit oceanus; qui
 ab oriēte eos: a meridiē indicus: a septētrione
 scythicus appellat. In ea primos hoīum ab oriē-
 te accipimus Seres & Sinarū puincię incolas: q-
 bus ut Ptolemæo placet; bis ī āno sol fit supra
 uerticē eorū. Post hos sequuntur Indi & aurea
 chersonesus. In india sūt gāges & indus fluuii
 maximi totius oriētis. Indis p̄xima ē Aracho-
 sia puīcia. Deinde paropanisade; drangiana; ge-
 droslia; aria; carmania; persis: a Perseo antiquo re-
 ge cognovata. Susiana: ī qua ē Susa oppidū no-
 bilissimū. Babylonia: ī qua Babylon ciuitas ma-
 xima. Mesopotamia ī medio Eufratis & Tigri-
 dis. Arabia ī ter rubrū & psicū mare; quā in Ara-
 biā felicē; petreā; & desertā diuiserūt. Ab eufra-
 te fluuio usq; ad mare nostrū; est Syria puincia
 nobilissima; ī qua damascus ciuitas puinciae ca-
 put. Regiones ī ea sūt phoenicia; palestina; iu-
 daea; idumea; comagena; samaria; Israel & galilea;
 ī qua Nazareth ciuitas iuxta mōtē thabor

Versus austrū est ægyptus supior. Dehīc ethio
pia asie. Ad septentrionem uero ē scythia ī tra
īmaū mōtē & scythia extra imau: Sarmatia &
hypborei mōtes & populi. Inter pōtū & mare
caspiū est albania/iberia/colchis. Asia uero mi
nor q̄si peninsula ē inter pōtū & mare nostrū.
In qua eæ sūt regiones Pōtus/bithinia/ionia/ī
qua Miletū ciuitas caput regionis. Phrygia/in
qua oli Troia fuit ciuitas clarissima. Lycia/ga
lathia/paphlagonia/pāphilia/cappadocia/cili
cia. Interiora terrarū multæ uariæq; gētes habi
tant. Ad mare hyrcanū hyrcania. Inde armenia
maior & minor. Assyria ab Assur filio Sem co
gnoīata:ī qua ē Niniue ciuitas magna ab eodē
cōdita/uel a Nino Rege/ut nōnullis placet. Est
& Media a Medo filio Medeæ nomen sortita.
Parthia p̄uincia maxima. Parthorum.n. regna
duodeuigīti sūt. ut li. vi. Plinius refert. Margia
na/ī qua Alexāder magnus primā alexādriam
cōdidit. Bactria. Sogdiana/ī qua est secūda ale
xādria ab Alexādro macedone extucta. Ter^{secunda}
tiā in ægypto ædificauit. Sūt Saces siue Sacarū
regio ultima ī mediterranea regione cōstituta.

INsule Asie Celebriores

Aprobane iſula admodū grādis ī mari in
dico. Crisē & Argire in pelago indico/co

125

pia metallorū foecūdē. Iabadiū insula in mari
indico/aūri & argēti feracissima. Cernen insu
la cōtra sinū p̄sīcū: in qua teste Plinio lib. vi. sūt Plinius
arbores distillantes odorē miræ suavitatis. Cy
prus insula quōdā Veneri sacra. Et Rhodos in
sula pulcherrima in mari nostro positæ. Carpa
thos cōtra ægyptū sita. Vnde carpathiū mare.

Generalis Europæ Descriptio.

e Vropa ē tertia pars orbis: quæ nomen
sortita ē ab Europa Agenoris phœnī
cū regis filia: quæ ob nimiā fōrmositatē a Ioue
dilecta & cōpressa pepit Minoē Rhadamāthū/
& Serpedonē/ ut nōnullis placet. Iupiter uero ī
eius sēpīternā memoriā tertiam orbis partē euro
pā ex eius noīe nuncupauit. Terminos hēt ab
oriēte Tanaim & pōtū: a meridie mare nostrū:
a septētrione & occasu oceanū. Gentiū prima ē Herodotus
scythia siue sarmatia: quā fluuius Tanais diui
dit a scythia asie. In ea Arimaspi: q̄bus singuli
oculi esse dicunt̄. Ab eis Cēdones usq; ad meo
tida. In ea quoq; Boristhenes fluuius amoenis
simus. Regiones ī ea Alania/dacia/gothia. Eā
nunc Russiā pleriq; esse prodiderunt. Ultra scy
thiam uersus arcton sunt montes & populi Ri
phei: quos Riphāat filius Gomer a se noīauit /

Iosephus

ut Iosephus auctor est. Ad orā pōnti ē Misia su-
perior/nūc Seruia. Misia inferior/nūc Bosina &
Bulgariā. Inde thracia. In qua est Bizātiū urbs
regia/nūc Cōstātinopolis appellata/totius grē-
cię caput. Infra daciā quæ nūc Vallachia dicit̄:
sūt Iaziges methanastę/nūc septē castra uocata.
Citra danubiū fluuiū totius europę maximū
ē pānonia/nūc Vngaria. Ultra danubiū uersus
septentrionē est germania magna usq; ad ocea-
nū/uariis populis & regiōibus distīcta. In ea ē
Videlicia nūc austria. Rhetia/nūc suevia/ Nori-
cū/nūc bauaria. In ea danubius oritur/ qui ex-
ister/multisq; fluminibus augeat̄. Et p ora septē-
pontū ingreditur. Germania uersus occasū rhe-
no terminat̄. Ultra rhenū est gallia in quatuor
discreta regiōes. Belgica/que nūc burgūdia/pi-
cardia et lotoringia appellat̄: i q; et britāniā mi-
norē qdā esse uoluerūt. Lugdunēsis nūc Nor-
mādia. Aquitania & narbonēsis/quæ nūc puīcia
seu delphinatus appellat̄. Ultima terrarum uer-
sus occasū est hispania: quā in tris partes maio-
res nostri diuiserūt. Lusitaniā nūc regnū portu-
gallię. Tarragonēs nūc cataloniā. Bethicā nūc
regnum granatæ. At uersus oriētem Thracię re-
gioni iungiāt̄ Macedonia: olim migdonia/ pie-
ria/æmathia: quæ a Macedone filio Osiridis/q;

Rhetia se ba-
varia. Vnde
Lugdunēsis
nūc Aq. hec.

fuit Iouis filius cognoscata ē. Ea quōdā illustris
 fuit duobus regibus Philippo & Alexādro. In
 ea ē thessalia a Thessalo rege dicta. Magnesia/
 phocis/boetia/Attis/megaris. Sed oīum Attis
 clarissima: quę & achaia dicit̄ a nostris grēcia
 appellata. In quo oīum fuerūt Athenae philoso-
 phorū mater & mōs Parnasus musis consecra-
 tus. Grēcię iungit̄ pelopōnesus/isthmo tātum
 ab eo discreta/quā nūc Moreā uocāt/ a Pelepe
 Tātali regis phrygū filio denoīata. In ea corin-
 thus & lacedēmō ciuitates clatissimæ. Macedo-
 niæ cōnectit̄ Epirus/a Pirrho Achillis filio. sic
 denoīata; Eā nūc albania uocāt/in q̄ ē molossa
 regio & chaonia ab Heleno Hectoris fratre no-
 mē sortita: q̄ ob amorē Chaonis fratris sui cha-
 oniā noīauit. Epiro cōtermina ē Dalmatia siue
 illyriū: cuius fines latissimi sūt. In ea ē Liburnia
 regio. Epidaurus ciuitas totius regiōis ditissi-
 ma nūc Ragusium appellat. Seq̄tur deinde Ita-
 lia puincia totius orbis celeberrima/ab Italo re-
 ge cognoscata: i. q̄ ē urbs Roma oīum aliarū re-
 gionū caput. Italia i sex & decē regiōes sine in-
 sulis est diuisa

Insulę Europæ Celebriores

SICILIA insula italię a Siculo Neptuni fi-
 liō dicta: in qua mons ætna Vulcano sacer

ut poetæ loquuntur. Ea quondam Cyclopū patria
fuit: q[uod] fuerūt uiri gigantes: unicū tantū oculū in
medio frōtis habētes. Sardinia īsula italiæ īter
aphricū & tyrrhenū pelagus sita: a Sardo Her
culis filio nomē sortita: i[psa] qua nec serpēs neclu
pus gignit. Corsica īsula in mari ligustico uini
optimi feracissimā. Aeolie siue vulcanie īsule
iuxta Siciliā. Diomedea īsula contra apuliā a
Diomedē cognōitā. Cyclades īsule in mari
aēgeo numero. LIII. circa Delū in orbē fixe: Vn
de & nōmē traxere. Creta īsula cōtra hellespō
tūm/cētū olim urbibus nobilissima. Sporades
īsulæ sūt plures circa Cretā & in carpathio mā
ri. Euboia īsula haud lōge ab achaia: a qua ma
re euboicum nūc Nigro ponte appellata. Stro
phades īsulæ duæ cōtra Epirū sitæ quondam
harpyarū patria. Corcyra ī mari Ionio nūc Cor
fu. Stechades īsule quiq[ue] i fronte narbonensis
puinciæ. Baleares īsulæ duæ ī mari hiberico
nūc Maiorica & Minorica. Iberia īsula in
oceano septentrionali cōtra hiberiā sita/ i qua
nullus anguis. Britannia īsula per maxima/
nunc Anglia dicitur in oceano gallico. Hemō
des īsulæ septem in oceano germanico. Ebu
des īsulæ q[uod]inq[ue]. Orchades trigita. Tile ulti
ma a Romanis cognita ī oceano septentrionali.

Generalis Aphricę descriptio.

a Phrica quasi aprica/ id est gaudens sole/
que frigore caret/ ab Apher uno ex poste
ris Abraę dicta ē/ ut Iosephus refert li. i. antiqua
tū Iudeorū/ quā teste plinio lib. v. gręci Libyā
dixere. Fuit autē Libya filia Epaphi egyptii Iouis
filii/ quae cū in Neptuni cōcubitū uenisset/ Busi
ridē peperit/ & in ea parte aphricæ regnū tenuit/
quæ ex suo nomine Libya dicta ē. Aphrica ab
oriēte nilo terminat̄/ reliquis partibus mari cin
giē/ a septētrione libyco/ a meridie ethiopico /
ab occidente atlantico/ Et est duplex/ maior &
minor. Prima aphricę pūincia uersus exortum
est ægyptus inferior/ deinde Marmarica/ cui Li
bya est cōtermina. Tum Cirenaica quæ & pen
tagonis a qnq̄ ciuitatibus. scilicet Beronice/ Arsinoe
Prolomaide/ Apollonia/ Cirene. Seq̄t̄ Aphri
ca minor/ in qua olim Carthago fuit a Didone
constructa. Dehinc Numidia/ Massinissæ clara
nomine/ in qua & Iugurta regnauit. Inde Mau
ritania cęsariensis/ a ciuitate Cęsarea dicta/ in q̄
regnū tenuit Antheus gigas ab hercule uictus.
Postremo Mauritania tīgitana a ciuitate Tingi
nūcupata: in qua ē mons atlas ab Atlante rege
aphricæ sic noīatus/ a quo astrologia primum

Iosephus
Plinius

cōperta fuit. Versus meridiem est ethiopia/ in
qua ē urbs Saba a regina eiusdē nominis dicta.
Sub ethiopia ē egyptus thebais/a ciuitate The
bē nūcupatus. Est Libya interior. Sunt Getuli/
Angile/Troglodite/Garamātes/Atlātes. Intra
Egipanes/Blemii/Satyri & Gamphasantes.

Insulę Aphricę celebriores.

p Haros ī mari nostro cōtra nili ostia. Menix
īsula clarissima ex aduerso minoris aphricę
ī qua sunt duo oppida/ Meningen & Thoiar.
Cercina cum oppido eiusdē nominis/ quæ ī lō
gitudine patet. xxv. milia passuum cōtra Cartha
ginē sita. Gorgades insulæ in oceano atlātico.
Fortunate insulæ numero. v. ī oceano meridio
nali. Hesperides īsulę in oceano ethiopico/in
quibus tradūt fuisse arbores aurea mala tenen
tes/ quæ hercules abstulit/ Retulit argolico ful
gentia poma tyranno.

F I N I S

IMPRESSIT

Florentię Antonius Miscominus
Anno Salutis. M. CCCCLXXXIII.
Nonis Iuniis.

Vrbes celebriores quæ in hoc libro continentur.

Abydos uide in Troade
 Abedos in ægypto
 Adria in aprutio
 Adria in emilia
 Albania in albania þuſcia
 Alba in latio
 Alexandria in ægypto
 Alexandria in lombardia
 Alexandria in Sogdiana
 Alexandria in margiana
 Albinga in liguria
 Aletium in salentinis
 Ameria ī ducatu spoletano
 Amicla in laconia
 Amiternum in aprutio
 Anania in latio
 Ancona in piceno
 Anthiochia in syria
 Antādros ī antādro
 Apollonia in cyrene
 Apollonia in thracia
 Aquila in aprutio
 Aquinum in aprutio
 Aquileia ī foro iulio
 Argiripa in apulia

Argos in pelopōneso
 Argos in hellade
 Arba in scardona
 Ariminum in emilia
 Ardea in latio
 Aretium in thuscia
 Aria in aria prouincia
 Arpinum in aprutio
 Aschalon in paleſtina
 Asculum in piceno
 Assisia in ducatu spoletano
 Athenæ in græcia
 Athina in aprutio
 Auenio in gallia
 Augusta in nauaria
 Augusta prætoria ī lōbardia
 Babylon in babylonia
 Bactra ī bactra prouincia
 Barcinon in Tarragonia
 Barbite in perse
 Bausta in salentinis
 Beneuentum in aprutio
 Bergomum ī lombardia
 Bilbilis in lusitania

Bizantium in thracia	Corfinium in aprutio
Brigantium in Rhetia	Corinthus in peloponese
Brixia in lombardia	Cometum in thuscia
Bononia in emilia	Cortona in thuscia
Burdigala in aquitania	Corytius in cilicia
Brundusium in calabrya	Cremona in lombardia
Croton in magna græcia
Caieta in latio	Cyrene in cyrene puincia
Calcedon in ponto	Cithera in cypro
Calcis in euboia	Ciuitas austriæ in foro iulio
Calenum in latio	Ciuitas castellana in thuscia
Clazomena in ionia	Cirtha in Numidia
Camerinum in piceno	Cumæ in campania
Canopus in canopo	Clusum in thuscia
Capua in campania	Cosentia in brutiis
Carystos in euboia	Cattigara in sinarum regione
Carthago in aphrica
Carthago in Tarragonia	Damascus in syria
Carmania in carmania	Dardanum in troade
Celone in argia	Debris in garamantes
Cefena in emilia	Delphi in phocide
Catina in Sicilia	Delphi in aonia
Cæsarea augusta in tarraconia	Dyrrachium in epiro
Cæsarea stratonis in iudea
Cæsarea in syria	Eleusis in græcia
Comum in lōbardia	Eleusis in thera
Corduba in bethys	Engada in esseni

Enos in thracia	Hippo regius in aphrica
Ephesus in ionia	
Ephesus in troade	I adera in dalmatia
Epidaurus i pelopōneso	Ilion in Troade
Epidaurus in Argia	Iola in Numidia
Epidaurus in epidauro	Iope in palestina
Epidānus in Epiro	Idume in idumea
Erix in Sicilia	Interānia i ducatu spoletāno
Eugubiū i ducatu spolera	Iustinopolis in istria

F erraria in emilia	Lacedēmon in laconia
Firmum in piceno	Laodicia in syria
Forumliuii in emilia	Larissa in Thessalia
Fauentia in Emilia	Leucas in Acarnania
Florentia in Thuscia	Locrus in magna græcia
Fulgineū i ducatu spolera	Londra in britannia
Gaza in palestina	Luca in thuscia
Genua in liguria	Lugdunum in aquitania
Gomorum in pentapolii	Magnesia i magnesia regione
Gnosus in Creta	Mantua in lombardia
Halicarnasūs in caria	Marasium in persis
Heliopolis in Cilicia	Marathon in hellade
Hierosoliina in iudea	Massilia in massiliu
Hierapolis in syria	Mediolanum i lombardia
Hispalis in bethys	Memphis in ægypto
	Messana in Sicilia

Metapōtū i magna grēcia	Pallene i pallene regione
Micenæ in argia	Pandosia in brutiis
Miletum in iōnia	Pāpilonia in nauaria
Mitylenes in lesbos	Panormus in Sicilia
Mōffaliscorū in thuscia	Parma in lombardia
Mutina in lōbardia	Parisius in gallia
Narnia i ducatu spoletão	Praga in boheimia
Naulum i liguria	Placētia in lombardia
Neapolis in terra leboris	Paphos in Cypro
Nepe in thuscia	Patauium in uenetia
Nola in terra leboris	Patrē in pelopōneso
Nouaria i lombardia	Patera in lycia
Nouū comū in insubres	Papia i lombardia
Nuceria i ducatu spoletão	Pella in Macedonia
Numātia in tarragonia	Pergamus in Troade
Nursia i ducatu spoletão	Perusia in thuscia
Nicomēdia in ponto	Preneste in latio
Nicea in ponto	Pestum in lucania
Oebalia in oebalia	Philestin in palestina
Olispon in hispania	Philadelphia in troade
Orta in thuscia	Pithia i thessalia & i phitia
Ortona in aprutio	Pisæ in tuscia
Palmira in syria	Pistoria in thuscia
Pallantia in tarragonia	Pythacusæ in pythacusæ

Pola in Istria	iiia	Sydon in phoenicia
Pōpeiopolis i Paphlagon		Syene in ægypto
Puteoli in Terra leboris		Syracusæ in sicilia
Ragusium in Dalmatia		Sodomum in pentapoli
Rauenna in Emilia		Sulmo in Aprutio
Reate i Ducatu spoletão		Spoletū i ducatu spoletano
Regium in Lombardia		Susa in susiana
Rhegium in Brutiis		Sutrium in tuscia
Roma in Latio		Tarracon in tarraconia
Rhodus in Rhodo		Tarentum in calabrya
Rutenum in Gallia		Tharsus in cilicia
S abini in Sabinis		Taruisium in Veneria
Saguntum i Tarraconia		Taurinum in lombardia / ca
Salamis in Cypro		Thebæ i egypto & i thebai
Samaria in Iudea		Thebe i boetia & i thebaica
Sarzana in Tuscia		Teanū in latio
Sassina in Emilia		Thelesia in Aprutio
Sauona in Liguria		Theodosia in taurica
Sparta in sparta		Tergestum in foroiulio
Sebasta in samaria		Terracina in latio
Sena in tuscia		Thessalonica in thessalia
Senagallica in Piceno		Thesiphon i babylonia
Setia in Latio		Tibur in latio
Sibaris in Colchos		Tyatira in troade
Sicyonia i sicyonia iſula		Tirynthia in pelopōneso
		Tyros in phoenicia

Tifernū i ducatu spoletano	Vienna in gallia
Toletum in Tarragonia	Vintimilium in liguria
Troia in Troade	Volaterra in thuscia
Thusculum in latio	Vtica in aphrica
Tudertū i ducatu spoletano	Vtinum in foro iulio
Valentia in Tarragonia	Vrbinum in piceno
Venetię in uenetia	Vrbs uetus in thuscia
Verona in uenetia	Viterbium in thuscia
Vicentia in uenetia	Vercellæ in lombardia

Hain 10,101.

Printed with roman type, in small quarto form. It has 130 leaves, 26 lines to a page. The size of a leaf is 200 × 133 mm., and the printed text measures

144 × 85 mm. The title-page, f. 3a, is enclosed in an elaborate woodcut border, in the lower part of which two eagles are holding a shield.

A geographical gazetteer, arranged in alphabetical order. The descriptions of the countries, cities, mountains, rivers, etc., are mainly condensed from the works of Strabo, Pliny, Ptolemy, Pomponius and other geographical writers of antiquity. The author made use also of descriptions of countries and places found in the works of historians and poets such as Livy, Cicero, Virgil and Ovid. The sources are acknowledged on the margin. Perhaps the only original part of the work is the sketch about Florence (*urbs inclyta et nobilissima . . . pulcherrima*), which proudly enumerates the names of all the great writers, poets and artists who were born and lived in that city. The account winds up with a eulogy of the reign of the Medici.

Bought in February, 1901.

No. G. 402.8

Bought with the
Charlotte Harris Fund
Charlestown Branch.

